

CERTIFICATION SYSTEM

FOREST STEWARDSHIP COUNCIL™

The mark of
responsible forestry

FOREST MANAGEMENT REFERENTIAL FOR Thailand

มาตรฐานการจัดการป่าไม้สำหรับประเทศไทย

Ref: RF03 FSC™ FM BV referential Thailand for FSC FM & NTFP - version 2.0

Updated November 2018

อ้างอิง: **RF03 FSC™** มาตรฐานการจัดการป่าไม้ในประเทศไทยโดย บิวโร เฮอร์วิทส์ สำหรับ FSC FM & NTFP - เวอร์ชัน 2.0
ปรับปรุง พฤศจิกายน 2561

The Trademark of the Forest Stewardship Council (FSC) identifies the wood which comes from a well managed forest according to strict environmental, social and economic international standards.

เครื่องหมายการค้าของ FSC แสดงถึงไม้ที่มาจากป่าที่มีการจัดการที่ดี สอดคล้องกับมาตรฐานสากลที่เข้มงวด ในด้านสิ่งแวดล้อม สังคมและเศรษฐกิจ

Should there be any doubt as to text interpretation, the English version will prevail. Do not hesitate to contact Bureau Veritas Certification for any question you may have.

ในกรณีที่มีความไม่ชัดเจนซึ่งเกิดจากการแปลให้ยึดถือฉบับภาษาอังกฤษเป็นหลัก หากท่านมีข้อซักถามสามารถติดต่อได้ที่ บิวโร เฮอร์วิทส์ เซอร์ติฟิเคชัน

Foreword คำนำ

The present standard has been designed by Bureau Veritas Certification, based on the Forest Stewardship Principle and Criteria (FSC-STD-01-001V4) and the FSC Standard: 'Structure and Content of Forest Stewardship Standards (FSC-STD-20-002) and Advice 20-007-05 'Non Timber Forest Products'.

เกณฑ์อ้างอิงฉบับปัจจุบันนี้ได้รับการออกแบบโดยบริษัทบูโรเวริตัสเซอทิฟิเคชัน ตั้งอยู่บนฐาน ข้อกำหนดและเกณฑ์ของ FSC (FSC-STD-01-001 v4) และมาตรฐาน FSC: 'โครงสร้างและเนื้อหาของมาตรฐานการดูแลป่าไม้' (FSC-STD-20-002) และข้อแนะนำเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ไม้ที่ไม่ใช่เนื้อไม้ (Advice 20-007-05)

This standard does not consider the requirements for the use of FSC trademark off product. The company has to use FSC trademark as stated in the standard FSC-STD-50-001 and have a validation of any use of FSC trademark by Bureau Veritas Certification prior any publication.

มาตรฐานฉบับนี้ไม่ได้พิจารณารวมถึงข้อกำหนดในการใช้เครื่องหมายการค้า FSC กับตัวสินค้า การใช้เครื่องหมายการค้า FSC ขององค์กรต้องเป็นไปตามข้อกำหนดในมาตรฐาน FSC -STD-50-001 และได้รับการตรวจสอบถึงวิธีการนำไปใช้งานโดยบูโรเวริตัสเซอทิฟิเคชันก่อนการเผยแพร่สู่สาธารณะชน

Bureau Veritas Certification France is an independent accredited certification body, subsidiary of Bureau Veritas Certification Holding.

บูโรเวริตัสเซอทิฟิเคชันประเทศฝรั่งเศสคือผู้ให้การรับรองระบบอิสระ ซึ่งเป็นบริษัทย่อยของบูโรเวริตัสเซอทิฟิเคชันโฮลดิ้ง

Content สารบัญ

A – Introduction	บทนำ	3
B – Scope	ขอบเขตเนื้อหา	4
C – Standard effective date	วันที่มาตรฐานมีผลบังคับใช้	4
D – References	อ้างอิง	4
FSC-STD-01-001 FSC Principles and Criteria of Forest Stewardship	ข้อกำหนดและเกณฑ์ในการดูแลป่าไม้	4
E – Forest Management requirements	ข้อกำหนดในการจัดการป่าไม้	5
F– Glossary of terms	อภิธานศัพท์	31
H – Appendix	ภาคผนวก	34
Annex 1: Relevant Laws for the People’s Republic of Thailand		Error! Bookmark not defined.
ภาคผนวก 1: กฎหมายของประเทศไทยที่เกี่ยวข้อง		26
Annex 2: ILO Conventions	ภาคผนวก 2: ข้อตกลงของ ILO	40
Annex 3: CITES	ภาคผนวก 3 : แหล่งข้อมูลอ้างอิง	43

A – Introduction บทนำ

The present document is a normative document that specifies the requirements to be met by forest management enterprises in order to obtain a FSC forest management certificate.

Moreover, the intent of this standard is to outline certification requirements/indicators which pertain to non-timber forest products (NTFP) and which complement the FSC™ certification requirements for forest management based on the FSC Principles and Criteria. Certified operations wishing to include NTFPs in the scope of their FSC forest management certificate shall demonstrate conformance to the NTFP indicators outlined in this document.

NB: In addition to specific requirements, all requirements applicable for forest management system are applicable for NTFPs management system unless otherwise specified.

เอกสารฉบับนี้เป็นเอกสารที่ใช้เป็นบรรทัดฐานในการอธิบายรายละเอียดของข้อกำหนดที่องค์กรจัดการป่าไม้จำเป็นต้องปฏิบัติตามเพื่อการขอการรับรองการจัดการป่าไม้จาก FSC

นอกจากนี้เจตนารมณ์ของมาตรฐานนี้คือการระบุข้อกำหนด / ตัวชี้วัดเกี่ยวกับการรับรองที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ไม้ที่ไม่ใช่ไม้ (NTFP) ซึ่งเป็นส่วนเสริมข้อกำหนดด้านการรับรอง FSC สำหรับการจัดการป่าตามหลักเกณฑ์และเกณฑ์ FSC การดำเนินงานที่ได้รับการรับรองที่ประสงค์จะรวม NTFP ไว้ในใบรับรองการจัดการป่าไม้ของ FSC ต้องแสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องกับตัวบ่งชี้ที่ระบุไว้ในเอกสารฉบับนี้

หมายเหตุ: ข้อกำหนดเฉพาะที่เพิ่มเติมขึ้น, ข้อกำหนดที่ประยุกต์ใช้ทั้งหมดสำหรับระบบการจัดการป่าไม้ได้นำมาประยุกต์ใช้สำหรับระบบการจัดการผลิตภัณฑ์ไม้ที่ไม่ใช่เนื้อไม้ เว้นแต่จะมีการระบุอื่นไว้

It contains the FSC Principles (10) and Criteria (56) and ‘generic indicators’ that have been specified by Bureau Veritas Certification and endorsed by FSC.

ประกอบไปด้วยหลักปฏิบัติและเกณฑ์ของ FSC และ ‘ตัวบ่งชี้ทั่วไป’ ที่กำหนดโดยบูโรเวริตัสเซอทิฟิเคชันและการรับรองโดย FSC

This document must be adapted to the forest Management in Thailand in accordance to the “Local adaptation of certification body generic Forest Stewardship Standards” (FSC-STD-20-002 v3-0).

เอกสารฉบับนี้ต้องถูกปรับให้เหมาะสมกับการจัดการป่าไม้ภายในประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการดูแลป่าไม้ในการปรับให้สอดคล้องกับท้องถิ่นของผู้ให้การรับรอง (FSC-STD-20-002 v3-0)

Compliance with the standard shall be determined by evaluating observed performance at the Forest Management Unit (FMU) level against each indicator of the standard, and in comparison with any performance threshold(s) specified for the indicator, unless otherwise specified (e.g. certification of group).

ความสอดคล้องตามมาตรฐานต้องได้รับการยืนยันโดยการประเมินผลของการปฏิบัติงาน ณ หน่วยงานการบริหารจัดการป่าไม้ เทียบกับตัวชี้วัดที่กำหนดในมาตรฐาน และเปรียบเทียบกับผลการปฏิบัติงานขั้นต่ำที่ระบุไว้สำหรับแต่ละตัวชี้วัด เว้นแต่จะมีการระบุไว้ (เช่น การรับรองในรูปแบบของกลุ่ม)

For group certification, the compliance of the company shall be evaluated against this standard completed with the policy FSC-STD-30-005 “FSC standard for group entities in forest management groups”.

การรับรองในรูปแบบของกลุ่ม, ความสอดคล้องขององค์กรต้องได้รับการตรวจประเมินเปรียบเทียบกับข้อกำหนดนี้ซึ่งทำให้สมบูรณ์ครบถ้วนด้วยนโยบาย FSC-STD-30-005 “ข้อกำหนดของ FSC สำหรับกลุ่มนิติบุคคลเพื่อการบริหารจัดการป่าไม้แบบกลุ่ม”

The terms in this referential are used in the meaning of the English words defined in the "FSC-STD-01-002 FSC Glossary of Terms".

คำศัพท์ที่มีการอ้างถึงในเกณฑ์อ้างอิงนี้ ถูกนำไปใช้ตามความหมายในภาษาอังกฤษซึ่งระบุไว้ใน "FSC-STD-01-002 อภิธานศัพท์ของ FSC"

The present referential is publicly available. เกณฑ์อ้างอิงนี้จัดทำอย่างเปิดเผยต่อสาธารณชน

B – Scope ขอบเขต

This referential is applicable for SLIMF and Non SLIMF forests located in the Kingdom of Thailand.

Moreover, this standard shall be applicable on Thailand scale to the evaluation of forest management enterprises (FMEs) who require certification of NTFPs and where local or product specific NTFP standards.

เกณฑ์ข้างนี้จัดทำขึ้นเพื่อเพื่อการจัดการ SLIMF และ Non-SLIMF ที่ตั้งอยู่ในราชอาณาจักรไทย

นอกจากนี้มาตรฐานนี้จะใช้บังคับกับระดับประเทศไทยเพื่อประเมินผลการดำเนินงานของบริษัทจัดการป่า ที่ต้องการรับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่เนื้อไม้ (NTFPs) และมาตรฐาน NTFP ที่ท้องถิ่นหรือผลิตภัณฑ์ที่เฉพาะเจาะจง

C – Standard effective date วันที่มีผลบังคับใช้ของข้อกำหนด

The FSC FM Bureau Veritas generic standard has been accredited by FSC on the 25th of July 2005 and updated for Thailand in November 2018 and shall be used by Bureau Veritas Certification for the evaluation and certification of forest management and NTFP entities in the Kingdom of Thailand.

เกณฑ์ทั่วไปในการบริหารจัดการป่าไม้ของ FSC ที่จัดทำโดยบูโรเวริตัส ได้รับการรับรองจาก FSC เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2548 และได้รับการปรับปรุงสำหรับประเทศไทย เมื่อในเดือนพฤศจิกายน 2561 และจะถูกนำไปใช้โดยบูโรเวริตัส เซอทิฟิเคชัน เพื่อการตรวจประเมินและการให้การรับรองการบริหารจัดการป่า และผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่เนื้อไม้ ภายในราชอาณาจักรไทย

D – References แหล่งข้อมูลอ้างอิง

FSC-STD-01-001 FSC Principles and Criteria of Forest Stewardship ข้อกำหนดและเกณฑ์ ในการดูแลป่าไม้ของ FSC

FSC-STD-01-002 FSC glossary of terms อภิธานศัพท์ของ FSC

FSC-STD-01-003 SLIMF Eligibility Criteria เกณฑ์ในการเป็น SLIMF

FSC-STD-20-001 General requirements for FSC certification bodies

ข้อกำหนดทั่วไปของ FSC สำหรับผู้ให้การรับรอง

FSC-STD-20-002 Structure, content and local adaptation of Generic Forest Stewardship Standards

โครงสร้าง, เนื้อหา และการปรับเปลี่ยนข้อกำหนดในการดูแลป่าไม้ให้สอดคล้องกับท้องถิ่น

FSC-STD-20-003 Local adaptation of generic Forest Stewardship Standards

การปรับเปลี่ยนข้อกำหนดในการดูแลป่าไม้ให้สอดคล้องกับท้องถิ่น

FSC-STD-40-004 v2.0 Standard for Chain of Custody Certification

มาตรฐานสำหรับการรับรองห่วงโซ่ของการรักษา

FSC-STD-40-004 a Product Classification

การแบ่งประเภทของผลิตภัณฑ์

NF EN 45020, Standardisation and linked activities - General Vocabulary

การเปรียบเทียบมาตรฐานและกิจกรรมที่มีความเกี่ยวข้อง - คำศัพท์ทั่วไป

FSC-ADV-20-007-05 Non Timber Forest Products

ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่เนื้อไม้

E – Forest Management requirements E. ข้อกำหนดในการจัดการป่าไม้

In bold: Original FSC Principles and Criteria **ตัวหนา: ข้อกำหนดและเกณฑ์ต้นฉบับจาก FSC**

In normal font: indicators of Forest Management, specified by Bureau Veritas Certification.

ตัวปกติ: แนวทางในการจัดการป่าไม้ ซึ่งกำหนดโดย บิวโรเวริทัส เซอทิฟิเคชั่น

<p>1. COMPLIANCE WITH LAWS AND FSC PRINCIPLES - Forest management shall respect all applicable laws of the country in which they occur and international treaties and agreements to which the country is a signatory, and comply with all FSC Principles and Criteria.</p>
<p>1. ความสอดคล้องกับกฎหมายและหลักการ FSC- การจัดการป่าไม้ต้องคำนึงถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่มีการบังคับใช้ในประเทศนั้น ๆ รวมถึงสนธิสัญญาระหว่างประเทศ และต้องสอดคล้องกับข้อกำหนดและเกณฑ์ของ FSC</p>
<p>1.1. Forest management shall respect all national and local laws and administrative requirements</p> <p>1.1 การจัดการป่าไม้ต้องคำนึงถึงกฎหมายภายในประเทศ รวมถึงข้อกำหนด กฎหมายและเกณฑ์ในการบริหารงานประจำท้องถิ่น</p>
<p>1.1.1 Applicant (or Certificate holder) should be legally registered or have a clear legal status.</p> <p>1.1.1 ผู้สมัครหรือผู้ถือครองใบรับรองต้องได้รับการจดทะเบียนอย่างถูกต้องตามกฎหมายหรือมีสถานะทางกฎหมายที่ชัดเจน</p>
<p>1.1.2 Forest manager(s) shall have adequate knowledge of and access to relevant national and local legislation and regulations (e.g. list of relevant legislation, records of relevant legislation and/or access to relevant websites). Relevant national laws and regulations are listed in Annex 1.</p> <p>1.1.2 ผู้จัดการป่าไม้ต้องมีความรู้ที่เพียงพอและต้องสามารถเข้าถึงข้อกำหนดและกฎหมายระดับประเทศและระดับท้องถิ่น (ตัวอย่างเช่น รายการข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง, รายการกฎหมายที่เกี่ยวข้อง บันทึกหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และ/หรือ ความสามารถในการเข้าถึงเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง) กฎหมายระดับประเทศและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องแสดงไว้ใน ภาคผนวก 1</p>
<p>1.1.3 Forest management activities, and procedures shall be in compliance with relevant laws and legislation including provincial, municipal, and local, administrative requirements.</p> <p>1.1.3 กิจกรรมการบริหารจัดการและแนวทางในการดำเนินงาน ต้องสอดคล้องกับกฎหมายและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง รวมถึงข้อกำหนดในระดับจังหวัด, เทศบาล และระเบียบในการบริหารงานท้องถิ่น</p>
<p>1.1.4 No significant complaint or comment has been received that may indicate that the applicant (or Certificate holder) could be in breach of local laws and/or administrative requirements and/or there is no evidence that this may be the case.</p> <p>1.1.4 ต้องไม่ได้รับข้อร้องเรียนหรือความคิดเห็นที่มีนัยสำคัญ ที่แสดงว่าผู้สมัครหรือผู้ถือครองใบรับรอง กระทำการฝ่าฝืนกฎหมายและ/หรือระเบียบในการบริหารงานท้องถิ่น และ/หรือ การที่ไม่มีหลักฐานในการปฏิบัติตามกฎหมายก็สามารถกลายเป็นความผิดได้</p>
<p>1.1.5 (For NTFP) Forest manager(s) shall demonstrate a record of compliance with relevant federal, provincial/state, and local laws and regulations related to the collection/harvesting and processing of NTFPs.</p> <p>1.1.5 ผู้จัดการป่าต้องแสดงหลักฐานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของรัฐบาลกลาง, จังหวัด / รัฐและท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการรวบรวม / การเก็บเกี่ยวและการแปรรูป NTFP</p>
<p>1.1.6 (For NTFP) When NTFPs are aimed to human or animal consumption, Forest manager(s) shall demonstrate a record of compliance with relevant federal, provincial/state, and local laws and regulations related to hygiene and food safety.</p> <p>1.1.6 เมื่อผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่เนื้อไม้ถูกนำมาใช้เพื่อการบริโภคของมนุษย์และสัตว์, ผู้จัดการป่าไม้จะต้องแสดงบันทึกของความสอดคล้องที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายและข้อกำหนดท้องถิ่น ระดับจังหวัด และระดับประเทศที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและความปลอดภัยด้านอาหาร</p>
<p>1.1.7 The Organization shall publicize a commitment not to offer or receive bribes in money or any other form of corruption, and shall comply with anti-corruption legislation where this exists. In the absence of anti-corruption legislation, The Organization shall implement other anti-corruption measures proportionate to the scale and intensity of management activities and the risk of corruption.</p> <p>1.1.7 องค์กรจะต้องเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ความมุ่งมั่นในการไม่เสนอหรือรับสินบนในรูปแบบหรือรูปแบบทุจริตอื่น ๆ และจะต้องสอดคล้องกฎหมายการต่อต้านคอร์รัปชันที่มีอยู่. กรณีที่ไม่มีกฎหมายต่อต้านคอร์รัปชัน องค์กรจะต้องดำเนินการมาตการต่อต้านคอร์รัปชันอื่น ๆ ที่เหมาะสมกับขนาดและความเข้มข้นของกิจกรรมการจัดการรวมถึงความเสี่ยงต่อการเกิดคอร์รัปชัน</p>
<p>1.2. All applicable and legally prescribed fees, royalties, taxes and other charges shall be paid</p> <p>1.2 ต้องชำระค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องและค่าธรรมเนียมตามที่กฎหมายกำหนด ไม่ว่าจะเป็น ค่าธรรมเนียมรอยัลตี้ ภาษีและค่าธรรมเนียมอื่น ๆ</p>
<p>1.2.1 The forest owner or manager provides written evidence that all applicable and legally prescribed fees, royalties, taxes and other charges are being paid in a timely manner and up to date.</p> <p>1.2.1 เจ้าของหรือผู้จัดการป่าต้องแสดงหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษรว่าจะมีการชำระค่าธรรมเนียมค่าภาคหลวงค่าภาษีและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด และเป็นปัจจุบัน</p>
<p>1.2.2 In case of any delay in paying taxes or other legal fees, the relevant governmental authority shall have been informed and</p>

<p>formally agreed for the payment to be postponed.</p> <p>1.2.2 ในกรณีที่เกิดความล่าช้าในการจ่ายภาษีหรือค่าธรรมเนียมตามกฎหมายอื่นๆ ต้องมีการแจ้งให้หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องทราบและมีการทำการตกลงอย่างเป็นทางการว่าจะมีการเลื่อนกำหนดการจ่ายออกไป</p>
<p>1.2.3 (Only NTFP) Forest manager(s) or NTFP harvester(s) maintains up-to-date harvesting permits, collecting licenses, collecting contracts or cultivation permits and duly pays any fees, leases, royalties etc.</p> <p>1.2.3 ผู้จัดการป่าหรือผู้ที่เกี่ยวเนื่อง NTFP เก็บรักษาใบอนุญาตการเก็บเกี่ยวที่เป็นปัจจุบัน การรวบรวมใบอนุญาต, การรวบรวมสัญญา หรือ ใบอนุญาตการเพาะปลูก และจ่ายค่าธรรมเนียม, ค่าเช่า, ค่าภาคหลวง ฯลฯ</p>
<p>1.3. In signatory countries, the provisions of all the binding international agreements such as CITES, ILO conventions, ITTA, and Convention on Biological Diversity, shall be respected.</p> <p>1.3 ประเทศที่ร่วมลงนามในสนธิสัญญาระหว่างประเทศ เช่น CITES, ILO conventions, ITTA และ การประชุมในเรื่องความหลากหลายทางชีวภาพ ต้องมีการนำข้อตกลงเหล่านั้นเข้ามาร่วมพิจารณาด้วย</p>
<p>1.3.1 There is no substantiated evidence of any non-compliance with applicable requirements of any international agreements listed in the FSC standard to which Thailand is a signatory. These are listed in Annex 2.</p> <p>1.3.1 ไม่มีหลักฐานใดๆ ที่แสดงถึงการไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงระหว่างประเทศใด ๆ ที่ระบุไว้ในมาตรฐาน FSC ซึ่งประเทศไทยเป็นผู้ลงนามตามที่ระบุใน Annex 2 ของมาตรฐาน FSC</p>
<p>1.3.2 Forest manager(s) shall be aware of protected areas, CITES species, species defined as 'endangered' and critically endangered' on IUCN red List or national lists (if any) in or adjacent to the forest area under evaluation.</p> <p>1.3.2 ผู้จัดการป่าไม่ต้องตระหนักถึงพื้นที่ที่ได้รับการคุ้มครองและสายพันธุ์ที่ได้รับการคุ้มครองตาม CITES, สายพันธุ์ที่ระบุว่าเป็นใกล้สูญพันธุ์ และมีความเสี่ยงสูงซึ่งวิกฤตต่อการสูญพันธุ์ตามบัญชีแดงของสหภาพเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติหรือบัญชีของประเทศไทย (ถ้ามี) อยู่ในบริเวณหรืออยู่ในพื้นที่ข้างเคียงบริเวณป่าที่อยู่ในขอบเขตของการประเมิน</p>
<p>1.3.3 Forest manager(s) shall have informed and/or trained all relevant staff to ensure appropriate knowledge and understanding of relevant international agreements.</p> <p>1.3.3 ผู้จัดการป่าไม่ต้องแจ้ง และ/หรือ ฝึกอบรม ให้กับพนักงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อให้มั่นใจว่าพวกเขามีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับข้อตกลงระหว่างประเทศ</p>
<p>1.3.4 (Only NTFP) NTFPs on CITES Appendix 1 are not being harvested.</p> <p>1.3.4 ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่เนื้อไม้ ในรายการตามไซเตส ภาคผนวก 1 จะต้องไม่ถูกเก็บเกี่ยว</p>
<p>1.3.5 (Only NTFP) NTFPs defined as 'endangered' and critically endangered' on IUCN red List or national lists are not being harvested by the company. The collection/harvest of NTFPs with a 'vulnerable' status on IUCN lists is justified (This last sentence is not applicable for SLIMFs).</p> <p>1.3.5 ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่เนื้อไม้ที่ใกล้สูญพันธุ์และมีความเสี่ยงสูงซึ่งวิกฤตต่อการสูญพันธุ์ ตามบัญชีแดงของสหภาพเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติหรือบัญชีของประเทศไทยจะต้องไม่ถูกเก็บเกี่ยวโดยองค์กร. การเก็บเกี่ยวผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่เนื้อไม้ที่เกือบอยู่ในข่ายใกล้การสูญพันธุ์สามารถใช้ได้โดยมีเหตุผลอันสมควร (ประโยคสุดท้าย ไม่ประยุกต์ใช้กับ SLIMFs)</p>
<p>1.4. Conflicts between laws, regulations and the FSC Principles and Criteria shall be evaluated for the purposes of certification, on a case-by-case basis, by the certifiers and the involved or affected parties.</p> <p>1.4 หากมีความขัดแย้งระหว่าง ข้อกำหนด กฎหมาย และข้อกำหนดและเกณฑ์ของ FSC ผู้ที่ให้การรับรองและผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้ที่ได้รับผลกระทบ ต้องนำเข้าสู่การพิจารณาร่วมกันเพื่อการให้การรับรอง เป็นกรณีๆไป</p>
<p>1.4.1 Forest manager(s) shall inform Bureau Veritas' auditor(s) of any possible conflict that has been identified between laws, regulations and the FSC Principles and Criteria and where compliance with legal requirements would make it impossible to demonstrate conformity with any indicator of this adapted FSC standard.</p> <p>1.4.1 ผู้จัดการป่าไม่ต้องแจ้งให้กับผู้ตรวจประเมินจากทางบูโรเวริทิสทราบเกี่ยวกับความขัดแย้งที่พบระหว่างข้อกำหนดกฎหมาย, ข้อกำหนดและเกณฑ์ของ FSC และเมื่อมีการปฏิบัติให้สอดคล้องกับข้อกำหนดตามกฎหมายจะทำให้ไม่สามารถทำให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ระบุไว้ในข้อกำหนดที่มีการแปลงจากข้อกำหนดของ FSC ฉบับนี้</p>
<p>1.4.2 Forest manager(s) shall be willing to participate in appropriate process for resolving any identified conflicts and comply with any solution proposed by BV audit team or the relevant FSC authority (FSC International Center, FSC National Initiative, etc)</p> <p>1.4.2 ผู้จัดการป่าไม่ต้องสมัครใจเข้าร่วมในกระบวนการแก้ไขข้อขัดแย้งที่ตรวจพบ และปฏิบัติให้สอดคล้องตามแนวทางการแก้ไขที่นำเสนอโดยทีมผู้ตรวจประเมินของ BV หรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของ FSC (FSC International Center, FSC National Initiative เป็นต้น)</p>
<p>1.4.3 Any potential conflict identified between laws and the FSC Principles and Criteria shall be documented and reported to Bureau Veritas.</p> <p>1.4.3 หากพบความเป็นไปได้ที่จะมีความขัดแย้งระหว่างกฎหมายและข้อกำหนดและเกณฑ์ของ FSC ต้องมีการจัดทำเป็นเอกสารและรายงานให้กับทาง บูโร เวริทิส ทราบ</p>
<p>1.5. Forest management areas should be protected from illegal harvesting, settlement and other unauthorised activities</p> <p>1.5 ที่ที่อยู่ในขอบเขตของการจัดการป่าไม้ต้องได้รับการปกป้องจากการเก็บเกี่ยวที่ผิดกฎหมาย การตั้งถิ่นฐานและกิจกรรมใดๆที่ไม่ได้รับอนุญาต</p>
<p>1.5.1 Forest manager(s) should ensure that the forest area is protected from illegal harvesting; settlement and other unauthorised activities through appropriate legal means.</p> <p>1.5.1 ผู้จัดการป่าไม่ต้องทำให้มั่นใจว่าจะได้รับการปกป้องจากการเก็บเกี่ยวที่ผิดกฎหมาย, การตั้งถิ่นฐาน และกิจกรรมอื่นๆที่ไม่ได้รับการอนุญาต</p>
<p>1.5.2 Forest manager(s) shall ensure that appropriate communication with relevant authorities takes place so that the forest management areas are protected in compliance with legal requirements.</p> <p>1.5.2 ผู้จัดการป่าไม่ต้องทำให้มั่นใจว่ามีารติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างเหมาะสม ทั้งนี้เพื่อให้พื้นที่ป่าในการบริหารจัดการได้รับการคุ้มครองสอดคล้องตามข้อกำหนดกฎหมาย</p>

1.5.3 Forest manager(s) shall have adequate personnel and surveillance resources and conduct periodic monitoring of the defined forest area so that unauthorized activities, if any, are promptly identified and controlled.

1.5.3 ผู้จัดการป่าไม้ต้องมีบุคลากรที่เพียงพอและมีการตรวจติดตามทรัพยากร และดำเนินการตรวจติดตามช่วงเวลาที่กำหนด เพื่อตรวจหากิจกรรมที่ไม่ได้รับอนุญาตภายในพื้นที่ป่า หากพบ, ต้องมีกิจกรรมนั้น ๆ และเข้าควบคุมในพื้นที่

1.5.4 In case illegal or unauthorized activities have been identified by the forest manager(s), relevant authorities shall be formally informed and measures shall be taken to resolve the issue identified.

1.5.4 ในกรณีที่ผู้จัดการป่าไม้ตรวจพบกิจกรรมที่ผิดกฎหมายหรือไม่ได้รับอนุญาต ต้องแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับทราบอย่างเป็นทางการและดำเนินการมาตรการเพื่อแก้ไขปัญหาที่พบ

1.6. Forest managers shall demonstrate a long-term commitment to adhere to the FSC Principles and Criteria

1.6. ผู้จัดการป่าไม้ต้องแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในระยะยาวกับข้อกำหนดและเกณฑ์ของ FSC

1.6.1 Forest manager(s) shall include in its documented procedures a statement of long-term commitment to adhere to the FSC P&C. This commitment is publicly and freely available.

1.6.1 ผู้จัดการป่าไม้ต้องจัดทำ รวบรวมเอกสารที่แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในระยะยาว ที่จะปฏิบัติให้สอดคล้องกับหลักการและเกณฑ์ของ FSC. ความมุ่งมั่นนี้เป็นไปอย่างอิสระและสามารถเปิดเผยสู่สาธารณชนได้

1.6.2 Forest manager(s) shall not implement activities that conflict with the FSC Principles & Criteria in and outside the forest area under assessment.

1.6.2 ผู้จัดการป่าไม้ต้องไม่ดำเนินกิจกรรมใดๆ ที่ไม่สอดคล้องกับข้อกำหนดและเกณฑ์ของ FSC ทั้งภายในและภายนอกป่าที่อยู่ภายใต้ขอบเขตของการประเมิน

1.6.3 Forest manager(s) shall disclose information on all forest areas where they have some degree of management responsibility, if any (to demonstrate compliance with current FSC policies on partial certification and on excision of areas from the scope of certification).

1.6.3 ผู้จัดการป่าไม้ต้องแนบข้อมูลทั้งหมดของป่าที่มี ถึงแม้ว่าจะเป็นพื้นที่นอกเหนือจากการรับรอง (ทั้งนี้เพื่อแสดงถึงความสอดคล้องกับนโยบายของ FSC เกี่ยวกับการให้การรับรองพื้นที่ที่ขอการรับรอง และที่อยู่นอกเหนือการรับรอง)

2. TENURE AND RIGHTS RESPONSIBILITIES - Long-term tenure and use rights to the land and forest resources shall be clearly defined, documented and legally established.

2. ความรับผิดชอบในการถือครองและสิทธิ์ ต้องจัดทำเอกสารแสดงรายละเอียดอย่างชัดเจนเกี่ยวกับการถือครองและการใช้สิทธิ์ในระยะยาวบนที่ดินและทรัพยากรภายในป่า และได้รับการขึ้นทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย

2.1. Clear long-term tenure and forest use rights to the land (e.g. land title, customary rights, or lease agreements) shall be demonstrated

2.1 ต้องแสดงหลักฐานในการการถือครองและการใช้สิทธิ์ในระยะยาวบนที่ดิน (เช่น ชื่อที่ดิน, สิทธิตามจารีตประเพณี, หรือสัญญาเช่า เป็นต้น)

2.1.1 Forest manager(s) shall have documents demonstrating the legal right to manage the forest under evaluation for at least the 5 years period of validity of an FSC certificate, and describing tenure rights and/or the rights to manage the forest/plantation area over the long-term.

2.1.1 ผู้จัดการป่าไม้ต้องมีเอกสารแสดงสิทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการป่าที่อยู่ภายใต้การประเมินและมีอายุคงเหลือไม่ต่ำกว่า 5 ปี ตามอายุของใบรับรอง FSC และอธิบายถึงสิทธิ์ในการถือครอง และหรือสิทธิ์ในการบริหารจัดการป่าที่การปลูกสร้างสวนป่าในระยะยาว

2.1.2 There shall be clear boundaries for the forest management unit and boundaries should be marked on maps.

2.1.2 ต้องมีการจัดทำขอบเขตของการบริหารจัดการป่าและควรมีการระบุขอบเขตลงในแผนที่ด้วย

2.1.3 Forest manager(s) shall ensure that land tenure certificates or land lease agreement issued by the competent authority is available, covering land and forest use rights.

2.1.3 ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้มั่นใจว่ามีใบรับรองการถือครองที่ดิน หรือสัญญาเช่าที่ดิน ออกให้โดยหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ และครอบคลุมสิทธิ์ในการใช้ประโยชน์บนที่ดินและป่าไม้

2.1.4 Whenever relevant, forest manager shall ensure that valid forest management lease agreements have been agreed with the relevant parties, including, local farmers, local communities, State Forest Farm, Forest Bureau, etc.

2.1.4 เมื่อใดก็ตามที่เกี่ยวข้อง ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้มั่นใจว่าสัญญาเช่าพื้นที่ป่าที่ยังมีผลบังคับใช้ ได้มีการตกลงร่วมกันระหว่างผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง อันได้แก่ เกษตรกรท้องถิ่น, ชุมชนท้องถิ่น เกษตรอำเภอ สำนักงานป่าไม้ เป็นต้น

2.1.5 (Only NTFP) Agreements shall exist between the Forest manager and third party commercial NTFP harvesters and should be documented (e.g. a lease contract or other agreement outlining harvest area, species collected, estimated extracted volume, etc.).

2.1.5 ข้อตกลงระหว่างผู้จัดการป่ากับผู้ค้ารายย่อยที่เป็นบุคคลที่สามในเชิงพาณิชย์ของผลิตภัณฑ์ไม้ใช้เนื้อไม้ (NTFP) ต้องได้รับการจัดทำเป็นเอกสาร (เช่น สัญญาเช่าหรือข้อตกลงอื่นๆ ที่ระบุที่ การเก็บเกี่ยว ชนิดสายพันธุ์ที่เก็บรวบรวม ปริมาณการสกัดโดยประมาณ เป็นต้น)

2.2. Local communities with legal or customary tenure or use rights shall maintain control, to the extent necessary to protect their rights or resources, over forest operations unless they delegate control with free and informed consent to other agencies.

2.2 ชุมชนท้องถิ่นที่มีสิทธิ์ในการถือครองตามกฎหมายหรือจารีตประเพณีหรือสิทธิ์ในการใช้ประโยชน์ ต้องคงไว้ซึ่งการควบคุม กิจกรรมที่เกิดขึ้นในผืนป่า ทั้งนี้เพื่อปกป้องสิทธิ์หรือทรัพยากร เว้นแต่จะมีการมอบอำนาจให้กับบริษัทตัวแทนอื่น

2.2.1 Forest manager(s) shall identify and document local communities or local farmers with customary, land tenure, land use rights and/or forest management rights within the area under evaluation.

2.2.1 ผู้จัดการป่าไม้ต้องมีกระบวนการและจัดทำเอกสารเกี่ยวกับสิทธิของเกษตรกร, การถือครองที่ดิน, การใช้ประโยชน์จากที่ดิน ของชุมชนท้องถิ่น หรือ เกษตรกรท้องถิ่น และ/หรือ สิทธิในการบริหารจัดการป่า ภายในพื้นที่ภายใต้ของเขตของการประเมิน

2.2.2 Forest manager(s) shall ensure that when local farmers, local communities, local townships delegate control over the forest management activities, delegation is done through with free, prior, and informed consent and valid legal agreements.

2.2.2 ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้มั่นใจว่าเมื่อเกษตรกรท้องถิ่น, ชุมชนท้องถิ่น, ตัวแทนชุมชนเมืองท้องถิ่น ที่มอบอำนาจในการกำกับดูแลกิจกรรมการบริหารจัดการป่า การมอบอำนาจนั้น เป็นไปอย่างสมัครใจก่อนที่จะมีการแจ้งให้ทราบถึงการอนุญาตนั้น และเป็นข้อตกลงที่มีผลบังคับใช้ตามกฎหมาย

2.2.3 (Not applicable SLIMF) Local communities or local farmers shall receive fair and reasonable benefits from the forest manager, in conformity with the terms of the lease agreement or other agreement whenever relevant.

2.2.3 ชุมชนท้องถิ่น หรือเกษตรกรท้องถิ่น ต้องได้รับผลประโยชน์ที่เป็นธรรมและมีเหตุมีผลจากผู้จัดการป่าไม้ ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับข้อความที่ได้มีการระบุไว้ในสัญญาเช่าหรือข้อตกลงอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

2.2.4 (Only NTFP) When local knowledge is the basis of an NTFP-related patent, free, prior and informed consent shall be obtained before the beginning of the operations and the affected community shall receive fair and adequate benefits.

2.2.4 เมื่อความรู้ท้องถิ่นเป็นฐานของสิทธิบัตรที่เกี่ยวข้องกับ NTFP ต้องได้รับการให้ฉันทานุมัติที่ได้รับการรับรู้อย่างแจ้งล่วงหน้าและเป็นอิสระ ก่อนเริ่มดำเนินการ และชุมชนที่ได้รับผลกระทบจะต้องได้รับผลประโยชน์อย่างยุติธรรมและเพียงพอ

2.3. Appropriate mechanisms shall be employed to resolve disputes over tenure claims and use rights. The circumstances and status of any outstanding disputes will be explicitly considered in the certification evaluation. Disputes of substantial magnitude involving a significant number of interests will normally disqualify an operation from being certified.

2.3 การแก้ไขข้อโต้แย้งในเรื่องการถือครองสิทธิและสิทธิการใช้ประโยชน์ต้องดำเนินการภายใต้กลไกการแก้ไขข้อโต้แย้งที่เหมาะสม สถานการณ์และสถานะของข้อโต้แย้งที่ชัดเจน จะถูกนำมาพิจารณาควบคู่กับการประเมินผลการรับรอง ข้อโต้แย้งที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์จำนวนมากจะส่งผลให้หน่วยงานถูกถอดถอนจากการได้รับการรับรอง

2.3.1 No unresolved disputes of substantial magnitude involving a significant number of interests relating to tenure and land use right in the area under evaluation can be identified and/or has been reported by stakeholder(s).

2.3.1 ต้องไม่มีข้อโต้แย้งใดที่เป็นเรื่องใหญ่และไม่ได้รับการแก้ไข ซึ่งเป็นข้อโต้แย้งที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์จำนวนมากในเรื่องการถือครองและสิทธิในการใช้ประโยชน์บนพื้นที่ของพื้นที่ที่อยู่ในขอบเขตการประเมิน ที่ได้มีการระบุ และ/หรือ ได้มีการรายงานให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทราบ

2.3.2 Forest manager(s) shall be in compliance with the Thailand procedure for Dispute Settlement of Forest Trees and Forest Land Tenure and applicable local regulations to resolve any disputes.

2.3.2 ผู้จัดการป่าไม้ต้องปฏิบัติตามให้สอดคล้องกับระเบียบวิธีการดำเนินงานของประเทศไทยสำหรับการทำข้อตกลงในความขัดแย้งแย้งการถือครองต้นไม้ภายในป่าและประยุกต์ใช้ข้อกำหนดท้องถิ่นเพื่อแก้ไขข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้น

2.3.3 Forest manager(s) shall openly and actively communicate and cooperate with local authorities whenever a dispute of substantial magnitude has been identified, and follow appropriate procedure to resolve the dispute in a timely manner.

2.3.3 ผู้จัดการป่าไม้ต้องมีสื่อสารและการให้ความร่วมมือกับหน่วยงานท้องถิ่นอย่างจริงจังและกระตือรือร้น เมื่อใดก็ตามที่มีการระบุว่ามีข้อขัดแย้งที่มีความสำคัญ และดำเนินการตามแนวทางในการดำเนินงานที่เหมาะสม เพื่อแก้ไขปัญหาตามเวลาที่เหมาะสม

2.3.4 Forest manager(s) shall keep records of all relevant communication and documents related to any dispute of substantial magnitude within the area under evaluation.

2.3.4 ผู้จัดการป่าไม้ต้องเก็บรักษาบันทึกและเอกสารทั้งหมดที่เกี่ยวข้องในการสื่อสาร ในเรื่องข้อขัดแย้งที่มีความสำคัญที่เกิดขึ้น ในพื้นที่ภายใต้ขอบเขตการประเมิน

3. **INDIGENOUS PEOPLES' RIGHTS - The legal and customary rights of indigenous peoples to own, use and manage their lands, territories, and resources shall be recognised and respected.**

3. สิทธิของคนท้องถิ่น- สิทธิตามกฎหมายและสิทธิตามจารีตประเพณีของคนท้องถิ่นที่จะเป็นเจ้าของ, ใช้ประโยชน์และจัดการที่, อาณาเขต และทรัพยากรที่ดินครอบครอง ต้องได้รับการยอมรับและเคารพ

Note: By "indigenous people" we consider people and population as described in the UN paper "The concept of indigenous people" PFI/2004/WS.1/3

ข้อสังเกต: "คนท้องถิ่น" ในที่นี้หมายถึงประชาชนและประชากรตามที่ได้มีการอธิบายไว้ในเอกสารขององค์การสหประชาชาติเรื่อง "แนวคิดเกี่ยวกับคนท้องถิ่น" PFI/2004/WS.1/3

3.1. Indigenous peoples shall control forest management on their lands and territories unless they delegate control with free and informed consent to other agencies.

3.1. คนท้องถิ่นต้องควบคุมการบริหารจัดการป่าไม้ บนที่และอาณาเขตที่ดินถือครอง ยกเว้นจะมีการมอบอำนาจให้กับทางบริษัทตัวแทน

3.1.1 Indigenous people or minority groups with legal and customary rights to the land and/or the forest resources, within the area under evaluation, shall be identified and recorded on a map or other document.

3.1.1 คนท้องถิ่น หรือชนกลุ่มน้อย ที่มีสิทธิตามกฎหมายและสิทธิตามจารีตประเพณีในที่ดิน และ/หรือ แหล่งทรัพยากรป่าไม้ ในพื้นที่ภายใต้ขอบเขตการประเมิน ต้องได้รับการระบุและบันทึกลงในแผนที่หรือเอกสารอื่น

3.1.2 If indigenous people or minority groups authorize or delegate control over forest management activities through free and informed consent, an agreement must be acknowledged by all the parties concerned, and/or the community representatives confirm that free, prior and informed consent was given.

The process shall include:

- 3.1.2.1. Ensuring indigenous peoples know their rights and obligations regarding the resource;
- 3.1.2.2. Informing the indigenous peoples of the value, in economic, social and environmental terms, of the resource over which they are considering delegation of control;
- 3.1.2.3. Informing the indigenous peoples of their right to withhold consent to the proposed management activities to the extent necessary to protect rights, resources, lands and territories; and;
- 3.1.2.4. Informing the indigenous peoples of the current and future planned forest management activities.

3.1.2 หากคนท้องถิ่น หรือชนกลุ่มน้อย ให้สิทธิหรือมอบอำนาจการกำกับดูแลกิจกรรมการบริหารจัดการป่า โดยสมัครใจและมีการแจ้งให้ทราบถึงการอนุญาตนั้น การตกลงนี้ต้องแจ้งให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ และ/หรือ ตัวแทนชุมชนยืนยันว่าการมอบอำนาจนั้นเป็นไปอย่างสมัครใจก่อนที่จะมีการแจ้งในข้อตกลงในการมอบอำนาจ

3.1.2.1 ให้ความมั่นใจว่าคนท้องถิ่นได้รับรู้สิทธิและหน้าที่ของพวกเขาเกี่ยวกับทรัพยากร

3.1.2.2 แจ้งให้คนท้องถิ่นรับทราบถึงเงื่อนไข ประโยชน์เกี่ยวกับคุณค่าทางด้านของทางสังคม, เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม ของทรัพยากรมากกว่าซึ่งพวกเขากำลังพิจารณาคุณค่าแทนของการควบคุม

3.1.2.3 แจ้งสิทธิของคนเมืองในการเสนอการระงับ ยับยั้ง ในการดำเนินกิจกรรม เพื่อปกป้องสิทธิ ทรัพยากร ที่ดิน อาณาเขต; และ

3.1.2.4 แจ้งให้คนท้องถิ่น ได้รับรู้ถึงแผนบริหารจัดการปัจจุบันและอนาคต เกี่ยวกับการบริหารจัดการป่าไม้

3.1.3 If indigenous people or minority groups authorize or delegate control over forest management activities through free and informed consent, the community representatives can have access to relevant information regarding forest management activities such as the harvesting activities taking place and to official harvest designs/permits.

3.1.3 หากคนท้องถิ่น หรือชนกลุ่มน้อย ให้สิทธิหรือมอบอำนาจการกำกับดูแลกิจกรรมการบริหารจัดการป่า โดยสมัครใจและมีการแจ้งให้ทราบถึงการอนุญาตนั้น ตัวแทนชุมชนต้องสามารถเข้าถึงข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการบริหารจัดการป่า เช่น กิจกรรมการเก็บเกี่ยวที่เกิดขึ้น และ การออกแบบการเก็บเกี่ยวและการได้รับการอนุญาต

3.1.4 (Only NTFP) If indigenous people collect/harvest NTFPs in the Management Unit, the Organization allows continued access to such resources.

3.1.4 ถ้าคนพื้นถิ่นเข้ามาเก็บเกี่ยวผลผลิตที่ไม่ใช่เนื้อไม้ในหน่วยการจัดการ องค์การจะต้องยินยอมให้เข้าถึงแหล่งทรัพยากรนั้น

3.1.5 (Only NTFP) Proportionate to its size and resources, the Organization is committed to raise Indigenous people awareness about the need of sustainable collection/harvest of NTFPs and if needed, provide training on sustainable harvesting/collection methods proportion, proportionate to its size and the intensity

3.1.5 ขึ้นกับขนาดและประเภทของทรัพยากร, องค์การจะต้องมุ่งมั่นในการเพิ่มความตระหนักเกี่ยวกับความจำเป็นในการเก็บเกี่ยวผลผลิตที่ไม่ใช่เนื้อไม้อย่างยั่งยืน และถ้าจำเป็น ต้องจัดการฝึกอบรมเกี่ยวกับการเก็บเกี่ยวอย่างยั่งยืนตามขนาดและความมากน้อยของทรัพยากร

3.1.6 (Only NTFP) If there is a need to restrict NTFPs access to protect resources durability, priority is given to indigenous people. The restriction decision is justified and documented.

3.1.6 ถ้ามีความจำเป็นที่ต้องกำหนดความเข้มงวดในการเข้าถึงผลผลิตที่ไม่ใช่เนื้อไม้ เพื่อป้องกันการมีอยู่ของทรัพยากร, ต้องให้สิทธิในการเข้าถึงทรัพยากรแก่คนพื้นถิ่นก่อนเป็นอันดับแรก

3.2. Forest management shall not threaten or diminish, either directly or indirectly, the resources or tenure rights of indigenous peoples

3.2 การบริหารจัดการป่าไม้ต้องไม่คุกคามสิทธิในทรัพยากรหรือสิทธิการถือครองของคนท้องถิ่น ทั้งทางตรงและทางอ้อม

3.2.1 The forest manager(s) shall have identified resources or tenure rights of indigenous peoples or minority groups.

3.2.1 ผู้จัดการป่าไม้ต้องระบุสิทธิในทรัพยากรหรือสิทธิการถือครองของคนท้องถิ่นหรือชนกลุ่มน้อย

3.2.2 Forest manager respects the traditional rights of indigenous peoples or minorities to use forest products or NTFPs, provided these uses are traditional and are not detrimental to forest resources and management objectives.

3.2.2 ผู้จัดการป่าไม้ต้องเคารพต่อสิทธิตามธรรมเนียมประเพณีของคนท้องถิ่นหรือชนกลุ่มน้อยในการใช้ประโยชน์จากผลิตภัณฑ์จากป่าหรือ NTFPs การให้มีการใช้ประโยชน์นี้เป็นไปตามประเพณีและไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพยากรและวัตถุประสงค์ในการบริหารจัดการ

3.2.3 There shall be no evidence or indication that the forest manager(s) threatens the rights and resources of indigenous peoples or minorities within or adjacent to the area under evaluation.

3.2.3 ต้องไม่มีหลักฐานหรือตัวชี้บ่งชี้ผู้จัดการป่าไม้คุกคามสิทธิและทรัพยากรของคนท้องถิ่นหรือชนกลุ่มน้อยภายในหรือที่ซึ่งมีขอบเขตติดกับที่ภายใต้การประเมิน

3.3. Sites of special cultural, ecological, economic or religious significance to indigenous peoples shall be clearly identified in co-operation with such people, and recognised and protected by forest managers.

3.3 ที่ที่มีความพิเศษทางด้านวัฒนธรรม, ระบบนิเวศน์, เศรษฐกิจ หรือศาสนา ผู้จัดการป่าไม้ต้องให้การยอมรับ ปกป้องและระบุนความร่วมกับคนท้องถิ่นอย่างชัดเจน

3.3.1 Sites of special cultural, ecological, economic or religious value to indigenous peoples, minority group or other local communities have been identified and documented.

3.3.1 ต้องมีการระบุที่ที่มีความพิเศษทางด้านวัฒนธรรม, ระบบนิเวศน์, เศรษฐกิจหรือศาสนา ซึ่งเป็นสิ่งที่มีคุณค่าต่อคนท้องถิ่น ชนกลุ่มน้อยหรือ ชุมชนท้องถิ่นอื่นๆ และจัดทำเป็นเอกสาร

3.3.2 Identified sites of special interest to indigenous people or minority group shall be protected during forest management activities.

3.3.2 ที่ที่ได้รับการระบุให้เป็นพื้นที่ให้ประโยชน์ต่อคนท้องถิ่น หรือ ชนกลุ่มน้อย ต้องได้รับการคุ้มครองในระหว่างการดำเนินการกิจกรรมการบริหารจัดการป่า

3.3.3 Right of access to sites of special interest to indigenous people or minority group shall be maintained.

3.3.3 สิทธิในการเข้าพื้นที่ให้ประโยชน์ต่อคนท้องถิ่น หรือ ชนกลุ่มน้อยต้องได้รับการคงไว้

3.4. Indigenous peoples shall be compensated for the application of their traditional knowledge regarding the use of forest species or management systems in forest operations. This compensation shall be formally agreed upon with their free and informed consent before forest operations commence.

3.4 หากมีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นว่าด้วยเรื่องการใช้ประโยชน์จากป่าหรือระบบการบริหารจัดการป่า คนท้องถิ่นต้องได้รับการชดเชย และการชดเชยนี้ต้องมีการตกลงอย่างเป็นทางการในใบแสดงความยินยอมก่อนที่จะมีการดำเนินการใดๆภายในที่ป่า

3.4.1 Any potential use of traditional knowledge from indigenous people or minority group is identified.

3.4.1 ต้องมีการระบุโอกาสในการนำภูมิปัญญาของคนท้องถิ่นหรือชนกลุ่มน้อยไปใช้ประโยชน์

3.4.2 Whenever traditional knowledge is used for commercial purposes, appropriate and fair compensation is agreed with the indigenous people or minority group concerned.

3.4.2 หากมีการนำภูมิปัญญาของคนท้องถิ่นไปใช้ประโยชน์ในทางการค้า คนท้องถิ่นหรือชนกลุ่มน้อยที่มีส่วนเกี่ยวข้องต้องได้รับการชดเชย

3.4.3 Whenever relevant, forest manager(s) have evidence that agreed compensations are effectively paid.

3.4.3 ผู้จัดการป่าไม้ ต้องมีหลักฐานแสดงประสิทธิภาพในการจ่ายค่าชดเชยตามที่มีการตกลงไว้

4. COMMUNITY RELATIONS AND WORKER'S RIGHTS - Forest management operations shall maintain or enhance the long-term social and economic well being of forest workers and local communities.

4. ความสัมพันธ์กับชุมชนและสิทธิของผู้ปฏิบัติงาน - การบริหารจัดการการดำเนินการภายในป่าไม้ต้องคงไว้ซึ่งหรือส่งเสริมคุณภาพชีวิตทางด้านเศรษฐกิจและสังคมในระยะยาวของผู้ปฏิบัติงานภายในที่ป่าและชุมชนท้องถิ่น

4.1. The communities within, or adjacent to, the forest management area should be given opportunities for employment, training, and other services.

4.1. ชุมชนที่อยู่ภายในหรือมีที่ติดต่อกับป่าไม้ที่อยู่ภายในที่การจัดการ ต้องได้รับโอกาสในการจ้างงาน, ฝึกอบรม และการบริการอื่นๆ

4.1.1 Forest manager(s) shall offer opportunities for employment, training and other services to local farmers, local communities and minority groups. Training shall be provided on a voluntary basis and as required based on the local social context and needs expressed by local communities.

4.1.2 ผู้จัดการป่าไม้ต้องเสนอโอกาสในการจ้างงาน, ฝึกอบรม และการบริการอื่นๆให้กับเกษตรกรท้องถิ่น, ชุมชนท้องถิ่น และชนกลุ่มน้อย การจัดการฝึกอบรมควรทำภายใต้ความสมัครใจและความจำเป็น ขึ้นอยู่กับบริบททางสังคมท้องถิ่นและความต้องการที่มาจากชุมชนท้องถิ่น

4.1.2 Forest manager(s) shall organise training or information sessions for local communities, workers and/or subcontractors as required to ensure that forest management activities are performed to professional standards by all people involved.

4.1.2 ผู้จัดการป่าไม้ ต้องจัดให้มีการฝึกอบรมหรือการประชุมเพื่อให้ข้อมูลกับชุมชนท้องถิ่น ผู้ปฏิบัติงาน และหรือ ผู้รับเหมาช่วง ตามความจำเป็น เพื่อให้มั่นใจว่ากิจกรรมการบริหารจัดการป่าจะปฏิบัติตามข้อกำหนดอาชีพโดยผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

4.1.3 The Organization ensures that local communities know their rights to protect and use their traditional knowledge

4.1.3 องค์กรต้องมั่นใจว่าชุมชนท้องถิ่นทราบถึงสิทธิในการปกป้องและใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น

4.2. Forest management shall meet or exceed all applicable laws and/or regulations covering health and safety of employees and their families.

4.2 การบริหารจัดการป่าไม้ต้องปฏิบัติตามหรือมีความเข้มงวดมากกว่ากฎหมาย และ/หรือ ข้อกำหนด ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของลูกจ้างและครอบครัว ตามที่มีการบังคับใช้

4.2.1 Forest manager(s) shall have a documented procedure for health and safety, and this procedure shall comply with national minimum requirements of the Labor law of Kingdom of Thailand, Law of the Kingdom of Thailand on Work Safety and the ILO Code of Practice on Safety and Health in Forestry.

4.2.1 ผู้จัดการป่าไม้ต้องจัดทำเอกสารว่าด้วยเรื่องอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่สอดคล้องกับข้อกำหนดขั้นต่ำของ กฎหมายแรงงานของประเทศไทย, กฎหมายความปลอดภัยในการทำงานของประเทศไทย และเกณฑ์ในการปฏิบัติเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในงานป่าไม้ของ ILO

4.2.2 Forest manager(s) shall ensure that documented procedure(s) for health and safety are implemented in all forest management activities and maintain up to date records of work-related accidents.

4.2.2 ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้มั่นใจว่ามีขั้นตอนที่ระบุไว้ในเอกสารการดำเนินงานเกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ได้มีการนำไปใช้ในทุุกกิจกรรมการบริหารจัดการป่าไม้ และรักษาไว้ซึ่งบันทึกอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในการทำงานที่เป็นปัจจุบัน

4.2.4 Forest manager(s) shall ensure that forest workers including subcontractors are provided with safety training for the forest management activities they are performing.

4.2.4 ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้มั่นใจว่าผู้ปฏิบัติงานภายในที่ป่า รวมทั้งผู้รับเหมาช่วงต้องได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการดำเนินการภายในที่ป่าภายใต้การบริหารจัดการป่า

<p>4.2.4 Forest manager(s) should establish appropriate emergency procedures (e.g. first aid) adapted to the activities performed and ensure that accidents are recorded and records are maintained up to date.</p> <p>4.2.4 ผู้จัดการป่าไม้ต้องจัดทำแนวทางในการดำเนินการรับมือเหตุฉุกเฉินที่เหมาะสม (เช่น การปฐมพยาบาลเบื้องต้น) ซึ่งปรับให้เข้ากับกิจกรรมที่ทำและเพื่อให้มั่นใจว่าจะมีการบันทึกอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น และบันทึกจะเป็นปัจจุบัน</p>
<p>4.2.5 For forest management activities that do not involve any machine such as chain saw, skidder, forwarder, etc, forest managers shall evaluate the need for personal protective equipment in the prevailing conditions and take appropriate measures to ensure the protection of the workers. Forest manager(s) shall also inform the local farmers or communities of any significant H&S risk associated with the forest management activities.</p> <p>4.2.5 สำหรับกิจกรรมการบริหารจัดการป่าที่ไม่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักร เช่น เลื่อยถาก, รถลากซุง, รถลากเลื่อย เป็นต้น ผู้จัดการป่าไม้ต้องประเมินความจำเป็นที่ต้องสวมใส่อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยในสภาวะการทำงานปกติ และดำเนินการตามความเหมาะสมเพื่อให้มั่นใจว่าพนักงานจะได้รับการปกป้อง ผู้จัดการป่าไม้ต้องแจ้งแก่เกษตรกร ท้องถิ่นหรือชุมชนท้องถิ่นถึงอันตรายที่เกี่ยวข้องกับชีวิตอนามัยและความปลอดภัยที่มีนัยสำคัญ ที่อาจเกิดขึ้น จากกิจกรรมการบริหารจัดการป่าไม้</p>
<p>4.2.6 For forest management activities that involve any machinery such as chainsaws, skidders, forwarders, etc, forestry operators shall wear safety equipment in compliance with ILO H&S in Forestry Work (helmet, hearing protection, appropriate clothing, safety shoes and chainsaw proof chaps).</p> <p>4.2.6 ผู้ปฏิบัติงานกิจกรรมการบริหารจัดการป่าที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักรกลใด เช่น เลื่อยยนต์, รถลากซุง, รถลากเลื่อย เป็นต้นต้องสวมใส่อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยที่สอดคล้องตาม ILO สุขภาพและความปลอดภัยสำหรับในทางป่าไม้ (หมวกนิรภัย, ที่ป้องกันการได้ยิน, เสื้อผ้าที่เหมาะสม, ถุงมือหนัง, รองเท้านิรภัย และกางเกงกันเลื่อยยนต์)</p>
<p>4.2.7 Forest manager(s) shall have records to demonstrate that heavy machinery and equipment used in forest management activities is maintained in safe working conditions.</p> <p>4.2.7 ผู้จัดการป่าไม้ต้องมีบันทึกเพื่อแสดงให้เห็นว่าเครื่องจักรหนักและอุปกรณ์ที่ใช้กับกิจกรรมการบริหารจัดการป่าไม้จะได้รับการคงไว้ซึ่ง สภาพที่ปลอดภัยต่อการปฏิบัติงาน</p>
<p>4.2.8 Forest workers shall be registered with the relevant social security and/or accident insurance.</p> <p>4.2.8 ผู้ปฏิบัติงานภายในป่าต้องได้ลงทะเบียนกับประกันสังคม และ/หรือ ประกันอุบัติเหตุที่เกี่ยวข้อง</p>
<p>4.2.9 (Only NTFP) Wages and other benefits (health, retirement, workers' compensation, housing, food) for workers involved in NTFP harvest operations shall be consistent with (not lower than) prevailing local standards.</p> <p>4.2.9 ค่าจ้างและผลประโยชน์อื่น ๆ (สุขภาพ, การเกษียณอายุ, การชดเชยแรงงานที่อยู่อาศัย, อาหาร) สำหรับคนงานที่เกี่ยวข้องในการเก็บเกี่ยว NTFP จะต้อง (ไม่ต่ำกว่า) สอดคล้องกับมาตรฐานท้องถิ่นที่ใช้กันอยู่</p>
<p>4.2.10 (Only NTFP) NTFP harvest and processing methods and facilities shall protect the safety and health of both workers and end consumers.</p> <p>4.2.10 วิธีการและวิธีการเก็บเกี่ยวและการแปรรูปผลิตภัณฑ์ไม้ (NTFP) จะต้องปกป้องความปลอดภัยและสุขภาพของคนงานและผู้บริโภค</p>
<p>4.2.11 The Organization shall promote gender equality in employment practices, training opportunities, awarding of contracts, processes of engagement* and management activities.</p> <p>4.2.11 องค์กรควรส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศในการจ้างงาน, โอกาสในการฝึกอบรม, การมอบรางวัล, กระบวนการจ้างงานและกิจกรรมการจัดการ</p>
<p>4.3. The rights of the workers to organise and voluntarily negotiate with their employers shall be guaranteed as outlined in Conventions 87 and 98 of the International Labour Organisation (ILO).</p> <p>4.3 สิทธิในการจัดการและต่อรองกับนายจ้างของผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการรับรอง ตามที่มีการระบุในการประชุมเกี่ยวกับองค์การแรงงานสากล (ILO) ครั้งที่ 87 และ 98</p>
<p>4.3.1 Forest manager(s) shall respect the rights of workers (staff and contractors) to organize or join trade unions and to engage in collective bargaining as outlined in ILO Conventions 87 and 98.</p> <p>4.3.1 ผู้จัดการป่าไม้ต้องเคารพสิทธิของผู้ปฏิบัติงาน ทั้งที่เป็นพนักงานและผู้รับเหมาช่วง ที่จะจัดตั้ง หรือเข้าร่วมสหภาพแรงงานและเข้าร่วมในการต่อรอง ตามที่มีการระบุไว้ใน การประชุมเกี่ยวกับองค์การแรงงานสากล ILO ครั้งที่ 87 และ 98</p>
<p>4.3.2 Forestry workers shall have access to workers' unions, workers' representatives or any other legally appropriate workers' representation to negotiate and/or defend their rights.</p> <p>4.3.2 ผู้ปฏิบัติงานในป่าต้องสามารถเข้าถึงสหภาพแรงงาน ตัวแทนผู้ปฏิบัติงานหรือตัวแทนปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่ถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อต่อรอง และ/หรือ ปกป้องสิทธิของพวกเขา</p>
<p>4.3.3 Forest workers shall receive fair wage or payment that is consistent with local standards for the work performed.</p> <p>4.3.3 ผู้ปฏิบัติงานภายในป่าไม่ควรถูกจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรม หรือ สอดคล้องกับมาตรฐานค่าแรงในท้องที่สำหรับประเภทงานที่ทำ</p>
<p>4.3.4 Forest manager(s) shall investigate and resolve fairly and objectively any issue or grievance raised by a worker, workers or workers' organisation, in conformity with local customs and legal requirements.</p> <p>4.3.4 ผู้จัดการป่าไม้ ต้องสอบสวนและแก้ไขปัญหาหรือข้อร้องเรียนตามกับผู้ปฏิบัติงานหรือสหภาพแจ้งให้ทราบให้สอดคล้องกับธรรมเนียมในท้องถิ่นและข้อกำหนดกฎหมาย</p>
<p>4.4 Management planning and operations shall incorporate the results of evaluations of social impact. Consultations shall be maintained with people and groups directly affected by management operations.</p> <p>4.4 การบริหารจัดการวางแผนและการดำเนินงาน ต้องนำเอาผลกระทบต่อสังคมเข้าร่วมพิจารณาด้วย โดยการร่วมหารือกับประชาชนและกลุ่มคนที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการดำเนินงาน</p>
<p>4.4.1 Forest manager(s) shall engage in communication through different means with local communities, minority groups and other interested stakeholders to identify potential social impacts, both positive and negative, resulting from forest management activities.</p> <p>4.4.1 ผู้จัดการป่าไม้ต้องมีส่วนร่วมในการสื่อสารกับชุมชนท้องถิ่น, ชนกลุ่มน้อยและผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ในหลายช่องทาง เพื่อระบุผลกระทบทางสังคมที่เป็นไปได้, ผลของกิจกรรมการบริหารจัดการป่าทั้งในแง่บวกและแง่ลบ</p>
<p>4.4.2 Forest manager(s) shall demonstrate that results of social impact evaluations have been considered to improve forest management activities.</p> <p>4.4.2 ผู้จัดการป่าไม้ต้องแสดงให้เห็นว่ามีกรนำผลจากการประเมินผลกระทบทางสังคม เข้าร่วมพิจารณาเพื่อปรับปรุงกิจกรรมในการบริหารจัดการป่าไม้</p>

4.4.3 Any negative social impact identified shall be minimized by forest manager(s) through the implementation of appropriate management procedures including communication and/or consultation with affected people and follow-up shall be documented.

4.4.3 ผลกระทบทางสังคมในด้านลบที่มีภาวะบดบังต้องถูกทำให้ลดลง โดยผู้จัดการป่าไม้ ผ่านทางการปฏิบัติตามแนวทางการบริหารจัดการที่เหมาะสม รวมถึง การสื่อสาร และ/หรือ ปรึกษาหารือกับผู้ที่ได้รับผลกระทบต้องมีการดำเนินการและติดตามผลที่เป็นเอกสาร

4.4.4 (Only NTFP) Social, environmental and economic impacts of NTFP harvest and commercialisation by the FME or third parties on local communities shall be addressed and incorporated into management planning, particularly respecting subsistence of NTFP users.

4.4.4 ผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมของการเก็บเกี่ยวและการพาณิชย์ของ NTFP โดยผู้ประกอบการเกี่ยวกับการจัดการป่าไม้ หรือบุคคลที่สามในชุมชนท้องถิ่น ต้องได้รับการระบุและรวมไว้ในการวางแผนการบริหารจัดการโดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความสำคัญกับการดำรงชีวิตของผู้ใช้งาน

4.5 Appropriate mechanisms shall be employed for resolving grievances and for providing fair compensation in the case of loss or damage affecting the legal or customary rights, property, resources or livelihoods of local peoples. Measures shall be taken to avoid such loss or damage

4.5 การแก้ไขข้อร้องเรียนต้องใช้กระบวนการที่เหมาะสม ทั้งนี้เพื่อให้มีการชดเชยอย่างเหมาะสมในกรณีที่มีความสูญเสียหรือความเสียหายส่งผลกระทบต่อ สิทธิตามจารีตประเพณี, ทรัพย์สินสมบัติ, ทรัพยากร หรือวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น และต้องดำเนินการเพื่อเลี่ยงการสูญเสียและความเสียหายเหล่านั้น

4.5.1 Forest manager(s) shall avoid any loss or damage resulting from forest management activities and/or from NTFPs harvest/collection, and identify and whenever relevant keep records of any loss and/or damage that may be affecting local communities.

4.5.1 ผู้จัดการป่าไม้ต้องหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดความสูญเสียและความเสียหายจากกิจกรรมการบริหารจัดการและ/หรือจากการเก็บเกี่ยวผลผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช้เนื้อไม้ และระบุรวมถึงเก็บรักษานบันทึกความสูญเสีย และ/หรือ ความเสียหายที่เกิดขึ้น ที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนในท้องถิ่น

4.5.2 Forest manager(s) have procedures that are followed for consistently and effectively resolving grievances and determining compensation for loss or damage.

4.5.2 ผู้จัดการป่าไม้ต้องมีแนวทางในการดำเนินการติดตามการแก้ไขข้อร้องเรียนและกำหนดการจ่ายค่าชดเชยสำหรับความสูญเสียหรือเสียหายที่เกิดขึ้น

4.5.3 In the case of loss or damages resulting from management activities and affecting the legal or customary rights, property, resources or livelihoods of local people, the forest manager(s) shall implement its procedure(s) and provide fair compensation to the affected party and keep records of any compensation provided.

4.5.3 ในกรณีที่ความสูญเสียหรือเสียหายที่เกิดขึ้น มาจากกิจกรรมการบริหารจัดการและส่งผลกระทบต่อสิทธิตามกฎหมายและสิทธิตามจารีตประเพณี, ทรัพย์สินสมบัติ, แหล่งทรัพยากรและวิถีชีวิตของคนท้องถิ่น ผู้จัดการป่าไม้ต้องดำเนินการตามแนวทางในการดำเนินงาน และจัดให้มีการจ่ายค่าชดเชยให้แก่ผู้ที่ได้รับผลกระทบและเก็บรักษานบันทึกที่ได้มีการจ่ายค่าชดเชยนั้น ๆ ไว้

5. BENEFITS FROM THE FOREST - Forest management operations shall encourage the efficient use of the forest's multiple products and services to ensure economic viability and a wide range of environmental and social benefits.

5. ผลประโยชน์จากป่าไม้ - การดำเนินการบริหารจัดการป่าไม้ต้องส่งเสริมการใช้งานสินค้าและบริการจากป่าไม้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้มั่นใจในการอยู่รอดทางเศรษฐกิจ และก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างกว้างขวาง

5.1. Forest management shall strive towards economic viability, while taking into account the full environmental, social, and operational costs of production, and ensuring the investments necessary to maintain the ecological productivity of the forest

5.1 การบริหารจัดการป่าไม้ต้องพยายามให้เกิดการอยู่รอดทางเศรษฐกิจ โดยต้องพิจารณาถึงค่าใช้จ่ายในการจัดการสิ่งแวดล้อม, สังคม และการดำเนินงาน รวมทั้งการลงทุนที่จำเป็นในการคงไว้ซึ่งความอุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศน์ของป่าไม้

5.1.1 Forest manager(s) shall be able to demonstrate that forest management have been performed adequately to ensure that at least minimum levels of economic viability are maintained.

5.1.1 ผู้จัดการป่าไม้ต้องแสดงให้เห็นว่าการดำเนินการบริหารจัดการป่าไม้อย่างเพียงพอ เพื่อให้แน่ใจว่าต้องคงอยู่ในระดับขั้นต่ำของทางเศรษฐกิจเป็นอย่างน้อย

5.1.2 Forest manager(s) shall take into account environmental costs (e.g. restoration activities) and social costs (e.g. compensation costs whenever relevant), and ensure that these costs can be covered through the financial resources of the forest operations.

5.1.2 ผู้จัดการป่าไม้ต้องนำเอาค่าใช้จ่ายทางด้านสิ่งแวดล้อม(เช่น กิจกรรมในการฟื้นฟู) และทางด้านสังคม (เช่น ค่าชดเชยต่างๆที่เกี่ยวข้อง) เข้ามาพิจารณา เพื่อให้มั่นใจว่าค่าใช้จ่ายเหล่านี้รวมอยู่ในแหล่งเงินทุนของการดำเนินงานป่าไม้

5.1.3 Whenever relevant, forest manager(s) shall demonstrate appropriate levels of investment to maintain the productivity of the Forest, including ecological productivity, through the appropriate management of buffer zones, establishment of protection areas, restoration plans, enrichment planting or other relevant management activities.

5.1.3 ผู้จัดการป่าไม้ต้องแสดงให้เห็นว่าการลงทุนตามในระดับที่เหมาะสม เพื่อที่จะคงไว้ซึ่งผลผลิตที่ได้จากป่ารวมทั้งผลผลิตจากระบบนิเวศน์โดยการบริหารจัดการ buffer zone การจัดตั้งที่คุ้มครอง แผนการฟื้นฟู การบำรุงพันธุ์พืช หรือกิจกรรมอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

5.2. Forest management and marketing operations shall encourage the optimal use and local processing of the forest's diversity of products.

5.2 การบริหารจัดการและการดำเนินการทางการตลาดของป่าไม้ ต้องส่งเสริมการให้มีการผลิตสินค้าจากป่าไม้ที่หลากหลายภายในท้องถิ่นและให้มีการนำเอาสินค้าไปใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม

<p>5.2.1 The local transformation of the forest products and non-timber forest products shall be encouraged whenever it is viable. 5.2.1 ต้องมีการส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากป่าและผลิตภัณฑ์จากป่าที่ไม่ใช่ไม้ซุงในท้องถิ่น เมื่อใดก็ตามที่สามารถทำได้</p>
<p>5.2.2 Forest manager(s) seek to process their products locally for at least part of the forest and non-timber forest production. 5.2.2 ผู้จัดการป่าไม้ต้องหาแนวทางในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ภายในท้องถิ่น อย่างน้อยที่สุดบางส่วนของการผลิตไม้ซุงหรือที่ไม่ใช่ไม้ซุง</p>
<p>5.2.3 Forest manager(s) shall seek the optimal use of forest's diversity of forest products whenever relevant. 5.2.3 ผู้จัดการป่าไม้ต้องหาแนวทางในการใช้ความหลากหลายของป่าให้เป็นประโยชน์ต่อผลิตภัณฑ์ที่ได้จากป่าอย่างเหมาะสม</p>
<p>5.3. Forest management shall minimise waste associated with harvesting and on-site processing operations and avoid damage to other forest resources. 5.3 การบริหารจัดการต้องก่อให้เกิดขยะที่เกิดจากการเก็บเกี่ยวและการดำเนินการผลิตในป่าให้น้อยที่สุดและต้องหลีกเลี่ยงการก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพยากรอื่นภายในป่าด้วย</p>
<p>5.3.1 Forest manager(s) shall ensure that harvesting and, whenever relevant, on-site processing operations minimize waste, timber degradation and damage to the forest stand and other resources. 5.3.1 ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้เกิดความมั่นใจว่าเมื่อใดก็ตามที่มีเก็บเกี่ยวและเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเก็บเกี่ยวการผลิตที่มีการดำเนินการในป่าต้องก่อให้เกิดขยะ การเสื่อมสภาพของไม้ซุง และความเสียหายต่อผืนป่าและทรัพยากรอื่นๆ ให้น้อยที่สุด</p>
<p>5.3.2 Following harvesting, harvest wastes shall remain as much as possible in the forest to provide appropriate ecological functions. 5.3.2 ต่อเนื่องจากการเก็บเกี่ยว เศษที่เกิดจากการเก็บเกี่ยวต้องถูกรักษาไว้ในป่าให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้เพื่อก่อให้เกิดความเหมาะสมต่อระบบนิเวศน์</p>
<p>5.3.3 Forest manager(s) should ensure that removal or burning of biomass after harvest shall be minimized and only applied in conformity with relevant legal requirements and/or procedures and the Regulations on Forest Fire Prevention of the Kingdom of Thailand 5.3.3 ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้เกิดความมั่นใจว่าจะมีการเคลื่อนย้ายหรือการเผาชีวมวลหลังจากการเก็บเกี่ยวให้น้อยที่สุด และต้องปฏิบัติตามข้อบังคับและ/หรือ แนวทางในการดำเนินงานทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และข้อกำหนดเกี่ยวกับการป้องกันไฟป่าของประเทศไทย</p>
<p>5.4. Forest management shall strive to strengthen and diversify the local economy, avoiding dependence on a single forest product. 5.4 การบริหารจัดการป่าต้องพยายามก่อให้เกิดความเข้มแข็งและความหลากหลายของเศรษฐกิจในท้องถิ่น โดยหลีกเลี่ยงการขึ้นอยู่กับผลิตภัณฑ์เพียงชนิดเดียว</p>
<p>5.4.1 Whenever relevant, forest manager(s) shall encourage the use of multiple traditional forest products including NTFPs (e.g. mushrooms, bamboo shoots) with the involvement of local farmers and communities. 5.4.1 เมื่อใดก็ตามที่มีการเกี่ยวข้อง, ผู้จัดการป่าไม้ต้องส่งเสริมให้มีการใช้ประโยชน์จากผลิตภัณฑ์บ้านที่หลากหลาย ที่ได้จากป่า รวมไปถึงผลผลิตจากป่าที่ไม่ใช่ไม้ (NTFPs) ตัวอย่างเช่น เห็ด หน่อไม้ โดยการร่วมมือกับเกษตรกรท้องถิ่นและชุมชน</p>
<p>5.4.2 Forest manager(s) shall encourage diversified forest management where possible, including the cultivation, protection, and sustainable use of timber and non-timber forest products, with the involvement of local communities and other stakeholders. 5.4.2 ผู้จัดการป่าไม้ต้องส่งเสริมความหลากหลายของการบริหารจัดการป่าเมื่อสามารถทำได้ อันประกอบไปด้วย การเตรียมที่สำหรับเพาะปลูก, การปกป้องและการใช้ประโยชน์ผลิตภัณฑ์จากท่อนซุงและผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่ท่อนซุงอย่างยั่งยืน, โดยการร่วมมือกับชุมชนท้องถิ่นและผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ</p>
<p>5.4.3 (Not applicable SLIMF) Forest manager(s) shall indicate in the management documents or procedures the range of benefits that the forest management activities bring to the local farmers or local communities. 5.4.3 ผู้จัดการป่าไม้ต้องระบุผลประโยชน์ที่เกิดจากการบริหารจัดการป่าไม้ ที่มีต่อเกษตรกรท้องถิ่นและชุมชนท้องถิ่น ไว้ในเอกสารและแนวทางในการดำเนินงานบริหารจัดการ</p>
<p>5.5. Forest management operations shall recognize, maintain and, where appropriate, enhance the value of forest services and resources such as watersheds and fisheries. 5.5 การดำเนินการบริหารจัดการป่าไม้เป็นที่ยอมรับ คงไว้ และ ส่งเสริมคุณประโยชน์ที่เหมาะสมของการบริการและทรัพยากรที่ได้จากป่าไม้ เช่น บริเวณลุ่มน้ำและการประมง</p>
<p>5.5.1 Forest manager(s) shall recognize and maintain and protect the value of forest services and resources, watercourses and watersheds, and consider them in the management maps, documents or procedures. 5.5.1 ผู้จัดการป่าไม้ต้องยอมรับ คงไว้ และปกป้องคุณประโยชน์ของการบริการและทรัพยากรที่ได้จากป่าไม้ ทางน้ำและลุ่มน้ำ และนำมาพิจารณาในการจัดทำแผนที่ของขอบเขตการบริหารจัดการ, เอกสาร หรือแนวทางในการดำเนินงาน</p>
<p>5.5.2 Forest manager(s) shall define in the management documents the areas (type of sites and/or distances) where buffer and/or riparian zones are required around and along watersheds, streams, springs and lakes/ponds, in compliance with national and local legal requirements (Please refer also to related indicators under 6.5 and 10.2), and whenever possible buffer zones should be indicated on harvest design maps. 5.5.2 ผู้จัดการป่าไม้ต้องระบุที่ (ชนิดของพื้นที่และ/หรือระยะทาง) buffer zone หรือโซนริมน้ำโดยรอบและตลอดแนวลุ่มน้ำ ทางน้ำ น้ำ ทุ และทะเลสาบ/บ่อ ลงในเอกสารการบริหารจัดการ ให้สอดคล้องกับข้อกำหนดตามกฎหมายในระดับประเทศและท้องถิ่น (อ้างถึงตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องในข้อ 6.5 และ 10.2) และเมื่อเป็นไปได้ต้องมีการระบุ buffer zone บนแผนที่การออกแบบการเก็บเกี่ยว</p>
<p>5.5.3 Forest manager(s) shall have procedures appropriate to the scale of the management activities to ensure that these management activities do not have any negative impact on water resources, watersheds, watercourses and whenever relevant fisheries. 5.5.3 ผู้จัดการป่าไม้ต้องมีแนวทางในการดำเนินงานที่เหมาะสมกับขนาดของกิจกรรมการบริหารจัดการ เพื่อทำให้มั่นใจว่ากิจกรรมการบริหารจัดการเหล่านี้จะไม่ส่งผลกระทบต่อ แหล่งน้ำ, ลุ่มน้ำ, ทางน้ำ และเมื่อใดก็ตามที่มีการเกี่ยวข้องกับการทำประมง</p>
<p>5.6. The rate of harvest of forest products shall not exceed levels, which can be permanently sustained. 5.6 อัตราในการเก็บเกี่ยวผลิตภัณฑ์จากป่าต้องไม่เกินอัตราที่กำหนด ซึ่งจะก่อให้เกิดความยั่งยืนอย่างถาวร</p>

5.6.1 Harvesting operations shall only take place after harvesting plan, AAC/quota and/or legal harvest design/permit has been documented and approved by relevant forest authorities.

5.6.1 การดำเนินการเก็บเกี่ยวต้องปฏิบัติตามแผนการเก็บเกี่ยวเท่านั้น , การอนุญาตให้ตัดประจำปี /โควต้า และ/หรือ การออกแบบ/การอนุญาตการเก็บเกี่ยวตามกฎหมาย ต้องมีการจัดทำเป็นเอกสารและได้รับอนุมัติโดยหน่วยงานป่าไม้ที่เกี่ยวข้อง

5.6.2 Planning of the annual allowable cut (AAC) included in the management documents is based on appropriate national and regional inventories performed by the relevant forest authorities.

5.6.2 การวางแผนการอนุญาตให้ตัดประจำปี (AAC) ต้องกล่าวถึงในเอกสารการบริหารจัดการ ซึ่งขึ้น อยู่กับความเหมาะสมตามปริมาณที่คงเหลือในระดับชาติและระดับภูมิภาค ซึ่งออกโดยหน่วยงานป่าไม้ที่เกี่ยวข้อง

5.6.3 Forest manager(s) shall ensure that average annual harvest rates are recorded, that an annual summary of harvested volumes is available, and that harvest rates are in line with the approved management documents.

5.6.3 ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้มั่นใจว่ามีกรบันทึกอัตราการเก็บเกี่ยวเฉลี่ยประจำปี และมีการสรุปปริมาณทั้งหมดในการเก็บเกี่ยวทั้งปี และอัตราการเก็บเกี่ยวนั้น สอดคล้องกับเอกสารการบริหารจัดการที่ได้รับอนุมัติ

5.6.4 Forest manager(s) shall ensure that the resource and appropriate stocking levels of timber and other resources are maintained over at least one rotation.

5.6.4 ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้มั่นใจว่าจะมีการคงไว้ซึ่งทรัพยากรและความเหมาะสมในปริมาณคงเหลือของไม้ซุงและทรัพยากรอื่นๆ อย่างน้อยหนึ่งรอบของการปลูกหมุนเวียน

5.6.5 Appropriate harvesting techniques are used in the field to avoid long-term damage to the resource and ensure that the resource can be permanently sustained.

5.6.5 ต้องมีการใช้วิธีการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสมเพื่อหลีกเลี่ยงการก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพยากรในระยะยาวและทำให้มั่นใจว่าทรัพยากรจะคงอยู่อย่างยั่งยืนถาวร

5.6.6 (For NTFP) The intensity, frequency and seasonality of NTFP harvest, by area and volume, shall be based on a combination of scientific study and/or long-term local experience and knowledge and shall not exceed sustainable levels.

5.6.6 ความเข้มข้น ความถี่และฤดูกาลของการเก็บเกี่ยวผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่เนื้อไม้ (NTFP) โดยที่และปริมาณจะต้องขึ้นอยู่กับการศึกษาทางวิทยาศาสตร์ร่วมกันและ / หรือประสบการณ์และความรู้ในระยะยาวของท้องถิ่นและจะต้องไม่เกินระดับที่ยั่งยืน

5.6.7 (For NTFP) NTFP harvest rates, cultural techniques and harvest methods shall be appropriate for the particular plant part used and management activities maintain viable populations of target NTFPs.

5.6.7 อัตราการเก็บเกี่ยวของผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่เนื้อไม้ (NTFPs) เทคนิคทางวัฒนธรรม และวิธีการที่เกี่ยวข้องจะต้องเหมาะสมกับส่วนของพืชที่ใช้และกิจกรรมการจัดการเพื่อรักษา ประชากรที่ทำงานของเป้าหมายผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่เนื้อไม้ (NTFPs)

5.6.8 (For NTFP) Appropriate NTFP harvest prescriptions shall be implemented in the field.

5.6.8 ต้องจัดทำกรวางเงื่อนไขในการเก็บเกี่ยวผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่เนื้อไม้ (NTFP) อย่างเหมาะสม และดำเนินการให้เป็นผลสำเร็จในภาคสนาม

6. ENVIRONMENTAL IMPACT - Forest management shall conserve biological diversity and its associated values, water resources, soils, and unique and fragile ecosystems and landscapes, and, by so doing, maintain the ecological functions and the integrity of the forest.

6. ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม – การบริหารจัดการป่าไม้ต้องอนุรักษ์ไว้ซึ่งความหลากหลายทางชีวภาพและคุณค่าของความสัมพันธ์ทางชีวภาพ แหล่งน้ำ ดิน และระบบนิเวศน์ภูมิประเทศที่มีลักษณะเฉพาะตัวและง่ายต่อการถูกทำลาย โดยคงไว้ซึ่งหน้าที่ทางนิเวศวิทยาและความสมบูรณ์ของป่าไม้

6.1. Assessment of environmental impacts shall be completed - appropriate to the scale, intensity of forest management operations and the uniqueness of the affected resources - and adequately integrated into management systems. Assessments shall include landscape level considerations as well as the impacts of on-site processing facilities. Environmental impacts shall be assessed prior to commencement of site disturbing operations.

6.1 ต้องมีการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม – ให้มีความเหมาะสมต่อขนาด, ความหนาแน่นของผืนป่าภายใต้การดำเนินการบริหารจัดการจัดการป่า และทรัพยากรที่มีลักษณะเฉพาะตัวที่ได้รับผลกระทบ การประเมินต้องรวมถึงการพิจารณาในระดับของภูมิประเทศ รวมทั้งผลกระทบจากสิ่งอำนวยความสะดวกในการผลิตที่อยู่ภายในที่ป่า ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต้องได้รับการประเมินก่อนที่จะเริ่มดำเนินการที่ก่อให้เกิดการรบกวน

6.1.1 Forest manager(s) shall demonstrate that they have identified potential impacts of forest management activities on the environment at least at site level prior to site disturbing activities.

6.1.1 ผู้จัดการป่าไม้ต้องแสดงให้เห็นถึงผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เป็นไปได้ที่เกิดจากกิจกรรมการบริหารจัดการป่าไม้ โดยอย่างน้อยที่สุดต้องมีการระบุผลกระทบ ณ ที่ป่านั้น ก่อนที่จะเริ่มกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการรบกวน

6.1.2 Forest manager(s) shall document any potential negative environmental impact identified before the start of any site disturbing activity, and records the mitigation measures that will be taken to minimize or avoid the risk of potential negative impact.

6.1.2 ผู้จัดการป่าไม้ต้องจัดทำเอกสารเพื่อระบุผลกระทบทางลบที่อาจเกิดขึ้น กับสิ่งแวดล้อมก่อนที่จะเริ่มดำเนินการใดๆ ที่เป็นการเป็นการรบกวนสิ่งแวดล้อม และบันทึกมาตรการในการลดและหลีกเลี่ยงโอกาสที่จะเกิดผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อม

<p>6.1.3 The potential environmental impacts identified are taken into consideration in the management procedures or work instructions so that potential impact(s) can be minimized during forest management operations.</p> <p>6.1.3 ต้องมีการระบุผลกระทบทางลบที่เป็นไปได้และนำมาเข้ามามีส่วนร่วมในเอกสารแนวทางการดำเนินงานหรือวิธีการปฏิบัติงาน เพื่อให้สามารถควบคุมให้ออกาสในการเกิดผลกระทบทางลบในระหว่างการดำเนินการบริหารจัดการป่า ให้เกิดขึ้นน้อยที่สุด</p>
<p>6.1.4 (Not applicable SLIMF) Forest manager(s) shall ensure that forest workers have been informed about potential environmental impacts and of the mitigation measures to be implemented.</p> <p>6.1.2 ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้มั่นใจว่าผู้ปฏิบัติงานภายใต้ที่ป่ารับทราบถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และมาตรการในการควบคุมได้ถูกนำไปปฏิบัติ</p>
<p>6.1.5 (Only NTFP) Environmental assessments shall include the impacts resulting from commercial harvesting of NTFPs.</p> <p>6.1.5 การประเมินสิ่งแวดล้อมจะรวมถึงผลกระทบที่เกิดจากการเก็บเกี่ยวในเชิงพาณิชย์ของผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่เนื้อไม้ (NTFPs)</p>
<p>6.2. Safeguards shall exist which protect rare, threatened and endangered species and their habitats (e.g. nesting and feeding areas). Conservation zones and protection areas shall be established, appropriate to the scale and intensity of forest management and the uniqueness of the affected resources. Inappropriate hunting, fishing, trapping and collecting shall be controlled.</p> <p>6.2 ควรมีสันนิบาตเพื่อปกป้องสายพันธุ์ที่หายาก ใกล้สูญพันธุ์และอยู่ในอันตราย รวมถึงที่อยู่อาศัยของสายพันธุ์เหล่านั้น(เช่น ที่ทำรังและที่หาอาหาร) ต้องมีการกำหนดบริเวณที่ได้รับการอนุรักษ์และคุ้มครองที่เหมาะสมกับขนาดและความหนาแน่นของผืนป่าภายใต้การบริหารจัดการและควรมีลักษณะเฉพาะของทรัพยากรที่ได้รับผลกระทบ ควรมีการควบคุมการล่าสัตว์ ตกปลา วางกับดัก และการเก็บสะสม ที่ไม่เหมาะสม</p>
<p>6.2.1 Forest manager(s) have assessed the likely presence of rare, threatened or endangered species and potential habitats on the basis of the best available information at local level. See Annex 3.</p> <p>6.2.1 ผู้จัดการป่าไม้ต้องประเมินความเป็นไปได้ในการมีอยู่ของ สายพันธุ์ที่หายาก ใกล้สูญพันธุ์และอยู่ในอันตราย รวมถึงที่อยู่อาศัยของสายพันธุ์เหล่านั้น โดยยึดข้อมูลที่ที่ดีที่สุดมีอยู่ในระดับท้องถิ่น ดูที่ภาคผนวก 3</p>
<p>6.2.2 Where information exists on the actual presence of rare, threatened and endangered species and their habitat in the area under evaluation, this information shall be made available for public access and is incorporated into management documents and/or procedures.</p> <p>6.2.2 หากมีข้อมูลที่แสดงถึงการมีอยู่ของ สายพันธุ์ที่หายาก ใกล้สูญพันธุ์และอยู่ในอันตราย รวมถึงที่อยู่อาศัยของสายพันธุ์เหล่านั้นในที่ได้ขอบเขตการประเมิน ข้อมูลเหล่านั้นต้องถูกนำออกเผยแพร่สู่สาธารณชนและนำมาเข้ามามีอยู่ในเอกสารการบริหารจัดการ และ/หรือ แนวทางการดำเนินงาน</p>
<p>6.2.3 When the scale of the management unit does not permit the establishment of conservation zones and protection areas, forest manager(s) shall demonstrate that their management activities can prevent disturbance of the rare, threatened or endangered species and their habitats.</p> <p>6.2.3 หากขนาดของผืนป่าภายใต้การบริหารจัดการไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดตั้งที่อนุรักษ์และคุ้มครอง ผู้จัดการป่าไม้ต้องแสดงให้เห็นถึงกิจกรรมที่สามารถป้องกันกรรบกวนสายพันธุ์ที่หายาก ใกล้สูญพันธุ์และอยู่ในอันตราย รวมถึงที่อยู่อาศัยของสายพันธุ์เหล่านั้น</p>
<p>6.2.4 In close collaboration with responsible authorities, forest manager(s) shall ensure that inappropriate or illegal hunting, trapping, fishing and collecting of rare, threatened or endangered species does not take place within the area under evaluation.</p> <p>6.2.4 ผู้จัดการป่าไม้ต้องร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มั่นใจว่า จะไม่มีการล่า วางกับดัก ตกปลา และการเก็บสะสม ของสายพันธุ์ที่หายาก, ที่ถูกคุกคามหรือสายพันธุ์ที่ใกล้จะสูญพันธุ์ ไม่เกิดขึ้นภายใต้ที่อยู่ในขอบเขตของการประเมิน</p>
<p>6.3. Ecological functions and values shall be maintained intact, enhanced, or restored, including:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Forest regeneration and succession. • Genetic, species and ecosystem diversity. • Natural cycles that affect the productivity of the forest ecosystem. <p>6.3 หน้าที่และคุณค่าของระบบนิเวศนั้นต้องคงไว้โดยไม่มีความเสียหาย และส่งเสริม หรือซ่อมแซม อันประกอบไปด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - การสร้างทดแทนอย่างต่อเนื่อง - พันธุกรรม, สายพันธุ์และระบบนิเวศที่มีความหลากหลาย - วงจรทางธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการผลิตของระบบนิเวศภายในป่า
<p>6.3.1 Forest manager(s) shall encourage natural regeneration whenever appropriate.</p> <p>6.3.1 ผู้จัดการป่าไม้ต้องส่งเสริมให้เกิดการสร้างทดแทนโดยธรรมชาติ เมื่อใดก็ตามที่เหมาะสม</p>
<p>6.3.2 The management activities in the field, harvest design and reforestation activities shall take into account the context and diversity of the current forest stands to ensure that the current ecological functions and values are maintained.</p> <p>6.3.2 กิจกรรมการบริหารจัดการในไร่, การออกแบบการเก็บเกี่ยว และกิจกรรมในการฟื้นฟู ต้องนำมาพิจารณาพิจารณาร่วมกับความหลากหลายของผืนป่าในปัจจุบันเพื่อให้แน่ใจว่าระบบนิเวศนั้นจะได้รับการปกป้องไว้</p>
<p>6.3.3 Harvesting activities are implemented so that they do not affect the forest ecosystem, natural regeneration, succession and/or diversity over the long term.</p> <p>6.3.3 การดำเนินการกิจกรรมการเก็บเกี่ยว ต้องไม่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศของป่า, การฟื้นฟูดตามธรรมชาติ, การสืบทอดอย่างต่อเนื่องและ/หรือความหลากหลายในระยะยาว</p>
<p>6.3.4 Forest manager(s) shall ensure that regeneration and/or reforestation after harvest are timely and successful.</p> <p>6.3.4 ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้มั่นใจว่าการสร้างทดแทน และ/หรือการปลูกทดแทน หลังจากการเก็บเกี่ยวจะดำเนินการภายในเวลาอันสมควรและประสบผลสำเร็จ</p>
<p>6.3.5 Forest manager(s) shall implement a restoration program to ensure the restoration of degraded sites whenever required.</p> <p>6.3.5 ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้มั่นใจว่าโปรแกรมการฟื้นฟูจะถูกนำไปใช้เพื่อความสำเร็จในการฟื้นฟูที่เสื่อมโทรมตามความจำเป็น</p>

6.3.6 Standing and fallen dead wood habitats shall be retained, based on local best management practice or documented research.

6.3.6 ไม้ที่ยืนต้นตายหรือล้มลง ต้องได้รับการเก็บรักษาไว้ หรือตามที่มีการระบุไว้ในแนวทางในการดำเนินการบริหารจัดการที่ดินท้องถิ่น หรือเอกสารงานวิจัย

6.4. Representative samples of existing ecosystems within landscapes shall be protected in their natural state and recorded on maps, appropriate to the scale of operations and the uniqueness of the resource.

6.4 ตัวอย่างระบบนิเวศที่มีอยู่ภายในภูมิประเทศต้องได้รับการปกป้องไว้ในสถานะตามธรรมชาติ และบันทึกลงในแผนที่ ให้เหมาะสมกับขนาดของการดำเนินงานและความมีลักษณะเฉพาะตัวของทรัพยากร

6.4.1 Forest manager(s) shall have identified significant representative ecosystem samples at landscape level whenever representative natural ecosystems are present, such as public benefit forests, protected forests, etc.

6.4.1 ผู้จัดการป่าไม้ต้องระบุระบบนิเวศตัวอย่างที่อยู่ในระดับภูมิประเทศ เมื่อใดก็ตามที่ระบบนิเวศตามธรรมชาติมีอยู่ในที่ เช่น ป่าชุมชน, ป่าที่ได้รับการคุ้มครอง เป็นต้น

6.4.2 Where significant representative ecosystems at landscape level have been identified, they shall be marked on maps and protected in their natural state.

6.4.2 หากมีการระบุว่ามีระบบนิเวศที่มีคุณค่าภายในที่ ต้องมีแสดงไว้บนแผนที่และต้องได้รับการปกป้องไว้ตามธรรมชาติ

6.4.3 Forest manager(s) shall ensure that Public Welfare Forests are protected in compliance with national or local requirements. (In Thailand, Public Welfare Forests generally represent samples of significant ecosystems at landscape level).

6.4.3 ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้มั่นใจว่า ป่าชุมชนต้องได้รับการปกป้องสอดคล้องตามข้อกำหนดระดับประเทศหรือท้องถิ่น (ในไทยป่าชุมชนโดยทั่วไปคือตัวอย่างของระบบนิเวศที่มีความสำคัญในระดับภูมิประเทศ)

6.5. Written guidelines shall be prepared and implemented to: control erosion; minimise forest damage during harvesting, road construction, and all other mechanical disturbances; and protect water resources.

6.5 ต้องมีการจัดทำแนวทางการดำเนินงานเป็นเอกสารและนำไปใช้เพื่อ: ควบคุมการสึกกร่อน, ลดความเสียหายของป่าในระหว่างการเก็บเกี่ยว การสร้างถนนและการรบกวนอื่นๆที่เกิดจากเครื่องจักรกล; รวมถึงปกป้องแหล่งน้ำ

6.5.1 Forest manager(s) shall have written guidelines/procedures for all site disturbing forest management activities taking place within the area under evaluation.

6.5.1 ผู้จัดการป่าไม้ต้องเขียนแนวทาง/ระเบียบวิธีปฏิบัติการบริหารจัดการป่าไม้ที่ก่อให้เกิดการรบกวนทุกที่ ภายในที่ป่าที่อยู่ภายใต้การประเมิน

6.5.2 Forestry workers and sub-contractors shall be informed and shall be aware of the forestry procedures to be implemented.

6.5.2 ผู้ปฏิบัติงานป่าไม้และผู้รับเหมาช่วง ต้องได้รับการแจ้งและตระหนักถึงแนวทางในการดำเนินงานของป่าไม้เพื่อนำไปปฏิบัติ

6.5.3 Operational procedures or work instructions exist for control of soil erosion, soil protection and protection of water resources during harvesting and road construction activities, in compliance with the relevant laws of Thailand

6.5.3 แนวทางการปฏิบัติงาน หรือ ระเบียบวิธีในการปฏิบัติงาน จัดทำขึ้น เพื่อควบคุมการสึกกร่อนของดิน, การป้องกันการทำลายของดินและแหล่งน้ำ ในระหว่างการเก็บเกี่ยวและกิจกรรมการก่อสร้างถนนต้องสอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องของประเทศไทย

6.5.4 Buffer zones as identified in the management documents (see indicator under 5.5) shall be respected for all riparian zones, watershed and watercourses, and managed in conformity with the requirements of the management documents and in compliance with laws and regulations associated in Thailand

6.5.4 ต้องมีการระบุ ที่กันชน ในเอกสารการบริหารจัดการ (ดูที่ตัวชี้วัดในหัวข้อ 5.5) ต้องมีการบริหารจัดการโซนริมน้ำ ลุ่มน้ำ และทางน้ำ ให้สอดคล้องกับข้อกำหนดในเอกสารการบริหารจัดการ และตามกฎหมายและข้อกำหนดอื่นๆที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย

6.5.5 Any restriction applying to logging activities taking place on steep slopes in buffer zones shall be clearly defined and described in the management documents and procedures, and in compliance with laws and regulations associated in Thailand.

6.5.5 ต้องมีการระบุข้อห้ามในการทำกิจกรรมการตัดไม้บนที่ลาดชันในที่กันชน (buffer zone) ให้อย่างชัดเจนในเอกสารการบริหารจัดการและแนวทางการดำเนินงาน และให้สอดคล้องกับกฎหมายและข้อกำหนดอื่นๆที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย

6.5.6 Forest manager(s) shall establish whenever relevant forest fire control procedures in compliance with the Regulations on Forest Fire Prevention of the Kingdom of Thailand. Such control system shall be implemented before burning is used.

6.5.6 ผู้จัดการป่าไม้ต้องจัดทำแนวทางในการควบคุมไฟป่าให้สอดคล้องกับข้อกำหนดเกี่ยวกับการป้องกันไฟป่าของประเทศไทย ต้องมีการนำเอาระบบในการควบคุมไปปฏิบัติก่อนที่จะมีกิจกรรมในการเผาเกิดขึ้น

6.5.7 (Not applicable SLIMF) Forest manager(s) shall have evidence of measures taken to improve soil structure, fertility, water resources and biological activity.

6.5.7 ผู้จัดการป่าไม้ ต้องมีหลักฐานการตรวจวัดที่เกิดขึ้นเพื่อปรับปรุงโครงสร้างดิน ความอุดมสมบูรณ์ของดิน แหล่งน้ำ และกิจกรรมทางชีวภาพ

6.6. Management systems shall promote the development and adoption of environmentally friendly non-chemical methods of pest management and strive to avoid the use of chemical pesticides. World Health Organisation Type 1A and 1B chlorinated hydrocarbon pesticides; pesticides that are persistent, toxic or whose derivatives remain biologically active and accumulate in the food chain beyond their intended use; as well as any pesticides banned by international agreement, shall be prohibited. If chemicals are used, proper equipment and training shall be provided to minimise health and environmental risks.

6.6 ระบบการบริหารจัดการต้องให้การสนับสนุนการพัฒนาและการรับเอาวิธีการจัดการศัตรูพืชนะที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและไม่ใช้สารเคมีมาปฏิบัติ และพยายามหลีกเลี่ยงการใช้ยาฆ่าแมลง ห้ามมิให้มีการใช้ยาฆ่าแมลง chlorinated hydrocarbon ประเภท 1A และ 1B ตามที่องค์การอนามัยโลกชี้แจงไว้ว่า ยาที่มีอนุพันธ์เป็นสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพและสะสมอยู่ในห่วงโซ่อาหารภายหลังจากการใช้งานตามวัตถุประสงค์; รวมทั้งยาฆ่าแมลงที่ถูกห้ามใช้โดยข้อตกลงระหว่างประเทศ ทั้งนี้หากมีการใช้สารเคมีต้องมีการใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสมและจัดฝึกอบรมเพื่อลดความเสี่ยงในด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

6.6.1 For all types of certificates, forest manager(s), group entity and/or group members shall ensure that no chemical on the list of FSC 'Highly Hazardous' pesticides or WHO type 1A and 1B are used within the area under evaluation. (FSC-STD-30-001 and FSC-STD-30-001a).

6.6.1 ในทุกประเภทการรับรอง ผู้จัดการป่าไม้ กลุ่มนิติบุคคล และหรือสมาชิกในกลุ่ม ต้องทำให้มั่นใจว่าไม่มีการใช้งานสารเคมีที่อยู่ในรายการของ FSC เกี่ยวกับ สารเคมีที่มีเป็นอันตรายรุนแรง ยาฆ่าแมลง หรือ WHO ชนิด 1A และ 1B ใช้ในที่ที่อยู่ในขอบเขตการประเมิน (FSC-STD-30-001 and FSC-STD-30-001a).

6.6.2 Forest manager(s) shall maintain an up-to-date and complete list of chemicals used (include trade name and active ingredient) within the area under evaluation including application methods and quantities used.

6.6.2 ผู้จัดการป่าไม้ ต้องคงให้เป็นปัจจุบันซึ่งรายการสารเคมีที่ใช้ (รวมถึงชื่อทางการค้า และส่วนประกอบของสารที่ออกฤทธิ์) ภายในที่ที่อยู่ในขอบเขตการประเมิน ที่เป็นปัจจุบันรวมทั้งวิธีการใช้งานและระบุอัตราปริมาณในการใช้งาน

6.6.3 Forest manager(s) shall have implemented a training program for all workers and subcontractors using chemicals within the forested area under evaluation.

6.6.3 ผู้จัดการป่าไม้ต้องจัดทำโปรแกรมการฝึกอบรมเรื่องการใช้สารเคมีในป่าภายใต้ขอบเขตการประเมินให้แก่ผู้ปฏิบัติงานและผู้รับเหมาช่วงทุกคน

6.6.4 Authorized chemicals shall be applied by trained workers with appropriate equipments and suitable protective clothes in compliance with legal requirements.

6.6.4 สารเคมีที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ต้องใช้โดยคนที่ผ่านการฝึกอบรม และมีการใช้เครื่องมือและชุดปฏิบัติงานที่เหมาะสมและสอดคล้องกับข้อกำหนดตามกฎหมาย

6.6.5 For pest control, measures implemented shall comply with the requirements of the Regulation of the Kingdom of Thailand for Forest Pest Control.

6.6.5 มาตรการในการควบคุมศัตรูพืชนะต้องสอดคล้องกับข้อกำหนดในการควบคุมศัตรูพืชนะของราชอาณาจักรไทย

6.6.6 Forest manager(s) shall make procedure to progressively reduce the use of chemical fertilizer and increase the use of organic fertilizer and biological fertilizer shall be used to enhance soil fertility.

6.6.6 ผู้จัดการป่าไม้ต้องจัดทำแนวทางในการดำเนินงานเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมีและเพิ่มการใช้ปุ๋ยอินทรีย์และปุ๋ยชีวภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดิน

6.6.7 If Chemicals are used within the forest management unit, impacts on NTFPs, environment and human health are identified and documented.

6.6.7 ถ้ามีการใช้สารเคมีภายในหน่วยการจัดการ ผลกระทบต่อผลิตภัณฑ์ไม่ใช่เนื้อไม้, สิ่งแวดล้อมและสุขภาพของมนุษย์จะต้องถูกระบุและจัดทำเป็นเอกสาร

6.6.8 The Organization prevent, mitigate and/or repair the negative impacts and damages identified in 6.6.7.

6.6.8 องค์กรจะต้องป้องกัน, ลดผลกระทบและ/หรือฟื้นฟูประเด็นผลกระทบด้านลบและความเสียหายที่ระบุไว้ในข้อ 6.6.7

6.6.9 (Only NTFP) No chemicals are used where food safety impacts on NTFPs have been identified which will be harvested/collected and which are designed to human or animal consumption have been identified unless threat on the long term durability of the targeted species have been proved.

6.6.9 ต้อง ไม่มีการใช้สารเคมีใดๆ ในกรณีที่ได้มีการระบุถึงความปลอดภัยของอาหารต่อ NTFPs ซึ่งจะได้รับการเก็บเกี่ยว / เก็บรวบรวมและถูกออกแบบมาเพื่อการบริโภคของมนุษย์หรือสัตว์ เว้นแต่จะถูกพิสูจน์ในระชาษาว่าไม่มีผลกระทบ

6.6.10 (Only NTFP) If chemicals are used on NTFPs:

- *The area where chemical is used is clearly defined on management document and on field.*
- *minimum effective quantities are used*
- *all local and national regulations are respected.*
- *Negative impacts on environment and human health are identified*
- *Measures are taken to mitigate those negatives impacts**
- *No NTFPs designed to human or animal consumption are sold during a period including the duration of pesticide use and an additional period that ensures health safety. The calculation of the additional period is documented and justified.*

6.6.10 ถ้าเคมีถูกใช้กับผลิตภัณฑ์ไม่ใช่เนื้อไม้

- พื้นที่ที่ใช้สารเคมีต้องมีการระบุอย่างชัดเจนบนเอกสารการจัดการและพื้นที่หน้างาน
- ต้องใช้ปริมาณที่น้อยที่สุดเท่าที่ทำได้
- ต้องดำเนินการตามกฎหมายและข้อกำหนดของประเทศและท้องถิ่น
- ผลกระทบทางลบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของมนุษย์ต้องถูกระบุ
- มาตรการต้องถูกดำเนินการเพื่อลดผลกระทบในด้านลบ
- ต้องไม่มีผลิตภัณฑ์ไม่ใช่เนื้อไม้สำหรับการบริโภคของมนุษย์และสัตว์ถูกขายระหว่างช่วงเวลาที่ใช้สารกำจัดศัตรูพืชและช่วงเวลาเพิ่มเติมที่เกี่ยวกับประเด็นความปลอดภัยต่อสุขภาพ. การคำนวณระยะเวลาต้องมีการทำเป็นเอกสารและให้เหตุผลประกอบ

6.7. Chemicals, containers, liquid and solid non-organic wastes including fuel and oil shall be disposed in an environmentally appropriate manner at off-site locations.

6.7 สารเคมี บรรจุภัณฑ์ ขยะที่มีใช้สารอินทรีย์ทั้งในรูปแบบของเหลวและของแข็ง รวมถึงเชื้อเพลิงและน้ำมัน ต้องได้รับการกำจัดอย่างเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม ภายนอกที่

6.7.1 Forest manager(s) shall ensure that on-site collecting procedures and facilities whenever relevant are available where forestry activities are taking place.

6.7.1 ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้มั่นใจว่ามีความพร้อมในการดำเนินการจัดเก็บในที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในจุดที่มีการดำเนินการกิจกรรม

6.7.2 Forest manager(s) shall ensure that chemical, container, liquid and solid non-organic wastes are not disposed of on forestry sites.

6.7.2 ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้มั่นใจว่าสารเคมี บรรจุภัณฑ์ ขยะที่มีใช้สารอินทรีย์ทั้ง ในรูปแบบของเหลวและของแข็งต้องไม่ถูกกำจัดภายในที่ป่า

6.7.3 Forest manager(s) have contingency procedures in case of spillage of fuel or oil and forestry workers have been informed, are knowledgeable about these procedures and can implement them if required.

6.7.3 ผู้จัดการป่าไม้ต้องมีแผนรับมือเหตุการณ์ฉุกเฉินในกรณีที่เกิดการหกกระเด็นของเชื้อเพลิงหรือน้ำมัน และมีการแจ้งให้ผู้ปฏิบัติงานภายในป่าทราบและต้องมีความรู้เกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานและสามารถนำไปปฏิบัติได้เมื่อมีความจำเป็น

6.7.4 Forest manager(s) shall ensure that hazardous waste is identified, separated and appropriately disposed in compliance with specifications made in national and regional best practice guidelines and up-to-date record.

6.7.4 ผู้จัดการป่าไม้ ต้องทำให้มั่นใจว่าขยะอันตรายจะต้องถูกคัดแยก และกำจัดอย่างเหมาะสม ตามแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดทั้งในระดับภูมิภาคและระดับภูมิภาค และจัดเก็บบันทึกที่เป็นปัจจุบัน

6.8. Use of biological control agents shall be documented, minimised, monitored and strictly controlled in accordance with national laws and internationally accepted scientific protocols. Use of genetically modified organisms shall be prohibited.

6.8 การใช้งานตัวควบคุมทางชีวภาพต้องมีการจัดทำเป็นเอกสาร เกี่ยวกับการลดลง การติดตามตรวจสอบและการควบคุมของการใช้งานอย่างเคร่งครัด ให้สอดคล้องตามกฎหมายภายในประเทศและระเบียบวิธีปฏิบัติทางวิทยาศาสตร์ระหว่างประเทศ ห้ามมิให้มีการใช้งานสิ่งมีชีวิตที่มีการดัดแปลงพันธุกรรม

<p>6.8.1 For all types of certificates, forest manager(s) shall ensure that there is no commercial use of genetically modified organisms (GMO), and relevant forestry authorities may be asked to confirm that this is the case for mono-specific plantations. GMOs can be used for research purposes only if in full conformity with FSC requirements and guidance regarding GMOs.</p> <p>6.8.1 สำหรับทุกประเภทของการให้การรับรอง, ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้มั่นใจว่าไม่มีการใช้สิ่งมีชีวิตที่ผ่านการตัดแต่งพันธุกรรมในเชิงการค้า และหน่วยงานป่าไม้ที่เกี่ยวข้องอาจมีการสอบถามเพื่อยืนยันว่าในกรณีที่เป็นพันธุ์พืชที่เป็น mono-specific จะมีการใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น และสอดคล้องกับข้อกำหนดและแนวทางของ FSC ว่าด้วยเรื่อง GMOs</p>
<p>6.8.2 Forest manager(s) shall ensure that biological control agents are only used if they have been approved by the competent national authorities and their application is monitored and controlled.</p> <p>6.8.2 ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้มั่นใจว่าตัวควบคุมทางชีวภาพจะถูกใช้งานเมื่อมีการอนุญาตจากหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่และการใช้งานต้องอยู่ภายใต้การตรวจติดตามและการควบคุม</p>
<p>6.8.3 Biological control agents are only used whenever justified and in conformance with national and international requirements and whenever alternative control measures not entailing excessive costs cannot be used.</p> <p>6.8.3 จะมีการใช้งานตัวควบคุมทางชีวภาพก็ต่อเมื่อได้รับการตัดสินว่าสอดคล้องกับข้อกำหนดภายในและระหว่างประเทศ และเมื่อได้ปฏิบัติตามมาตรการในการควบคุมอื่นก่อนให้เกิดค่าใช้จ่ายที่มหาศาลและไม่สามารถใช้งานได้</p>
<p>6.9. The use of exotic species shall be controlled and actively monitored to avoid adverse ecological impacts</p> <p>6.9 การใช้สายพันธุ์ต่างถิ่นต้องอยู่ภายใต้การควบคุมและตรวจติดตามอย่างเข้มงวด เพื่อหลีกเลี่ยงผลเสียที่จะกระทบต่อระบบนิเวศน์</p>
<p>6.9.1 Exotic species shall only be introduced in compliance with legal requirements and with valid afforestation permits.</p> <p>6.9.1 หากมีการนำสายพันธุ์ต่างถิ่นมาใช้ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดทางกฎหมายและมีใบอนุญาตการปลูกที่ถูกต้อง</p>
<p>6.9.2 Whenever exotic species are planted, forest manager(s) shall ensure that measures are taken to prevent spontaneous regeneration outside the plantation areas, unusual mortality, disease, insect outbreaks or other adverse environmental impacts.</p> <p>6.9.2 เมื่อใดก็ตามที่มีการใช้งานสายพันธุ์ต่างถิ่น ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้มั่นใจว่าจะมีการดำเนินการเพื่อป้องกันการเกิดทดแทนอย่างรวดเร็วนอกที่การปลูกสร้างสวนป่า, การตายที่ผิดปกติ, โรค, การระบาดของแมลง หรือผลเสียอื่นๆต่อสิ่งแวดล้อม</p>
<p>6.9.3 The potential environmental impacts of the exotic species introduced shall be monitored through an appropriate monitoring program and controlled.</p> <p>6.9.3 ต้องมีการตรวจติดตามโอกาสในการเกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการใช้งานสายพันธุ์ต่างถิ่น ผ่านโปรแกรมการตรวจติดตามและการควบคุมที่เหมาะสม</p>
<p>6.10. Forest conversion to plantations or non-forest land uses shall not occur, except in circumstances where conversion:</p> <p>a) entails a very limited portion of the forest management unit; and b) does not occur on high conservation value forest areas; and c) will enable clear, substantial, additional, secure, long-term conservation benefits across the forest management unit.</p> <p>6.10 ต้องไม่มีการแปลงสภาพป่าเป็นที่การเพาะปลูกหรือที่ใช้งาน ยกเว้นกรณีที่มีการแปลงสภาพ:</p> <p>a) เกี่ยวข้องกับที่ภายใต้การบริหารจัดการป่าไม้เป็นบริเวณจำกัดมาก และ</p> <p>b) ไม่เกิดขึ้นที่มีมูลค่าการอนุรักษ์สูง และ</p> <p>c) จะก่อให้เกิดผลประโยชน์จากการอนุรักษ์ทั่วทั้งที่ ภายใต้การบริหารจัดการป่าไม้ อย่างชัดเจน ยั่งยืน เพิ่มเติมและในระยะยาว</p>
<p>6.10.1 The forests conversion, if any, shall not exceed 0.5% of the area of the <i>Management Unit</i>* in any one year, nor affect a total of more than 5% of the area of the <i>Management Unit</i>* (the dimensions are approved by the stake holders). These changes are documented.</p> <p>6.10.1 การเปลี่ยนแปลงป่าไม้ถ้ามีต้องไม่เกิน 0.5% ของที่ของหน่วยงานบริหาร * ในปีใดๆ หรือส่งผลกระทบต่อภาพรวมมากกว่า 5% ของที่ของหน่วยงานบริหาร * (ขนาดที่ได้รับการอนุมัติโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย) การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ต้องทำเป็นเอกสาร</p>
<p>6.10.2 If conversion occurs, the forest manager(s) shall ensure that it does not take place in HCVF areas and does not exceed 5% of the forest management unit over any 5 year period (see FSC-ADV-30-602)</p> <p>6.10.2 หากมีการแปลงสภาพเกิดขึ้น ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้มั่นใจว่าการแปลงสภาพต้องไม่เกิดในปีที่มีคุณค่าในการอนุรักษ์สูงและไม่เกิน 5% ของที่ภายใต้การบริหารจัดการ ภายในระยะเวลา 5 ปี (ดูที่ FSC-ADV-30-602)</p>
<p>6.10.3 The extent of any conversion should be acceptable to environmental organizations and regulatory agencies.</p> <p>6.10.3 การแปลงสภาพใดๆก็ตามต้องได้รับการยอมรับจากองค์กรที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมและหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการกำกับดูแล</p>
<p>6.10.4 If conversion occurs, forest manager(s) shall demonstrate that any conversion produces long term conservation benefits across the area under evaluation.</p> <p>6.10.4 หากมีการแปลงสภาพเกิดขึ้น ผู้จัดการป่าไม้ ต้องแสดงให้เห็นว่าการแปลงสภาพนั้น ก่อให้เกิดประโยชน์ในระยะยาวภายในที่ในขอบเขตการประเมิน</p>
<p>6.10.5 If any conversion occurs, forest manager(s) shall ensure that plantations or non-forest uses do not affect high conservation value forest(s).</p> <p>6.10.5 หากมีการแปลงสภาพเกิดขึ้น, ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้มั่นใจว่าการปลูกสร้างสวนป่าหรือ การใช้ประโยชน์นอกเหนือจากป่าจะไม่ส่งผลกระทบต่อที่มีคุณค่าในการอนุรักษ์สูง</p>

7. MANAGEMENT PLAN - A management plan - appropriate to the scale and intensity of the operations - shall be written, implemented, and kept up to date. The long-term objectives of management, and the means of achieving them, shall be clearly stated.

7. แผนการบริหารจัดการ – แผนในการบริหารจัดการ – เหมาะสมต่อขนาดและความหนาแน่นในการดำเนินงาน – ต้องทำเป็นเอกสาร นำไปใช้และปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน วัตถุประสงค์ของการบริหารจัดการในระยะยาวและวิธีการในการทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ต้องมีกรกล่าวไว้อย่างชัดเจน

7.1 The management plan and supporting documents shall provide:

- a) Management objectives.
- b) Description of the forest resources to be managed, environmental limitations, land use and ownership status, socio-economic conditions, and a profile of adjacent lands.
- c) Description of silvicultural and/or other management system, based on the ecology of the forest in question and information gathered through resource inventories.
- d) Rationale for rate of annual harvest and species selection.
- e) Provisions for monitoring of forest growth and dynamics.
- f) Environmental safeguards based on environmental assessments.
- g) Plans for the identification and protection of rare, threatened and endangered species.
- h) Maps describing the forest resource base including protected areas, planned management activities and land ownership.
- i) Description and justification of harvesting techniques and equipment to be used.

7.1 แผนการบริหารจัดการและเอกสารสนับสนุนต้องประกอบไปด้วย

- a) วัตถุประสงค์การบริหารจัดการ
- b) คำอธิบายของทรัพยากรป่าไม้ที่อยู่ภายในขอบเขตการจัดการ ข้อจำกัดทางสิ่งแวดล้อม การใช้ที่ดินและสถานะการถือครอง สภาวะทางสังคมและเศรษฐศาสตร์ และข้อมูลโดยรวมของที่ข้างเคียง
- c) คำอธิบายของ วนวัฒน์ และ/หรือ ระบบการบริหารจัดการอื่น ซึ่งได้มาจากการรวบรวมคำถามและข้อมูลผ่านทางทรัพยากรที่มีอยู่ในระบบนิเวศน์ของป่า
- d) คำอธิบายเหตุผลของอัตราการเก็บเกี่ยวรายปี และสายพันธุ์ที่ได้รับการคัดเลือก
- e) การเตรียมการเพื่อตรวจติดตามการเจริญเติบโตและการเปลี่ยนแปลงของป่าไม้
- f) การป้องกันสิ่งแวดล้อม ที่มาจากการประเมินสิ่งแวดล้อม
- g) แผนสำหรับระบุและป้องกัน สายพันธุ์ที่หายาก ใกล้สูญพันธุ์และอยู่ในอันตราย
- h) แผนที่แสดงถึง ที่ตั้งของทรัพยากรป่าไม้ รวมถึงที่ที่ได้รับการคุ้มครอง แผนในการดำเนินกิจกรรมบริหารจัดการและการถือครองที่
- i) คำอธิบายและการให้เหตุผลในวิธีการเก็บเกี่ยวและอุปกรณ์ที่ใช้

7.1.1 Forest manager(s) shall have written management documents and/or procedures covering all management activities in compliance with relevant regulation. These management documents have been formally approved by the relevant qualified authority and comply with FSC Criterion 7.1 and related indicators below.

7.1.1 ผู้จัดการป่าไม้ต้องมีเอกสารและ/หรือแนวทางในการดำเนินการบริหารจัดการ ที่ครอบคลุมกิจกรรมการบริหารจัดการและสอดคล้องกับข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง เอกสารในการบริหารจัดการเหล่านี้ต้องได้รับการอนุมัติอย่างเป็นทางการโดยหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่และสอดคล้องกับเกณฑ์ของ FSC ข้อ 7.1 และตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องตามที่แสดงด้านล่าง

7.1.2 The management documentation includes verifiable targets by which progress towards each of the prescribed management objectives can be assessed.

7.1.3 The management objectives are clearly described in the management documents or procedures.

7.1.2 วัตถุประสงค์การบริหารจัดการมีการอธิบายไว้อย่างชัดเจนในเอกสารหรือแนวทางในการบริหารจัดการ

7.1.4 The management documents contain a description of the forest resources under management (including all NTFPs managed for commercial purposes), environmental limitations (the EIA can fulfil this requirement), land use and land ownership status.

7.1.3 เอกสารดำเนินการบริหารจัดการต้องมีคำอธิบายของทรัพยากรป่าไม้ภายใต้การบริหารจัดการ รวมถึง NTFPs ทั้งหมดที่มีการบริหารจัดการในเชิงพาณิชย์ ข้อจำกัดทางสิ่งแวดล้อม (สามารถใช้ EIA เพื่อทำให้อ้างอิงข้อสันนิษฐาน) การใช้ประโยชน์จากที่ดินและสถานะการถือครองที่ดิน

7.1.5 The rate of harvest in the area under evaluation is consistent with the management documents, official quotas and is based on legal harvest designs/permits.

7.1.4 อัตราการเก็บเกี่ยวในพื้นที่ภายใต้การประเมินตรงตามที่ระบุไว้ในเอกสารการบริหารจัดการ, โควตาอย่างเป็นทางการขึ้นอยู่กับกรอบการออกแบบ/การอนุญาตการเก็บเกี่ยวตามกฎหมาย

7.1.6 Harvesting activities shall be planned and performed in compliance with the latest Thailand Regulations on Forest Harvest and Regeneration, and any other relevant local or regional legal requirement for forest harvesting activities.

7.1.5 ต้องมีการวางแผนกิจกรรมการเก็บเกี่ยว และดำเนินการให้สอดคล้องกับข้อกำหนดล่าสุดของประเทศไทยในเรื่องการเก็บเกี่ยวทางป่าไม้และการสร้างทดแทน และข้อกำหนดตามกฎหมายอื่น ๆ ในระดับท้องถิ่นและระดับภูมิภาคที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเก็บเกี่ยวทางป่าไม้

7.1.7 The rare, threatened and endangered species and related habitats for these species identified within the area under evaluation, if any, shall be listed in the management documents.

7.1.6 สายพันธุ์ที่หายาก ใกล้สูญพันธุ์และอยู่ในภาวะเสี่ยง รวมถึงที่อยู่อาศัยของสายพันธุ์เหล่านั้น ที่มีอยู่ในพื้นที่ภายใต้การประเมิน ต้องระบุไว้ในเอกสารการบริหารจัดการ

<p>7.1.8 Forest manager(s) shall have maps to guide the forest management activities, such as protected areas, HCVF areas and public welfare forest areas and so on.</p> <p>7.1.7 ผู้จัดการป่าไม้ต้องมีแผนที่ เพื่อเป็นแนวทางในกิจกรรมการบริหารจัดการป่าไม้ เช่น พื้นที่คุ้มครอง พื้นที่ที่มีมูลค่าในการอนุรักษ์สูง และ พื้นที่ป่าสาธารณะ หรือ ป่าชุมชน เป็นต้น</p>
<p>7.1.9 A description and justification of harvesting techniques and equipment to be used shall be included in the management documents or procedures.</p> <p>7.1.8 คำอธิบายและแผนการให้เหตุผลในวิธีการเก็บเกี่ยวและอุปกรณ์ที่ใช้ต้องระบุไว้ในเอกสารหรือแนวทางการดำเนินงานบริหารจัดการ</p>
<p>7.1.10 (Only NTFP) The management plan, or appendices to the plan, shall specifically address and incorporate commercially-managed NTFPs, including:</p> <ul style="list-style-type: none"> - NTFP Management objectives; - Resource use rights and socio-economic conditions of harvesters; - Harvest areas (described in a map, if possible); - Rate, timing, and quantity of NTFPs to be harvested, based upon plant part used and established best management practices for each NTFP; - Description of and justification for the amount of each NTFP harvested, the implemented harvesting technique and the equipment used; - Sources of information that sustain the rationale behind NTFP management activities, (i.e., based on site-specific field data, local knowledge or published regional forest research and government requirements). <p>7.1.9 แผนการจัดการ หรือภาคผนวกของแผน ต้องระบุถึงเฉพาะเจาะจงและรวมถึงการจัดการทางด้านพาณิชย์ของผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่เนื้อไม้ (NTFPs) ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - วัตถุประสงค์การบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่เนื้อไม้ (NTFPs); - สิทธิการใช้ทรัพยากรและเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้เก็บเกี่ยว; - ที่เก็บเกี่ยว (อธิบายไว้ในแผนที่ถ้าเป็นไปได้); - อัตรา, ระยะเวลาและปริมาณของ NTFPs ที่จะเก็บเกี่ยว ตามส่วนของพืชที่ใช้ และกำหนดแนวทางการจัดการที่ดีที่สุดสำหรับแต่ละ NTFP; - คำอธิบายและเหตุผล สำหรับปริมาณการเก็บเกี่ยวแต่ละผลิตภัณฑ์การเก็บเกี่ยว NTFP เทคนิคการดำเนินการเก็บเกี่ยวที่ใช้และอุปกรณ์ที่ใช้; - แหล่งข้อมูลที่สนับสนุนเหตุผลที่อยู่เบื้องหลังกิจกรรมการจัดการ NTFP (นั่นคือบนพื้นฐานของข้อมูลข้อมูลภาคสนามที่เฉพาะเจาะจง ความรู้ท้องถิ่นหรือ การตีพิมพ์งานวิจัยป่าไม้ในระดับภูมิภาค และข้อกำหนดของรัฐบาล).
<p>7.2 The management plan shall be periodically revised to incorporate the results of monitoring or new scientific and technical information, as well as to respond to changing environmental, social and economic considerations.</p> <p>7.2 ควรมีการทบทวนแก้ไขแผนในการบริหารจัดการตามช่วงเวลาที่กำหนดเพื่อที่จะนำผลของการตรวจติดตามหรือข้อมูลใหม่ ๆ ทางวิทยาศาสตร์และทางเทคนิค รวมไปถึงการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลง, การพิจารณาถึงสังคมและเศรษฐกิจเข้ามารวมด้วย</p>
<p>7.2.1 (Not applicable SLIMF) A technically sound and financially realistic timeframe shall exist for revision/adjustment of the management plan</p> <p>7.2.1 ความคิดเห็นทางเทคนิคและกรอบระยะเวลาตามจริงทางการเงินต้องมีการนำมาประกอบการทบทวนปรับเปลี่ยนแผนการบริหารจัดการด้วย</p>
<p>7.2.2 Forest manager(s) shall ensure that the management documents or procedures are reviewed periodically in compliance with relevant legal requirements for the review of management plans.</p> <p>7.2.2 ผู้จัดการป่าไม้ ต้องทำให้มั่นใจว่าเอกสารหรือแนวทางการปฏิบัติในการบริหารจัดการจะได้รับทบทวนตามช่วงเวลาที่กำหนด ให้สอดคล้องกับข้อกำหนดกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทบทวนแผนการบริหารจัดการ</p>
<p>7.2.3 Forest manager(s) shall ensure that revised management plan has been approved by the relevant authorities.</p> <p>7.2.3 ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้มั่นใจว่าแผนการบริหารจัดการที่มีการแก้ไขได้รับการอนุมัติจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>
<p>7.2.4 Forest manager(s) shall ensure that there is evidence that changing environmental, social and economic considerations have been included in the revision of the management plan</p> <p>7.2.4 ผู้จัดการป่าไม้ ต้องทำให้มั่นใจว่ามีหลักฐานแสดงว่าในการทบทวนแผนการจัการนั้นได้รวมเอาการพิจารณาการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อม สังคม และเศรษฐกิจเข้าไว้ด้วย</p>
<p>7.3 Forest workers shall receive adequate training and supervision to ensure proper implementation of the management plan.</p> <p>7.3 ผู้ปฏิบัติงานภายในที่ป่าต้องได้รับการอบรมอย่างเพียงพอและอยู่ภายใต้การควบคุมดูแล เพื่อให้มั่นใจว่าแผนในการบริหารจัดการจะถูกนำไปใช้อย่างเหมาะสม</p>
<p>7.3.1 Forest manager(s) shall have procedures to inform and/or train workers involved in forest management activities, together with relevant records.</p> <p>7.3.1 ผู้จัดการป่าไม้ต้องมีแนวทางในการแจ้งข้อมูล และ/หรือ อบรมผู้ปฏิบัติงาน ที่เกี่ยวข้องกักิจกรรมการบริหารจัดการป่า, และมีการจัดเก็บบันทึกที่เกี่ยวข้อง</p>
<p>7.3.2 (Not applicable SLIMF) Forest managers shall provide adequate supervision of forest workers and subcontractors to ensure appropriate implementation of the management activities.</p> <p>7.3.2 ผู้จัดการป่าไม้ต้องให้การกำกับดูแลในการดำเนินกิจกรรมการบริหารจัดการที่ทำโดยผู้ปฏิบัติงานในป่าและผู้รับเหมาช่วงอย่างเพียงพอ เพื่อให้มั่นใจว่ามีการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม</p>
<p>7.3.3 (Not applicable SLIMF) Forest manager(s) shall keep records of information on training session delivered to forest workers including subcontractors.</p> <p>7.3.3 ผู้จัดการป่าไม้ต้องมีกรเก็บรักษาบันทึกของข้อมูลที่ใช้ในการฝึกอบรมให้ผู้ปฏิบัติงานในป่าและผู้รับเหมาช่วงเอาไว้</p>
<p>7.4 While respecting the confidentiality of information, forest managers shall make publicly available a summary of the primary elements of the management plan, including those listed in Criterion 7.1 above.</p> <p>7.4 ในขณะที่ให้ความเคารพต่อการรักษาความลับของข้อมูล ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำสรุปที่นำเสนอต่อสาธารณะชนเกี่ยวกับองค์ประกอบเบื้องต้นในแผนการบริหารจัดการ รวมถึงรายการที่ระบุไว้ในเกณฑ์ในข้อ 7.1 ด้านบน</p>

7.4.1 A summary of the management documents including the elements listed under criterion 7.1 is made publicly available by the company or published on its website if any.

Any information considered as confidential by the company can be deleted before publication.

7.4.1 บทสรุปของเอกสารการบริหารจัดการต้องกล่าวถึงเรื่องที่อยู่ในเกณฑ์ 7.1 และมีการเปิดเผยสู่สาธารณะชนโดยองค์กร หรือเผยแพร่ในเว็บไซต์

หากมีข้อมูลใดที่เป็นความลับองค์กรสามารถลบออกได้ก่อนการเผยแพร่

7.4.2 A summary of the management documents shall be up to date.

7.4.2 บทสรุปของเอกสารการบริหารจัดการต้องเป็นปัจจุบัน

8. MONITORING AND ASSESSMENT - Monitoring shall be conducted - appropriate to the scale and intensity of forest management - to assess the condition of the forest, yields of forest products, chain of custody, management activities and their social and environmental impacts.

8. การตรวจติดตามและการประเมิน - ต้องมีการดำเนินการตรวจติดตาม- ให้เหมาะสมกับขนาดและความหนาแน่นของการบริหารจัดการป่าไม้ - เพื่อประเมินสภาพของป่า, ปริมาณผลผลิตจากผลิตภัณฑ์จากป่า, ห่วงโซ่ในการดูแลรักษา, กิจกรรมการบริหารจัดการและผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

8.1 The frequency and intensity of monitoring shall be determined by the scale and intensity of forest management operations as well as the relative complexity and fragility of the affected environment. Monitoring procedures shall be consistent and replicable over time to allow comparison of results and assessment of change.

8.1 ความถี่และความเข้มงวดในการตรวจติดตามจะถูกกำหนดโดยขนาดและความหนาแน่นของการดำเนินงานบริหารจัดการป่าและความสัมพันธ์เชิงซ้อนและความเปราะบางของสิ่งแวดล้อมที่ได้รับผลกระทบ แนวทางการดำเนินงานตรวจติดตามต้องแน่นอนและสามารถทำซ้ำได้เมื่อเวลาผ่านไป เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบผลและประเมินความเปลี่ยนแปลง

8.1.1 The frequency and intensity of monitoring activities are determined, recorded and adapted to the scale and the intensity of the management activities. Intensive management activities that are likely to result in potential environmental or social impacts shall be monitored systematically.

8.1.1 ต้องมีการระบุความถี่และความเข้มงวดในกิจกรรมการตรวจติดตาม จัดทำเป็นบันทึกและปรับให้เข้ากับขนาดและความเข้มข้นของกิจกรรมการบริหารจัดการ ความเข้มข้นในการดำเนินงานกิจกรรมการบริหารจัดการมีแนวโน้มว่าจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม ซึ่งควรมีการตรวจติดตามอย่างเป็นระบบ

8.1.2 The management activities that need to be monitored are identified and recorded.

8.1.2 ต้องมีการระบุกิจกรรมในการบริหารจัดการต้องได้รับการตรวจติดตาม และมีบันทึก

8.1.3 Forest manager(s) shall ensure that regular monitoring in connection with at least harvesting and reforestation activities is performed and recorded, and monitoring is performed following consistent procedures to allow for comparison of results over time.

8.1.3 ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้มั่นใจว่ามีการดำเนินการตรวจติดตามและทำบันทึกอย่างสม่ำเสมอ โดยอย่างน้อยต้องสัมพันธ์กับกิจกรรมการเก็บเกี่ยวและการสร้างทดแทน การตรวจติดตามต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับแนวทางการดำเนินงานเพื่อให้สามารถใช้ในการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานเมื่อเวลาผ่านไป

8.2 Forest management shall include the research and data collection needed to monitor, at a minimum, the following indicators:

- Yield of all forest products harvested;
- Growth rates, regeneration and condition of the forest;
- Composition and observed changes in the flora and fauna;
- Environmental and social impacts of harvesting and other operations;
- Costs, productivity, and efficiency of forest management.

8.2 การบริหารจัดการป่าไม้ต้องรวมเอาการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการตรวจติดตาม, อย่างน้อย ตามตัวชี้บ่งดังต่อไปนี้

- ผลผลิตจากป่าไม้ที่มีการเก็บเกี่ยว
- อัตราการเจริญเติบโต การสร้างทดแทนและสภาพป่า
- องค์ประกอบและการสังเกตการเปลี่ยนแปลงของพันธุ์พืชและสัตว์ประจำถิ่น
- ผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการเก็บเกี่ยวและการดำเนินการอื่น ๆ
- ค่าใช้จ่าย, ความสามารถในการผลิตและประสิทธิภาพของการบริหารจัดการป่า

8.2.1 Forest manager(s) shall collect and record harvest data for all commercial species (including NTFP) that are being harvested during the certification period.

8.2.1 ผู้จัดการป่าไม้ต้องรวบรวมและบันทึกข้อมูลการเก็บเกี่ยวของสายพันธุ์เชิงพาณิชย์ทั้งหมด รวมทั้ง NTFP ที่ได้รับการเก็บเกี่ยวในช่วงเวลาที่อยู่ภายใต้การรับรอง

8.2.2 Forest manager(s) shall monitor growth rates, natural regeneration, HCVF, and forest condition through field data or observations made during management activities. The information obtained shall be relevant for the management activity, appropriate with regards to the management intensity and shall be formally recorded.

8.2.2 ผู้จัดการป่าไม้ต้องตรวจติดตาม อัตราการเจริญเติบโต การสร้างทดแทนตามธรรมชาติ ที่ป่าที่มีมูลค่าในการอนุรักษ์สูง และสภาพป่า ผ่านทางข้อมูลที่ได้จากพนักงานและ การสำรวจในระหว่างการดำเนินการบริหารจัดการข้อมูลที่ได้ต้องเป็นข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมการบริหารจัดการป่าที่สอดคล้องกับความเข้มข้นของกิจกรรมในการบริหารจัดการ และต้องมีการทำบันทึกอย่างเป็นทางการด้วย

8.2.3 Forest manager(s) shall monitor environmental and social impacts during or after harvesting activities or other site disturbing management activities.

8.2.3 ผู้จัดการป่าไม้ต้องตรวจติดตามผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม ในระหว่างหรือหลังจากการเก็บเกี่ยว หรือกิจกรรมการบริหารจัดการอื่นๆที่ก่อให้เกิดการรบกวน

8.2.4 Forest manager(s) shall monitor and record any significant flora or fauna modifications that may occur during or following forest management activities to ensure that the diversity of the forest resource is maintained.

8.2.4 ผู้จัดการป่าไม้ต้องตรวจติดตามและบันทึกการเปลี่ยนแปลงใดๆก็ตามที่เกิดขึ้น อย่างมีนัยสำคัญกับสายพันธุ์พืชและสัตว์ประจำถิ่น ที่อาจเกิดขึ้น ระหว่าง หรือหลังจากการทำกิจกรรมการบริหารจัดการ เพื่อให้มั่นใจว่าความหลากหลายของผืนป่าจะยังถูกรักษาไว้

8.2.5 Forest manager(s) have relevant data on cost of forest management. Financial information from the organisation's accounting system shall be available and appropriate to determine the cost of the forest management operations.

8.2.5 ผู้จัดการป่าไม้ต้องเก็บรักษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการป่า ฝ่ายบัญชีขององค์กรต้องมีข้อมูลทางการเงินที่เหมาะสมในการแสดงค่าใช้จ่ายในการดำเนินการบริหารจัดการป่าไม้

8.2.6 (Not applicable SLIMF) Forest manager(s) have relevant data on productivity and efficiency of forest management.

8.2.6 ผู้จัดการป่าไม้ต้องมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผลผลิตและประสิทธิภาพของการบริหารจัดการป่า

8.2.7 (Only NTFP) The monitoring plan shall include the observed changes in conditions related to:

- NTFP populations (impact of harvest, growth rates, loss or vigour or decline, recruitment);
- Any outstanding environmental changes from NTFP management affecting flora, fauna, soil and water resources;
- Socioeconomic aspects of NTFP use and harvest (changes in community and worker relations or conditions, changes in NTFP use or demand, etc.)

8.2.7 แผนการตรวจสอบติดตาม ต้องรวมถึงการเปลี่ยนแปลงที่สังเกตได้ในเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับ:

- จำนวนของ NTFP (ผลกระทบจากการเก็บเกี่ยว อัตราการเติบโต การสูญเสียหรือความแข็งแรง หรือการลดลง การสรรหา)
- การเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมใดๆ ที่สำคัญจากการจัดการ NTFP ส่งผลกระทบต่อพืช สัตว์ ทรัพยากรดินและทรัพยากรน้ำ
- มุมมองลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของการใช้และการเก็บเกี่ยวของ NTFP (การเปลี่ยนแปลงของชุมชน และ ความสัมพันธ์ของผู้ปฏิบัติงาน หรือเงื่อนไข การเปลี่ยนแปลงการใช้หรือความต้องการของ NTFP เป็นต้น)

8.3 Documentation shall be provided by the forest manager to enable monitoring and certifying organisations to trace each forest product from its origin, a process known as the “chain of custody.”

8.3 ผู้จัดการป่าไม้ต้องจัดทำเอกสาร เพื่อทำให้เกิดการตรวจติดตามและเพื่อให้องค์กรที่ให้การรับรองสามารถตรวจสอบผลิตภัณฑ์จากป่าไม้ไปยังแหล่งที่มาได้ โดยกระบวนการนี้เรียกว่า ห่วงโซ่ผลิตภัณฑ์

8.3.1 Forest manager(s) shall have an established control system which allows the traceability of timber and NTFPs, from its origin to the forest gate, the point of processing and/or the point where ownership changes.

8.3.1 ผู้จัดการป่าไม้ต้องจัดตั้งระบบการควบคุมดูแลสำหรับไม้สูงและผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่เนื้อไม้ เพื่อให้สามารถตรวจสอบข้อมูลของแหล่งที่มาไปจนถึงขั้นตอนก่อนออกจากป่า จุดที่จะเริ่มเข้ากระบวนการแปรรูป และ/หรือ จุดที่มีการเปลี่ยนเจ้าของ

8.3.2 Relevant documents such as transport documents are recorded so that forest manager(s) can demonstrate that forest products are coming from the certified area.

8.3.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องเช่น เอกสารการที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งต้องได้รับการบันทึก เพื่อให้ผู้จัดการป่าไม้สามารถแสดงให้เห็นได้ว่าผลิตภัณฑ์จากป่านั้นมาจากพื้นที่ที่ได้รับการรับรอง

8.3.3 Forest manager(s) shall ensure that all relevant staff, workers and sub-contractors are informed or trained regarding the appropriate implementation of the chain of custody procedures.

8.3.3 ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้มั่นใจว่าพนักงานที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ผู้ปฏิบัติงานและผู้รับเหมาช่วง ได้ถูกแจ้งให้ทราบ หรือ ได้รับการฝึกอบรม ที่เหมาะสมเพื่อให้สามารถปฏิบัติตามแนวทางการดำเนินงานของห่วงโซ่ผลิตภัณฑ์ได้

8.3.4 Invoices or packing lists for certified products shall indicate:

- the name, contact details and certificate number of the certified entity, either individual forest manager or group entity;
- the name and contact details of the buyer;
- the date;
- the quantity (volume or another unit) of the certified products sold;
- the nature, species and references of the certified products sold (dimensions and quality);
- any other relevant information sufficient to link the invoice or packing list to the certified products and demonstrate its origin;

8.3.4 ใบกำกับสินค้าหรือรายการสินค้าสำหรับสินค้าที่ได้รับการรับรอง ต้องแสดงถึง:

- ชื่อ, รายละเอียดการติดต่อ และหมายเลขการรับรองหรือหมายเลขของผู้ที่ได้รับการรับรอง, ของผู้จัดการป่าไม้หรือนิติบุคคลอย่างใดอย่างหนึ่ง
- ชื่อและรายละเอียดการติดต่อของผู้ซื้อ
- วันที่
- ปริมาณ (เป็นปริมาตรหรือหน่วยอื่นๆ) ของสินค้าที่ได้รับการรับรองที่จำหน่ายไป
- ลักษณะทางธรรมชาติ, สายพันธุ์ และหนังสืออ้างอิงของสินค้าที่ได้รับการรับรองที่จำหน่ายออกไป (ขนาดและปริมาณ)
- ข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง ที่จะสามารถเชื่อมโยงใบกำกับสินค้าหรือรายการสินค้ากับสินค้าที่ได้รับการรับรองและแสดงถึงแหล่งที่มาของสินค้า

8.3.5 Only FSC certified products are FSC-labelled. The products are labelled in compliance with “FSC-STD-50-001: Requirements for use of the FSC trademarks by Certificate Holders”; Forest manager(s) shall obtain written approval from Bureau Veritas in order to use FSC trademark.

8.3.5 เฉพาะผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการรับรอง FSC ซึ่ง FSC – labelled ผลิตภัณฑ์ที่มีฉลาก ต้องสอดคล้องกับ FSC - STD – 50-001 :ความต้องการสำหรับการใช้เครื่องหมายการค้า FSC โดยผู้ถือใบรับรองผู้จัดการป่าไม้ต้องได้รับการอนุมัติเป็นลายลักษณ์อักษรในการใช้งานเครื่องหมายทางการค้า FSC จากทางบูโรเวริทิส

8.4 The results of monitoring shall be incorporated into the implementation and revision of the management plan.

8.4 ผลจากการตรวจติดตามต้องนำมาเข้ามาร่วมในการดำเนินการและการทบทวนแก้ไขแผนในการบริหารจัดการป่าไม้

8.4.1 Forest manager(s) shall demonstrate that environmental impact assessments, monitoring results or field observations are used to improve forest management activities and minimize their impact and are used as inputs during the revision of the management documents or procedures.

8.4.1 ผู้จัดการป่าไม้ต้องแสดงให้เห็นถึงการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม, ผลการตรวจติดตามหรือการสังเกตการณ์ในพื้นที่ ได้ถูกนำไปใช้ เพื่อปรับปรุงกิจกรรมการบริหารจัดการป่าและลดผลกระทบให้น้อยที่สุด และมีการนำไปใช้เป็นข้อมูลในการทบทวนแก้ไขเอกสารหรือแนวทางในการดำเนินงานการบริหารจัดการ

8.4.2 Forest manager(s) shall demonstrate their commitment to adapt management procedures and activities based on the information gathered during the monitoring of forest management activities whenever relevant and uses this information as input during the revision of the management documents or procedures.

8.4.2 ผู้จัดการป่าไม้ต้องแสดงให้เห็นถึงการให้ความร่วมมือในการปรับแนวทางในการบริหารจัดการและกิจกรรม ตามข้อมูลที่ได้ในระหว่างการตรวจติดตามกิจกรรมการบริหารจัดการป่า และใช้ข้อมูลเป็นปัจจัยนำเข้าไปในการทบทวนเอกสารและแนวทางในการดำเนินการบริหารจัดการ

8.4.3 (Not applicable SLIMF) Forest manager(s) shall have access to relevant sources of monitoring information collected by national, provincial or local authorities through the official monitoring programs implemented by these authorities.

8.4.3 ผู้จัดการป่าไม้ต้องสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลของการตรวจติดตามที่ดำเนินการโดยหน่วยงาน ระดับชาติ ระดับจังหวัด และระดับท้องถิ่น ผ่านโปรแกรมการตรวจติดตามที่ดำเนินการโดยหน่วยงานเหล่านี้

8.4.4 Records of the results of monitoring activities or programs are available.

8.4.4 ต้องมีบันทึกของผลการตรวจติดตามกิจกรรมหรือโปรแกรมต่างๆ

8.5 While respecting the confidentiality of information, forest managers shall make publicly available a summary of the results of monitoring indicators, including those listed in Criterion 8.2.

8.5 ในขณะที่ให้ความเคารพต่อการรักษาความลับของข้อมูล ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำสรุปที่นำเสนอต่อสาธารณะชนเกี่ยวกับองค์ประกอบเบื้องต้นในแผนการบริหารจัดการ รวมถึงมีรายการที่ระบุไว้ในเกณฑ์ข้อ 8.2

8.5.1 A summary of monitoring records, including the elements listed in criterion 8.2, is made publicly available on request by the company or published on its website if any.

8.5.1 บทสรุปของบันทึกการตรวจติดตาม ต้องมีการกล่าวถึงเรื่องในหัวข้อกำหนด 8.2 และพร้อมต่อการเผยแพร่ต่อสาธารณะชนเมื่อมีการร้องขอหรือมีการเผยแพร่บนเว็บไซต์ถ้ามี

Any information considered as confidential by the company can be deleted before publication.

ข้อมูลถือว่าเป็นความลับของบริษัทสามารถลบออกจากรายงานที่นำเสนอต่อสาธารณะชนได้

8.5.2 A public summary of the results of monitoring shall be up to date.

8.5.2 รายงานสรุปผลการตรวจติดตามที่มีการเผยแพร่ต่อสาธารณะชนต้องเป็นปัจจุบัน

9. MAINTENANCE OF HIGH CONSERVATION VALUE FORESTS Management activities in high conservation value forests shall maintain or enhance the attributes, which define such forests. Decisions regarding high conservation value forests shall always be considered in the context of a precautionary approach.

9. การดำรงรักษาป่าที่มีคุณค่าการอนุรักษ์สูง กิจกรรมการบริหารจัดการภายในป่าที่มีคุณค่าการอนุรักษ์สูง ต้องคงไว้หรือส่งเสริมลักษณะเฉพาะของป่า การตัดสินใจใดๆก็ตามที่เกี่ยวข้องกับป่าที่มีคุณค่าการอนุรักษ์สูง ต้องพิจารณาในเชิงป้องกันไว้ก่อน

9.1. Assessment to determine the presence of the attributes consistent with High Conservation Value Forests will be completed, appropriate to scale and intensity of forest management

9.1 การประเมินเพื่อระบุความมีอยู่ของลักษณะเฉพาะของป่าที่มีคุณค่าการอนุรักษ์สูง จะพิจารณาจากความเหมาะสมของขนาดและความหนาแน่นในการบริหารจัดการ

9.1.1 Forest manager(s) shall demonstrate an understanding of the FSC HCVF concept and have access to the FSC HCVF definition.

9.1.1 ผู้จัดการป่าไม้ต้องแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในคอนเซ็ปต์ของป่าที่มีคุณค่าการอนุรักษ์สูงของ FSC และต้องสามารถเข้าถึงคำนิยามของป่าที่มีคุณค่าการอนุรักษ์สูงของ FSC

9.1.2 Forest manager(s) shall have conducted an assessment of the forest areas under evaluation to identify the presence of HCVF if any, including public welfare forests and other legally protected forests. All relevant existing information should be used for this initial assessment, including public welfare forests, local minority groups, water-resources and other sites that have special characteristics or may contain the presence of HCVF.

9.1.2 ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำการประเมินพื้นที่ป่าที่อยู่ภายใต้ขอบเขตการประเมินเพื่อระบุการมีอยู่ของป่าที่มีคุณค่าในการอนุรักษ์สูง รวมทั้งป่าชุมชน และที่คุ้มครองตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่ต้องถูกนำมาใช้ในการประเมินขั้นต้น ประกอบไปด้วยข้อมูลเรื่องป่าชุมชน, ชนกลุ่มน้อยภายในท้องถิ่น, แหล่งน้ำและที่มีลักษณะเฉพาะ หรือมีป่าที่มีคุณค่าในการอนุรักษ์สูงอยู่ภายในพื้นที่

<p>9.1.3 Whenever relevant, forest managers comply with the following legal requirements:</p> <p>เมื่อใดก็ตามที่เกี่ยวข้อง, ผู้จัดการป่าไม้ต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับข้อกำหนดทางกฎหมายต่อไปนี้</p> <p>- Forestry Act 1947 Amended in 1989 พ.ร.บ. ป่าไม้ พ.ศ. 2484</p> <p>- Forest Plantation Act B.E. 2535 พ.ร.บ. สวนป่า 2535</p>
<p>9.1.4 Intact Forest Landscape (IFL) shall be included in HCVF 2 category.</p> <p>9.1.4 ภูมิทัศน์ของป่าไม้ที่สมบูรณ์ (IFL) ต้องรวมอยู่ในหมวด เอชซีวีเอฟ2</p>
<p>9.1.5 Global Forest Watch IFL maps www.globalforestwatch.org, or a more recent IFL inventory using the same methodology, such as Global Forest Watch Canada, shall be used to identify potential IFL.</p> <p>9.1.5 การเฝ้าดูป่าระดับโลก แผนที่ IFL www.globalforestwatch.org หรือ การสำรวจภูมิทัศน์ป่าไม้ที่สมบูรณ์ (IFL) ปัจจุบัน โดยใช้วิธีการเดียวกัน เช่น การเฝ้าดูป่าระดับโลกของแคนาดา ต้องใช้ระบุเพื่อศักยภาพ</p>
<p>9.1.6 The results of the HCVF assessment shall be recorded and identified HCVF on map if any are identified.</p> <p>9.1.6 ต้องมีการบันทึกและระบุป่าที่มีคุณค่าในกรอบอนุรักษ์สูงลงในแผนที่อันเป็นผลจากการประเมินป่าที่มีมูลค่าในการอนุรักษ์สูง</p>
<p>9.1.7 Forest manager(s) shall not just state that there is no HCVF within the area under evaluation, but shall perform a detailed assessment for each HCVF category, explaining and justifying the conclusion presented.</p> <p>9.1.7 ผู้จัดการป่าไม้ต้องไม่เพียงแต่แจ้งว่าไม่มีป่าที่มีมูลค่าในการอนุรักษ์สูงอยู่ภายในพื้นที่ภายใต้ขอบเขตการประเมิน แต่ต้องนำเสนอรายละเอียดของการประเมินป่าที่มีมูลค่าในการอนุรักษ์สูงในแต่ละหัวข้อ พร้อมทั้ง อธิบายเหตุผลและข้อสรุปในการประเมินด้วย</p>
<p>9.2. The consultative portion of the certification process must place emphasis on the identified conservation attributes, and options for the maintenance thereof.</p> <p>9.2 ส่วนการให้คำปรึกษาของกระบวนการให้การรับรองต้องเน้นย้ำในการระบุลักษณะเฉพาะขององค์ประกอบด้านการอนุรักษ์ และทางเลือกสำหรับการดูแลรักษาลักษณะเหล่านั้น</p>
<p>9.2.1 The assessment performed by the forest manager(s) shall include a consultation process focused on HCVF identification with pertinent local farmers, local communities, local minority groups if any, interested stakeholders, relevant local and regional authorities and relevant national experts.</p> <p>9.2.1 การประเมินที่ดำเนินการโดยผู้จัดการป่าไม้ต้องรวมถึงขั้นตอนในการปรึกษาหารือที่เน้นการชี้แจงป่าที่มีมูลค่าในการอนุรักษ์สูงกับเกษตรกรท้องถิ่น, ชุมชนท้องถิ่น, ชนกลุ่มน้อยในท้องถิ่นถ้ามี, ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย, หน่วยงานท้องถิ่นและระดับภูมิภาคที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และผู้เชี่ยวชาญในระดับประเทศที่มีส่วนเกี่ยวข้อง</p>
<p>9.2.2 Forest manager(s) shall ensure that the consultation with all interested stakeholders is focused on the identification of HCVF and that maintenance and management measures proposed by interested stakeholders are recorded, incorporated in the management procedures and implemented during management activities, whenever relevant.</p> <p>9.2.2 ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้มั่นใจว่าการปรึกษาหารือกับผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียจะมุ่งเน้นไปในเรื่องการระบุป่าที่มีมูลค่าในการอนุรักษ์สูง และมีการบันทึกมาตรการในการดูแลรักษาและบริหารจัดการที่นำเสนอโดยผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย และนำมาเข้าร่วมในแนวทางในการบริหารจัดการและนำไปปฏิบัติในกิจกรรมการบริหารจัดการ เมื่อใดก็ตามที่เกี่ยวข้อง</p>
<p>9.2.3 Where HCVF is present in the area under evaluation, forest manager(s) shall demonstrate that credible actions are being taken to address HCVF protection and/or threat reduction.</p> <p>9.2.3 หากมีป่าที่มีมูลค่าในการอนุรักษ์สูงอยู่ภายในที่ภายใต้ขอบเขตการประเมิน ผู้จัดการป่าไม้ต้องแสดงให้เห็นถึงการดำเนินการที่ดำเนินการเพื่อให้การคุ้มครอง และ/หรือ ลดการทำให้เกิดอันตรายต่อป่าที่มีมูลค่าในการอนุรักษ์สูง.</p>
<p>9.2.4 Forest manager(s) shall keep records of the consultation process and responses received if any, and shall incorporate any comment received in the HCVF assessment, showing clearly how the comments received were taken into account in the management documents or procedures.</p> <p>9.2.4 ผู้จัดการป่าไม้ ต้องเก็บรักษาวินัยที่เกี่ยวกับกระบวนการปรึกษาหารือและผลตอบสนองที่ได้รับ, ถ้ามี และต้องนำข้อความความคิดเห็นที่ได้รับมาเข้าร่วมในการประเมินป่าที่มีมูลค่าในการอนุรักษ์สูง, และแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงกานำข้อความความคิดเห็นเข้ามาพิจารณาไว้ในเอกสารหรือแนวทางในการบริหารจัดการ</p>
<p>9.3. The management plan shall include and implement specific measures that ensure the maintenance and/or enhancement of the applicable conservation attributes consistent with the precautionary approach. These measures shall be specifically included in the publicly available management plan summary.</p> <p>9.3 แผนในการบริหารจัดการต้องรวมถึงกานำเอามาตรการในการดำเนินการเฉพาะไปใช้เพื่อทำให้ว่าการดูแลรักษา และ/หรือ การส่งเสริม การแปลงสภาพของ คุณลักษณะเฉพาะจะเป็นไปตามการดำเนินการเชิงป้องกัน มาตรการเหล่านี้ต้องมีการระบุไว้ในแผนการบริหารจัดการที่มีการสรุปเพื่อนำเสนอต่อสาธารณะชนด้วย</p>
<p>9.3.1 The HCVF attributes identified by the forest manager(s) are indicated and described in a management document or procedure.</p> <p>9.3.1 ลักษณะเฉพาะของป่าที่มีมูลค่าในการอนุรักษ์สูง ต้องได้รับการระบุโดยผู้จัดการป่าไม้ พร้อมทั้งให้คำอธิบายไว้ในเอกสารหรือแนวทางการบริหารจัดการ</p>
<p>9.3.2 The HCVF assessment or management documents shall include a description of the management measures that have been identified following the consultation process to maintain or enhance the HCVF attributes identified and that will be implemented.</p> <p>9.3.2 เอกสารการบริหารจัดการหรือประเมินพื้นที่ป่าที่มีมูลค่าในการอนุรักษ์สูงต้องรวมถึงคำอธิบายมาตรการในการบริหารจัดการที่ได้มีการระบุ หลังจากกระบวนการปรึกษาหารือ เพื่อคงไว้หรือส่งเสริม ลักษณะของป่าที่มีมูลค่าในการอนุรักษ์สูงตามที่มีการระบุไว้ เพื่อให้มีการนำมาจัดการนนี้ ไปปฏิบัติ</p>
<p>9.3.3 The HCVF assessment shall be part of the documents that are made publicly available on request by the company or published on its website if any.</p> <p>9.3.3 การประเมินป่าที่มีมูลค่าในการอนุรักษ์สูงต้องอยู่ในเอกสารที่เผยแพร่ต่อสาธารณะชนเมื่อมีการร้องขอหรือมีการเผยแพร่บนเว็บไซต์ถ้ามี</p>

<p>9.3.4 All measures are described in the public summary of the management plan. 9.3.4 มาตรการทั้งหมดจะต้องถูกอธิบายเอาไว้ในรายงานสรุปแผนการบริหารจัดการที่นำเสนอต่อสาธารณะชน</p>
<p>9.3.5 No NFTP is harvested in HCVF areas 9.3.5 ห้ามเก็บเกี่ยวผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่เนื้อไม้ในพื้นที่ป่าไม้ที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์สูง</p>
<p>9.3.6 Any applicant to the FSC Forest Management certification (not yet certified for the application scope) shall not perform any Forest Management operations including harvesting and road building in Intact Forest Landscape. 9.3.6 ผู้ยื่นคำขอรับรอง FSC Forest Management (ยังไม่ได้รับการรับรองสำหรับขอบเขตการสมัคร) ต้องไม่ดำเนินการจัดการป่าไม้ใด ๆ รวมถึงการเก็บเกี่ยวและการสร้างถนนในภูมิทัศน์ป่าไม้ที่สมบูรณ์</p>
<p>9.3.7 Forest Management operations including harvesting and road building of already certified Forest Management Units, may proceed in IFLs, if they: 9.3.7.1 Do not impact more than 20% of Intact Forest Landscapes within the Management Unit (MU), and 9.3.7.2 Do not reduce any IFLs below the 50,000 ha threshold in the landscape. 9.3.7 การบริหารการจัดการป่าไม้ รวมถึงการเก็บเกี่ยวและการสร้างถนนของหน่วยจัดการป่าไม้ที่ได้รับการรับรองแล้ว อาจดำเนินการใน IFLs ได้หาก: 9.3.7.1 ไม่ส่งผลกระทบต่อมากกว่า 20% ของ ภูมิทัศน์ของป่าไม้ที่สมบูรณ์ (IFL) ภายในหน่วยจัดการ (MU) และ 9.3.7.2 ไม่ลดภูมิทัศน์ของป่าไม้ที่สมบูรณ์ (IFL) ใดๆ ต่ำกว่า 312,500 ไร่ ในแนวรวม</p>
<p>9.4. Annual monitoring shall be conducted to assess the effectiveness of the measures employed to maintain or enhance the applicable conservation attributes. 9.4 ต้องมีการตรวจติดตามประจำปีเพื่อประเมินประสิทธิภาพของการดำเนินงานตามมาตรการที่จัดทำเพื่อคงไว้หรือส่งเสริมเพิ่มพูนองค์ประกอบการอนุรักษ์ที่นำไปใช้ได้</p>
<p>9.4.1 The effectiveness of the management measures applied to maintain HCVF attributes shall be monitored periodically through appropriate field observation and recorded. 9.4.1 ต้องมีการตรวจติดตามประสิทธิภาพของมาตรการในการบริหารจัดการเพื่อคงไว้ซึ่งลักษณะเฉพาะของป่าที่มีมูลค่าในการอนุรักษ์สูง ตามช่วงเวลาที่กำหนดไว้ ผ่านการสำรวจในที่มีความเหมาะสมและจัดทำบันทึก</p>
<p>9.4.2 Forest manager(s) shall demonstrate that monitoring and field observations are used to improve the management of HCVF attributes whenever required. 9.4.2 ผู้จัดการป่าไม้ต้องแสดงให้เห็นว่าการตรวจติดตามและการสังเกตการณ์ในที่ และนำมาใช้เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการลักษณะเฉพาะของป่าที่มีมูลค่าการอนุรักษ์สูง เมื่อจำเป็น</p>
<p>9.4.3 (Not applicable SLIMF) Forest manager(s) shall monitor any significant impact on the HCVF attributes that may occur during or following forest management activities taking place in the vicinity of the HCVF area to ensure that the HCVF attributes are maintained. 9.4.3 ผู้จัดการป่าไม้ต้องตรวจติดตามผลกระทบที่มีนัยสำคัญต่อลักษณะเฉพาะของป่าที่มีมูลค่าในการอนุรักษ์สูง ที่อาจเกิดในระหว่างหรือหลังจากการดำเนินกิจกรรมการบริหารจัดการที่เกิดขึ้นในบริเวณใกล้เคียงพื้นที่ป่าที่มีมูลค่าในการอนุรักษ์สูง เพื่อให้มั่นใจว่าลักษณะเฉพาะของป่าที่มีมูลค่าในการอนุรักษ์สูงจะได้รับการรักษาไว้</p>
<p>9.4.4 If significant impact on the HCVF attributes is identified, then monitoring data and/or field observations shall be recorded and used to modify and adapt the management procedures to avoid such impact. 9.4.4 หากมีการระบุผลกระทบที่มีนัยสำคัญต่อลักษณะเฉพาะของป่าที่มีมูลค่าในการอนุรักษ์สูง ข้อมูลในการตรวจติดตาม และ/หรือ การสำรวจในที่ตั้งที่มีการบันทึกและนำไปใช้เพื่อเปลี่ยนแปลงแนวทางการบริหารจัดการเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบนั้น</p>

<p>10. PLANTATIONS - Plantations shall be planned and managed in accordance with Principles and Criteria 1 - 9, and Principle 10 and its Criteria. While plantations can provide an array of social and economic benefits, and can contribute to satisfying the world's needs for forest products, they shall complement the management of, reduce pressures on, and promote the restoration and conservation of natural forests. 10. การปลูกสร้างสวนป่า – การปลูกสร้างสวนป่าต้องมีการวางแผนและบริหารจัดการตามหลักการและเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ 1-10 หากป่าที่ปลูกสามารถสร้างผลประโยชน์ทางสังคมและเศรษฐกิจ และสามารถตอบสนองความต้องการในสินค้าจากป่าไม้ของมนุษยชาติได้ ควรมีการนำสิ่งเหล่านั้นมาใช้เพิ่มเติมการบริหารจัดการ เพื่อลดความกดดันและส่งเสริมการสร้างทดแทนและการอนุรักษ์ของป่าธรรมชาติ</p>
<p>10.1. The management objectives of the plantation, including natural forest conservation and restoration objectives, shall be explicitly stated in the management plan, and clearly demonstrated in the implementation of the plan. 10.1 วัตถุประสงค์ในการบริหารจัดการการปลูกสร้างสวนป่า, รวมถึง วัตถุประสงค์การอนุรักษ์ป่าธรรมชาติและและการสร้างป่าทดแทน ต้องระบุไว้อย่างชัดเจนในแผนการบริหารจัดการ และแสดงไว้อย่างชัดเจนในแผนการดำเนินงาน</p>
<p>10.1.1 Forest manager(s) shall ensure that the management objectives of the plantation are explicitly indicated in the management documents. 10.1.1 ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้มั่นใจว่าวัตถุประสงค์ในการบริหารจัดการการปลูกสร้างสวนป่าได้มีการระบุไว้อย่างชัดเจนในเอกสารการบริหารจัดการ</p>
<p>10.1.2 Forest conservation objectives shall be included in the management documents according to the local context and shall identify the areas that will be protected (e.g. buffer zones, natural forest, and public welfare forest). Any management activities to be implemented within protected areas shall be specific and appropriate in order to comply with the conservation objectives. 10.1.2 วัตถุประสงค์ในการอนุรักษ์ป่าไม้ต้องรวมอยู่ในเอกสารการบริหารจัดการ สอดคล้องตามสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น และต้องมีการระบุพื้นที่คุ้มครอง (เช่น บัฟเฟอร์โซน, ป่าธรรมชาติ และป่าชุมชน) กิจกรรมการบริหารจัดการใดๆ ที่ดำเนินการภายในพื้นที่ที่ได้รับการคุ้มครอง ต้องมีความเฉพาะเจาะจงและเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการอนุรักษ์</p>

10.1.3 Forest restoration objectives shall be included in the management documents whenever relevant and areas identified for restoration shall be indicated on maps.

10.1.3 วัตถุประสงค์การฟื้นฟูป่าไม้ต้องรวมอยู่ในเอกสารการบริหารจัดการ เมื่อใดก็ตามที่มีการระบุพื้นที่เพื่อการฟื้นฟูต้องมีการระบุพื้นที่นั้นลงในแผนที่ด้วย

10.1.4 Protected areas shall be indicated on maps.

10.1.4 ต้องระบุที่คุ้มครองในแผนที่ด้วย

10.2. The design and layout of plantations shall promote the protection, restoration and conservation of natural forests, and not increase pressures on natural forests. Wildlife corridors, streamside zones and a mosaic of stands of different ages and rotation periods shall be used in the layout of the plantation, consistent with the scale of the operation. The scale and layout of plantation blocks shall be consistent with the patterns of forest stands within the natural landscape.

10.2. การออกแบบและการวางผังการปลูกสร้างสวนป่า ต้องส่งเสริมการป้องกัน การสร้างป่าทดแทน และการอนุรักษ์ไว้ซึ่งป่าตามธรรมชาติ และไม่ไปรบกวนป่าธรรมชาติทางเดินสัตว์ป่า, แหล่งน้ำ, มวลหมู่ไม้ที่มีอายุต่างกัน และรอบการตัดฟันไม้ควรจัดให้มีในแผนผังของการปลูกสร้างสวนป่า สอดคล้องกับขนาดของการดำเนินงาน ขนาดและผังของการปลูกสร้างสวนป่าต้องสอดคล้องกับรูปแบบของป่าในภูมิประเทศตามธรรมชาติ

10.2.1 Forest manager(s) shall ensure that plantation and reforestation management activities follow the prescriptions of the management documents and procedures.

10.2.1 ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้มั่นใจว่าการปลูกสร้างสวนป่าและกิจกรรมการบริหารจัดการการฟื้นฟูป่าไม้ นั้น จะปฏิบัติตามคำแนะนำของเอกสารและแนวทางในการดำเนินงานการบริหารจัดการ

10.2.2 Forest manager(s) shall ensure that plantations maintain the visual character of the landscape based on the scale and intensity of patterns of disturbance, planting and harvest regimes within the region.

10.2.2 ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้มั่นใจว่าการปลูกสร้างสวนป่าจะรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของป่าตามสภาพของพื้นที่ บนฐานของขนาดและความรุนแรงของรูปแบบของการรบกวน การเพาะปลูก และระบบการเก็บเกี่ยวในพื้นที่

10.2.3 Forest manager(s) shall ensure that plantation and reforestation activities take into account the maintenance of elements important for the natural ecosystem such as buffer zones for riparian areas, and wildlife habitats and corridors. (This indicator complements indicator 10.1.2 but is specific to plantation and reforestation activities).

10.2.3 ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้มั่นใจว่าการเพาะปลูกและกิจกรรมการปลูกสร้างสวนป่าจะคำนึงถึงองค์ประกอบที่สำคัญสำหรับระบบนิเวศตามธรรมชาติ เช่น ที่กันชน, ที่ชายฝั่ง, แหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า และทางเดิน (ตัวชี้วัดนี้เป็นส่วนเติมเต็มของตัวชี้วัดในข้อ 10.1.2 แต่เป็นการเฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับกิจกรรมการปลูกสร้างสวนป่าและการฟื้นฟูป่า)

10.2.4 Forest manager(s) shall ensure that reforestation and afforestation activities are implemented according to national and local technical standards and regulations, including Forest Plantation Act B.E. 2535 and Plant Varieties Protection Act B.E. 2542

10.2.4 ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้มั่นใจว่ากิจกรรมการฟื้นฟูป่าและการปลูกสร้างสวนป่าจะมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับ มาตรฐานทางเทคนิคและข้อกำหนดในระดับประเทศและระดับท้องถิ่นของประเทศไทย รวมทั้ง พ.ร.บ. สวนป่า พ.ศ. 2535 และ พ.ร.บ. คุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542

10.2.5 Forest manager(s) shall ensure that buffer zones along watercourses and around water bodies are managed in conformity with the procedures and in compliance with the requirements of the Thailand Forest Plantation Act B.E. 2535 and Plant Varieties Protection Act B.E. 2542

10.2.5 ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้มั่นใจว่ามีการจัดการพื้นที่กันชน ที่ขนานไปตลอดทางน้ำ และรอบๆ แหล่งน้ำ ให้สอดคล้องกับแนวทางการดำเนินงานและข้อกำหนดในระดับประเทศและระดับท้องถิ่นของประเทศไทย รวมทั้ง พ.ร.บ. สวนป่า พ.ศ. 2535 และ พ.ร.บ. คุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542 แนวทางการบริหารจัดการที่ดีในระดับภูมิภาคและกฎระเบียบข้อบังคับระดับท้องถิ่น ถึงแม้ว่า buffer zone จะถูกปกคลุมไปด้วยสายพันธุ์ประจำถิ่นหรือต่างถิ่นก็สามารถหยกเว้นได้

10.3. Diversity in the composition of plantations is preferred, so as to enhance economic, ecological and social stability. Such diversity may include the size and spatial distribution of management units within the landscape, number and genetic composition of species, age classes and structures.

10.3 ควรมีความหลากหลายในองค์ประกอบของพันธุ์พืชเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจ, ระบบนิเวศและความมั่นคงทางสังคม ความหลากหลายนั้นอาจรวมถึง ขนาดและ การกระจายตัวของที่ ภายใต้อการบริหารจัดการภายในภูมิประเทศ, จำนวนและองค์ประกอบทางพันธุกรรมของสายพันธุ์, มวลหมู่อายุ และ โครงสร้าง

10.3.1 Forest manager(s) shall favour the diversity of the plantation by preferring whenever possible a diversity of exotic species, native species, varieties and/or origins in line with the management procedures and in compliance with legal requirements.

10.3.1 ผู้จัดการป่าไม้ต้องสนับสนุนความหลากหลายของพันธุ์ไม้ โดยเลือกที่เป็นไปได้ ตามความหลากหลายของไม้ต่างถิ่น, ไม้ประจำถิ่น, ประเภท และ/หรือ แหล่งกำเนิด ที่สอดคล้องกับแนวทางในการดำเนินงานการบริหารจัดการและข้อกำหนดประจำท้องถิ่น

10.3.2 (Not applicable SLIMF) Forest manager(s) shall ensure that the diversity of the plantation through appropriate size and spatial distribution of compartments or management units within the landscape, and/or plantation age classes and/or whenever possible plantation structure.

10.3.2 ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้มั่นใจว่ามีความหลากหลายของพันธุ์พืช ภายในขนาดที่เหมาะสมและมีการกระจายตัวอย่างเหมาะสมของหน่วยการบริหารจัดการภายในพื้นที่ และ/หรือกลุ่มอายุของพันธุ์พืช และ/หรือ โครงสร้างของพันธุ์พืช หากเป็นไปได้

10.3.3 Forest manager(s) shall ensure that the maximum size of clear cut areas is in compliance with the requirements of the Thailand Forest Plantation Act B.E. 2535 and Plant Varieties Protection Act B.E. 2542

10.3.3 ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้มั่นใจว่า ขอบเขตที่ใหญ่ที่สุดที่มีการระบุไว้อย่างชัดเจนสอดคล้องกับข้อกำหนดใน พ.ร.บ. สวนป่า พ.ศ. 2535 และ พ.ร.บ. คุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542

10.4. The selection of species for planting shall be based on their overall suitability for the site and their appropriateness to the management objectives. In order to enhance the conservation of biological diversity, native species are preferred over exotic species in the establishment of plantations and the restoration of degraded ecosystems. Exotic species, which shall be used only when their performance is greater than that of native species, shall be carefully monitored to detect unusual mortality, disease, or insect outbreaks and adverse ecological impacts.

10.4 การคัดเลือกสายพันธุ์ที่จะนำมาปลูก ควรพิจารณาจากความเหมาะสมโดยรวมต่อที่และวัตถุประสงค์ในการบริหารจัดการ เพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ, ควรให้ความสำคัญกับสายพันธุ์ท้องถิ่นมากกว่าสายพันธุ์ต่างถิ่น ในการคัดเลือกเข้ามาปลูกและพื้นที่ระบบนิเวศน์ที่ถูกทำลาย จะมีการใช้สายพันธุ์ต่างถิ่นได้ก็ต่อเมื่อมีประสิทธิภาพดีกว่าสายพันธุ์ท้องถิ่น ทั้งนี้ต้องมีการตรวจติดตามอย่างระมัดระวังเพื่อป้องกันการตายที่ผิดปกติ, โรค หรือการระบาดของแมลงและผลเสียต่อระบบนิเวศน์

10.4.1 Forest manager(s) shall ensure that the species selected to be planted and managed as plantation are suitable for the local context and have been legally approved whenever required.

10.4.1 ผู้จัดการป่าไม่ต้องทำให้มั่นใจว่าสายพันธุ์ที่ได้รับเลือกมาปลูกและบริหารจัดการในการปลูกสวนป่านั้น เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นและได้รับการอนุมัติอย่างถูกต้องตามกฎหมายเมื่อจำเป็น

10.4.2 Forest manager(s) shall ensure that exotic species can only be introduced under the precondition that they have passed legal quarantine requirements whenever applicable, and are guaranteed to do no harm to the environment and biodiversity in compliance with Plant Varieties Protection Act B.E. 2542

10.4.2 ผู้จัดการป่าไม่ต้องทำให้มั่นใจว่า หากนำเข้าสายพันธุ์ต่างถิ่นต้องผ่านการดำเนินการในขั้นต้นก่อนการนำเข้า และต้องผ่านข้อกำหนดตามกฎหมายการกักกัน เมื่อใดก็ตามที่มีผลบังคับใช้ และรับรองว่าไม่มีอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพ สอดคล้องตามบทบัญญัติ พ.ร.บ. คุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542

10.4.3 Forest manager(s) shall keep records on the use of exotic species and their environmental impacts shall be monitored.

10.4.3 ผู้จัดการป่าต้องเก็บบันทึกการใช้งานสายพันธุ์ต่างถิ่นและควรมีการตรวจติดตามผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากสายพันธุ์ต่างถิ่นด้วย

10.4.4 Forest manager(s) shall have a documented monitoring system in order to control any potential environmental impact due to the use of exotic species that could be invasive and/or ensure that the plantation is harvested before seeds are produced and before germination and natural regeneration can happen.

10.4.4 ผู้จัดการป่าต้องมีเอกสารเกี่ยวกับระบบการตรวจติดตามเพื่อที่จะควบคุมผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้น อันเนื่องมาจากการใช้งานสายพันธุ์ต่างถิ่น ซึ่งอาจถือเป็นการรุกรานและ/หรือ เพื่อให้มั่นใจว่าจะมีการเก็บเกี่ยวปลูกก่อนที่จะมีการผลิตเมล็ดพันธุ์ และก่อนการเพาะตัว และการฟื้นฟูธรรมชาติสามารถเกิดขึ้นได้

10.4.5 Forest enterprises engaging in production and operation of seedling shall have license issued by forestry administrative department above county level, according to Plant Varieties Protection Act B.E. 2542. Forest enterprises shall conduct the production and management in accordance with the requirements and conditions of the license.

10.4.5 ผู้ประกอบการป่าไม้ที่มีส่วนร่วมในการผลิตและการดำเนินงานของต้นกล้า ต้องมีใบอนุญาตที่ออกโดยกรมป่าไม้ที่สูงกว่าระดับเขต สอดคล้องตามบทบัญญัติที่ พ.ร.บ. คุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542 ผู้ประกอบการป่าไม้ต้องดำเนินการผลิตและการบริหารจัดการให้สอดคล้องกับข้อกำหนดและเงื่อนไขตามใบอนุญาต

10.5. A proportion of the overall forest management area, appropriate to the scale of the plantation and to be determined in regional standards, shall be managed so as to restore the site to a natural forest cover.

10.5 สัดส่วนที่ป่าภายใต้การจัดการทั้งหมดต่อขนาดของที่ปลูกป่าต้องมีความเหมาะสม และต้องได้รับการพิจารณาตามมาตรฐานในระดับภูมิภาค ต้องมีการบริหารจัดการพื้นที่ที่ให้กลายเป็นที่ปกคลุมด้วยป่าตามธรรมชาติ

10.5.1 Forest manager(s) shall ensure that plantation design and management practices protect ecological values, especially around public welfare, conservation or protected forests.

10.5.1 ผู้จัดการป่าไม่ต้องทำให้มั่นใจว่าการออกแบบการปลูกสร้างป่าและการดำเนินการบริหารจัดการจะปกป้องคุณค่าทางระบบนิเวศน์โดยเฉพาะบริเวณรอบที่ป่าชุมชน, พื้นที่ป่าอนุรักษ์ หรือป่าคุ้มครอง

10.5.2 Forest manager(s) shall ensure that representative samples of existing natural ecosystems, wildlife corridors and significant wildlife habitats are being identified and protected.

10.5.2 ผู้จัดการป่าไม่ต้องทำให้มั่นใจว่าตัวอย่างของระบบนิเวศน์ที่มีอยู่, ทางเดินของสัตว์ป่าและที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าที่มีความสำคัญจะได้รับการชี้บ่งและอยู่ภายใต้การคุ้มครอง

10.5.3 (Not applicable SLIMF) Forest manager(s) shall ensure that areas of natural forest or natural vegetative cover have been identified in the field, in harvest designs and marked on related maps.

10.5.3 ผู้จัดการป่าไม่ต้องทำให้มั่นใจว่าที่ป่าธรรมชาติ หรือพืชทางธรรมชาติ ที่ขึ้นปกคลุม ได้ถูกระบุไว้ในที่, ในการออกแบบการเก็บเกี่ยว และมีการทำเครื่องหมายไว้บนแผนที่ด้วย

10.5.4 Forest manager(s) shall ensure that whenever a natural forest cover exists at landscape level, a proportion of the overall area under evaluation, appropriate to the scale and intensity of the plantation, is managed to restore such natural forest cover or that an appropriate area of natural forest cover is fully maintained and protected.

NOTE: Non Applicable for SLIMF if it is proven that it is ecologically and/or economically unviable for small plantation to establish restoration areas. the plantation manager shall give evidence of his commitment to restoration of natural forest areas (on or off-site)

10.5.4 ผู้จัดการป่าไม่ต้องทำให้มั่นใจว่าเมื่อใดก็ตามที่ป่าธรรมชาติขึ้นปกคลุมพื้นที่, สัดส่วนของพื้นที่ภายใต้ขอบเขตการประเมิน ตามความเหมาะสมของขนาดและความหนาแน่นของพันธุ์พืช จะได้รับการบริหารจัดการเพื่อฟื้นคืน ป่าธรรมชาติที่ขึ้นปกคลุม หรือ พื้นที่ที่เหมาะสมที่มีการขึ้นปกคลุมของป่าธรรมชาติจะได้รับการดูแลรักษาและคุ้มครองอย่างเต็มรูปแบบ

หมายเหตุ: ไม่ประยุกต์ใช้กับ SLIMF ถ้ามันถูกพิสูจน์ว่าเป็นพื้นที่เพาะปลูกที่ไม่คุ้มค่าแก่การฟื้นฟูพื้นที่ในเชิงนิเวศและ/หรือเชิงเศรษฐกิจ ผู้จัดการสวนจะต้องแสดงหลักฐานว่ามีส่วนร่วมในการฟื้นฟูพื้นที่ป่าธรรมชาติ (ส่งเสริมในพื้นที่หรือส่งเสริมทางอ้อม)

<p>10.6. Measures shall be taken to maintain or improve soil structure, fertility and biological activity. The techniques and rate of harvesting, road and trail construction and maintenance, and the choice of species shall not result in long term soil degradation or adverse impacts on water quality, quantity or substantial deviation from stream course drainage patterns</p> <p>10.6 การตรวจวัดต้องมีการดำเนินการตามมาตรการเพื่อคงไว้ หรือปรับปรุงโครงสร้างของดิน, ความอุดมสมบูรณ์และกิจกรรมทางชีวภาพ วิธีการและอัตราการใช้เกี่ยว, ถนนและแนวในการก่อสร้างและซ่อมบำรุง, และตัวเลือกของสายพันธุ์ ระยะยาวต้องไม่ส่งผลต่อการเสื่อมโทรมของดิน หรือส่งผลเสียต่อคุณภาพน้ำ, ปริมาณ หรือ การเปลี่ยนแปลงที่ผิดปกติของเส้นทางน้ำ การระบายน้ำ</p>
<p>10.6.1 Forest manager(s) shall ensure that appropriate procedures are included in the management documents to ensure that the management of the plantation does not result in a significant impact on soil or soil degradation.</p> <p>10.6.1 ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้มั่นใจได้ว่ามีการกำหนดแนวทางการดำเนินงานที่เหมาะสมไว้ในเอกสารการบริหารจัดการ เพื่อให้แน่ใจว่าการบริหารจัดการการปลูกสร้างสวนป่าจะไม่ส่งผลกระทบต่อที่มียุทธศาสตร์ต่อดินและการเสื่อมโทรมของดิน</p>
<p>10.6.2 Forest manager(s) shall ensure that principal water streams across the plantation area have been identified and are protected through appropriate buffer zones.</p> <p>10.6.2 ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้มั่นใจว่าสายน้ำ หลักที่ไหลผ่านที่ปลูกป่าได้รับการระบุและคุ้มครองผ่านการจัดทำที่กันชนที่เหมาะสม</p>
<p>10.6.3 Forest managers shall ensure that site disturbing activities do not result in soil degradation or significant erosion through appropriate environmental impact assessment prior to the start of the activity.</p> <p>10.6.3 ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้มั่นใจว่ากิจกรรมที่ดำเนินการภายในที่และก่อให้เกิดการรบกวน จะไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของดินหรือการสึกกร่อนที่มีนัยสำคัญ ผ่านการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม ก่อนที่จะเริ่มดำเนินการนั้น ๆ</p>
<p>10.6.4 Forest manager(s) shall ensure that management activities do not have an impact on water quantity.</p> <p>10.6.4 ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้มั่นใจว่ากิจกรรมการบริหารจัดการจะไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของน้ำ</p>
<p>10.7. Measures shall be taken to prevent and minimise outbreaks of pests, diseases, fire and invasive plant introductions. Integrated pest management shall form an essential part of the management plan, with primary reliance on prevention and biological control methods rather than chemical pesticides and fertilisers. Plantation management should make every effort to move away from chemical pesticides and fertilisers, including their use in nurseries. The use of chemicals is also covered in Criteria 6.6 and 6.7.</p> <p>10.7 การตรวจวัดต้องมีดำเนินการเพื่อป้องกันและลด การระบาดของสัตว์พาหะ, โรค, ไฟป่าและการเข้ามาของพืชที่รุกราน การผสมผสานการจัดการสัตว์พาหะควรมีการระบุเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในแผนการบริหารจัดการ โดยตั้งอยู่บนฐานของการป้องกันและวิธีการควบคุมทางชีวภาพมากกว่าการใช้ยาฆ่าแมลงและปุ๋ยเคมี การบริหารจัดการการปลูกสร้างสวนป่าต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะไม่ใช้ยาฆ่าแมลงและปุ๋ยเคมี รวมถึงในเรื่องเพาะชำกล้าไม้เหล่านั้นด้วย การใช้งานสารเคมีได้มีการกล่าวถึงไว้ในเกณฑ์ข้อ 6.6 และ 6.7 ด้วย</p>
<p>10.7.1 Forest manager(s) shall ensure that the management documents contain appropriate procedures to prevent or minimise outbreaks of pests, diseases, uncontrolled forest fire and the spread of invasive species.</p> <p>10.7.1 ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้มั่นใจว่าเอกสารในการบริหารการจัดการ ได้กล่าวถึงวิธีการดำเนินงาน เพื่อป้องกันหรือลดโอกาสในการเกิดการระบาดของสัตว์พาหะโรค ไฟป่าที่ไม่อยู่ภายใต้การควบคุมและการแพร่กระจายของสายพันธุ์ที่เข้ามารุกราน</p>
<p>10.7.2 (Not applicable SLIMF) Forest manager(s) shall ensure that plantations are diversified as much as economically viable in conformity with the requirements under 10.3 in order to minimize the risk of outbreaks of pests and diseases.</p> <p>10.7.2 ผู้จัดการป่าไม้ต้องทำให้มั่นใจว่าที่เพาะปลูก ควรมีความหลากหลายในองค์ประกอบของพันธุ์พืชเท่าที่เป็นไปได้ เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับข้อกำหนดภายใต้ 10.3 เพื่อที่จะลดความเสี่ยงของการระบาดของศัตรูพืชและโรค</p>
<p>10.7.3 Forest manager(s) shall avoid large scale uncontrolled forest fire, forest manager(s) are aware of and follow the Regulations on Forest Fire Prevention of the Kingdom of Thailand.</p> <p>10.7.3 ผู้จัดการป่าไม้ต้องหลีกเลี่ยงการเกิดไฟป่าเป็นบริเวณกว้างที่ไม่สามารถควบคุมได้ โดยผู้จัดการป่าไม้ต้องตระหนักถึงและปฏิบัติตามข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันไฟป่าของราชอาณาจักรไทย</p>
<p>10.7.4 Forest manager(s) shall have a documented procedure to record, and reduce whenever possible, the use of pesticides and fertilizers.</p> <p>10.7.4 ผู้จัดการป่าไม้ต้องมีกระบวนการหรือขั้นตอนที่เป็นเอกสารเกี่ยวกับยาฆ่าแมลงและปุ๋ยเคมีบันทึกไว้ และลดการใช้ลงเท่าที่เป็นไปได้</p>
<p>10.8. Appropriate to the scale and diversity of the operation, monitoring of plantations, shall include regular assessment of potential on-site and off-site impacts, (e.g. natural regeneration, effects on water resources and soil fertility, and impacts on local welfare and social well-being), in addition to those elements addressed in principles 8, 6 and 4. No species should be planted on a large scale until local trials and/or experience have shown that they are ecologically well-adapted to the site, are not invasive, and do not have significant negative ecological impacts on other ecosystems. Special attention will be paid to social issues of land acquisition for plantations, especially the protection of local rights of ownership, use or access.</p> <p>10.8 เพื่อให้เกิดความเหมาะสมตามขนาดและความหลากหลายของการดำเนินงาน การตรวจติดตาม ต้องรวมถึงการประเมินอย่างสม่ำเสมอถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้น ทั้งในและนอกที่ เช่น การเกิดการทดแทนตามธรรมชาติ, ผลกระทบต่อแหล่งน้ำ และความอุดมสมบูรณ์ของดิน, และผลกระทบต่อสวัสดิภาพของคนท้องถิ่นและสภาพความเป็นอยู่ทางสังคม</p>

10.8.1 Potential negative environmental and social impacts linked to the plantation are identified through appropriate monitoring procedures and measures are implemented to prevent or minimise such potential on-site and off-site impacts.

10.8.1 ต้องมีการระบุโอกาสในการเกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมในทางลบที่เกี่ยวกับการปลูกสร้างสวนป่า ผ่านการดำเนินงานตามแนวทางในการตรวจติดตามและมาตรการที่เหมาะสม เพื่อป้องกันหรือลดโอกาสที่จะเกิดผลกระทบให้น้อยที่สุด ทั้งจากภายในและภายนอกพื้นที่

10.8.2 The acquisition of land for the establishment of plantation shall be covered by a legal written contract signed by both parties.

10.8.2 การได้มาซึ่งพื้นที่ในการปลูกสร้างสวนป่าต้องมีกระบวนการและเซ็นสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษรที่ถูกต้องตามกฎหมายระหว่างผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งสองฝ่าย

10.8.3 Forest manager(s) shall ensure that exotic species can only be planted if they have been approved in compliance with the Plant Varieties Protection Act B.E. 2542

10.8.3 ผู้จัดการป่าไม่ต้องการทำให้มั่นใจว่าจะมีการปลูกสายพันธุ์ต่างถิ่น ก็ต่อเมื่อได้รับการอนุญาตและสอดคล้องกับบทบัญญัติ พ.ร.บ. คุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542

10.8.4 (Not applicable SLIMF) Whenever relevant, forest manager(s) shall ensure that traditional access rights are maintained for local farmers and communities.

10.8.1 ผู้จัดการป่าไม่ต้องการทำให้มั่นใจว่าสิทธิในการเข้ามาภายในพื้นที่ป่าของเกษตรกรท้องถิ่นและชุมชนจะถูกรักษาไว้

10.9. Plantations established in areas converted from natural forests after November 1994 normally shall not qualify for certification. Certification may be allowed in circumstances where sufficient evidence is submitted to the certification body that the manager/owner is not responsible directly or indirectly of such conversion.

10.9 การปลูกสร้างสวนป่าบนพื้นที่ที่แปลงมาจากป่าธรรมชาติหลังจากเดือน พฤศจิกายน 1994 โดยทั่วไปแล้วจะไม่มีคุณสมบัติพอที่จะได้รับการรับรอง การรับรอนั้น จะยอมให้ในกรณีที่มีหลักฐานที่เพียงพอมาแสดงต่อผู้ให้การรับรองว่า ผู้จัดการหรือเจ้าของ มิได้มีส่วนในการรับผิดชอบโดยตรงหรือทางอ้อม ในการแปลงสภาพนั้น

10.9.1 For all types of certificates, plantation has not been established on forest lands that were converted from natural forest cover to plantation after November 1994.

10.9.1 ในการให้การรับรองทุกรูปแบบ การทำสวนป่าต้องไม่ทำในพื้นที่ป่าที่แปลงมาจากป่าธรรมชาติ หลังจากเดือนพฤศจิกายน ปี 1994 (พ.ศ. 2537)

10.9.2 If plantation has been established on lands with natural forest cover after November 1994, the forest manager(s) shall demonstrate no direct responsibility in relation to the conversion.

10.9.2 หากมีการปลูกสร้างสวนป่าบนพื้นที่ของป่าธรรมชาติเดิม หลังจากเดือน พฤศจิกายน 1994 (พ.ศ. 2537) ผู้จัดการป่าไม่ต้องการแสดงให้เห็นว่าไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพป่า

F– Glossary of terms อภิธานศัพท์

This glossary is extracted from the standard FSC-STD-01-002 “Glossary of terms”, July 2004.

อภิธานศัพท์ฉบับนี้จัดทำมาจาก อภิธานศัพท์ของ FSC FSC-STD-01-002, กรกฎาคม 2547

Accredited body: a body to which accreditation has been granted [ISO/CASCO 193 paragraph 6.3].

Applicant (for certification): a person or body that seeks to obtain a licence from a certification body [ISO/IEC Guide 2:1991 paragraph 14.6].

Auditor: an individual who is qualified and authorised to undertake all or any portion of an evaluation within an accreditation or certification scheme.

Biological control agents: Living organisms used to eliminate or regulate the population of other living organisms.

Biological diversity values: The intrinsic, ecological, genetic, social, economic, scientific, educational, cultural, recreational and aesthetic values of biological diversity and its components. (see Convention on Biological Diversity, 1992).

Biological diversity: The variability among living organisms from all sources including, inter alia, terrestrial, marine and other aquatic ecosystems and the ecological complexes of which they are a part; this includes diversity within species, between species and of ecosystems. (see Convention on Biological Diversity, 1992).

Certificate registration code: a unique code or number issued by a certification body to a certificate holder; and (in this manual) by FSC to an accredited certification body.

Certification body: a third party which assesses and registers the quality system standards and any supplementary documentation required under the system [ISO/CASCO 227 paragraph 3.2].

Chain of custody verification: verification that the source(s) of a specified forest product is/are a forest(s) that has/have been awarded a certificate(s) for forest stewardship by a FSC-accredited certification body.

Chemicals: the range of fertilizers, insecticides, fungicides, and hormones which are used in forest management.

Chain of custody: the channel through which products are distributed from their origin in the forest to their end-use.

Compliance/conformity: fulfilment by a product, process or service of specified requirements [ISO/IEC Guide 2:1991 paragraph 13.1 and ISO/CASCO 193 paragraph 1.1]. In this manual, the terms "conformity" and "compliance" are used interchangeably.

Ecosystem: a community of all plants and animals and their physical environment, functioning together as an interdependent unit.

Endangered species: any species which is in danger of extinction throughout all or a significant portion of its range.

Exotic species: an introduced species not native or endemic to the area in question.

Forest management/ manager

The people responsible for the operational management of the forest resource and of the enterprise, as well as the management system and structure, and the planning and field operations.

Forest integrity

The composition, dynamics, functions and structural attributes of a natural forest.

Forest management enterprise: an organization or other single legal entity engaged in forest management.

Forest management unit (FMU): a clearly defined forest area with mapped boundaries, managed by a single managerial body to a set of explicit objectives which are expressed in a self-contained multiyear management plan.

FSC logo: the FSC logo consists of a half tree, half tick (or check), together with the initials FSC. It is designed for use on labels, claims and forest products certified with the FSC certification scheme. The FSC logo is an internationally registered trademark and its use is controlled by legally binding contracts.

FSC trademarks: the initials 'FSC', the words 'Forest Stewardship Council', and the FSC Logo are registered trademarks (see FSC Logo above).

Genetically modified organisms: biological organisms which have been induced by various means to consist of genetic structural changes.

Group certification: An arrangement by which forest management units (FMUs) or other sites owned or managed by a number of distinct legal entities (group members) may be evaluated and subsequently certified within the scope of a single certificate.

High Conservation Value Forests (HCVF): High Conservation Value Forests are those that possess one or more of the following attributes:

- a) forest areas containing globally, regionally or nationally significant : concentrations of biodiversity values (e.g. endemism, endangered species, refugia); and/or large landscape level forests, contained within, or containing the management unit, where viable populations of most if not all naturally occurring species exist in natural patterns of distribution and abundance
- b) forest areas that are in or contain rare, threatened or endangered ecosystems
- c) forest areas that provide basic services of nature in critical situations (e.g. watershed protection, erosion control)
- d) forest areas fundamental to meeting basic needs of local communities (e.g. subsistence, health) and/or critical to local communities' traditional cultural identity (areas of cultural, ecological, economic or religious significance identified in cooperation with such local communities).

The organisation Pro-Forest has also divided the concept of HCVF in six types that are described in their toolkit. Those six types are commonly used in the identification of HCVF in forest areas.

Indigenous peoples: "The existing descendants of the peoples who inhabited the present territory of a country wholly or partially at the time when persons of a different culture or ethnic origin arrived there from other parts of the world, overcame them and, by conquest, settlement, or other means reduced them to a non-dominant or colonial situation; who today live more in conformity with their particular social, economic and cultural customs and traditions than with the institutions of the country of which they now form a part, under State structure which incorporates mainly the national, social and cultural characteristics of other segments of the population which are predominant." (Working definition adopted by the UN Working Group on Indigenous Peoples).

Landscape: a geographical mosaic composed of interacting ecosystems resulting from the influence of geological, topographical, soil, climatic, biotic and human interactions in a given area.

Legal entity: an entity having legal personality, that is, capable of enjoying and being subject to legal rights and duties.

Local laws: includes all legal norms given by organisms of government whose jurisdiction is less than the national level, such as departmental, municipal and customary norms

Long term: the time-scale of the forest owner or manager as manifested by the objectives of the management plan, the rate of harvesting, and the commitment to maintain permanent forest cover. The length of time involved will vary according to the context and ecological conditions, and will be a function of how long it takes a given ecosystem to recover its natural structure and composition following harvesting or disturbance, or to produce mature or primary conditions.

Native species: a species that occurs naturally in the region; endemic to the area.

Non-timber forest products: all forest products except timber, including other materials obtained from trees such as resins and leaves, as well as any other plant and animal products.

Normative document: a document that provides rules, guidelines or characteristics for activities or their results.

Note: The term "normative document" is a generic term that covers such documents as standards, technical specifications, codes of practice and regulations [ISO/IEC Guide 2:1991 paragraph 3.1].

Organization: company, corporation, firm, enterprise, authority or institution, or part or combination thereof, whether incorporated or not, public or private, that has its own functions, administration and legal personality.

Pesticide (including fungicide and herbicide): any substance, preparation or organism prepared or used in protecting plants or wood or other plant products from harmful organisms; in rendering such organisms harmless; and controlling organisms with harmful or unwanted effects. (The term pesticide is used here (instead of e.g. biocide) because (1) it is used in the FSC P&C and (2) the term biocide has other legal definitions and restrictions, and includes some household cleansing products). QV Chemical pesticide (FSC-POL-30-601 FSC Chemical Pesticides Policy July 2002-07)

Plantation: forest areas lacking most of the principal characteristics and key elements of native ecosystems as defined by FSC-approved national and regional standards of forest stewardship, which result from the human activities of either planting, sowing or intensive silvicultural treatments.

Requirement: a provision that conveys criteria to be fulfilled [ISO/IEC Guide 2:1991 paragraph 7.5].

SLIMF (small or low intensity managed forest): a forest management unit which meets specific FSC requirements related to size and/or intensity of timber harvesting, and can therefore be evaluated by certification bodies using streamlined evaluation procedures. The applicable FSC requirements are defined in FSC-STD-01-003 SLIMF Eligibility Criteria.

SLIMF group: A group of forest management units each of which meets the criteria as a SLIMF.

SLIMF stakeholder: individuals and organizations with a legitimate interest in the goods and services provided by an FMU; and those with an interest in the environmental and social effects of an FMU's activities, products and services. They include: those individuals and organizations which exercise statutory environmental control over the FMU; local people; employees; investors and insurers; customers and consumers; environmental interest and consumer groups and the general public [modified from Upton and Bass, 1995].

Tenure: socially defined agreements held by individuals or groups, recognized by legal statutes or customary practice, regarding the "bundle of rights and duties" of ownership, holding, access and/or usage of a particular land unit or the associated resources there within (such as individual trees, plant species, water, minerals, etc).

Third party: person or body that is recognized as being independent of the parties involved, as concerns the issue in question [ISO/IEC Guide 2:1991 paragraph 13.2 and ISO/CASCO 193 paragraph 1.9].

Threatened species: any species which is likely to become endangered within the foreseeable future throughout all or a significant portion of its range.

Use-rights: rights for the use of forest resources that can be defined by local custom, mutual agreements, or prescribed by other entities holding access rights. These rights may restrict the use of particular resources to specific levels of consumption or particular harvesting techniques.

Verification of conformity: confirmation, by examination of evidence, that a product, process or service fulfills specified requirements [ISO/IEC Guide 2:1991 paragraph 13.4].

H – Appendix ภาคผนวก

Annex 1 ภาคผนวกที่ 1

A.1 Laws and Regulations : กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย

Social

1. พ.ร.บ. การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.2551 Alien Working Act, B.E. 2551
2. พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 แก้ไข พ.ศ.2554 Labor Protection Act B.E. 2541, amended in 2011
3. พ.ร.บ. ประกันสังคม พ.ศ.2533 แก้ไข พ.ศ.2558 Social Security Act, B.E. 2533, amended in 2015
4. พ.ร.บ. แรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518 Labor Relations Act, B.E. 2518
5. พ.ร.บ.การศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545 National Education Act. B.E. 2545
6. พ.ร.บ. ความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 Occupational Safety, Health and Environment Act B.E. 2554
7. พ.ร.บ. รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 Cleanliness and Orderliness of the Country Act 1992
8. พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2535 แก้ไข พ.ศ.2550 Public Health Act 1992, amended in 2007
9. พ.ร.บ. ความปลอดภัย พ.ศ. 2535 แก้ไข พ.ศ.2554 Safety Act 1992, amended in 2011
10. พรบ. โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ.2504 Aechaeological Sites, Antiques, Art Objects and National Museum Act 1961

Environmental

11. พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. 2535 Factory Act, B.E. 2535
12. พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 แก้ไข พ.ศ. 2551 Hazardous Substance Act B.E. 2535, amended in 2008
13. พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 Enhancement and Conservation of National Environmental Quality Act, B.E. 2535
14. พ.ร.บ.การส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ.2535 แก้ไข พ.ศ. 2550 Energy Conservation Promotion Act B.E. 2535, amended in 2007
15. พ.ร.บ.ควบคุมอาคาร พ.ศ.2522 แก้ไข พ.ศ. 2550 Building Control Act B.E. 2522, amended in 2007
16. พ.ร.บ. น้ำบาดาล พ.ศ. 2520 Groundwater Act, B.E.2520
17. พ.ร.บ. น้ำบาดาล (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2535 Groundwater Act (no.2) B.E. 2535
18. พ.ร.บ. การเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 Navigation in Thai Waterway B.E. 2456
19. พ.ร.บ. การป้องกันการชนกันของเรือ พ.ศ. 2522 Prevention of Ship Collision Act 1979
20. พ.ร.บ. การจัดการประเภทลุ่มน้ำ พ.ศ. 2528 Watershed Classification Act (1985)

21. พรบ.ควบคุมยาง พ.ศ.2542 Control rubber Act 1999

Forestry

22. พ.ร.บ. ให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 Land Code Promulgating Act, B.E. 2497
23. พ.ร.บ.ป่าไม้ พ.ศ.2484 แก้ไข พ.ศ. 2532 Forestry Act 1947, amended in 1989
24. พ.ร.บ. ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 National Reserved Forests Act, B.E. 2507
25. พ.ร.บ.การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.2518 Agricultural Land Reform Act B.E. 2518
26. พ.ร.บ. สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 Wildlife Preservation and Protection Act, B.E. 2535
27. พ.ร.บ. การอนุรักษ์ช้างไทย พ.ศ. 2464 (ฉบับที่ 2 2503) Conservation of wild elephant 1921 (Second issue 1960)
28. พ.ร.บ. ป่าไม้ พ.ศ.2484 แก้ไข พ.ศ. 2532 Forestry Act 1947, amended in 1989
29. พ.ร.บ. สวนป่า พ.ศ. 2535 แก้ไข พ.ศ. 2558 Forest Plantation Act B.E. 2535, amended in 2015
30. พ.ร.บ. อุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 National Park Act 1961
31. ยกเลิกการสัมปทานไม้ซุง (2535) Logging ban (1989)
32. พ.ร.บ. การประมง พ.ศ. 2488 แก้ไข พ.ศ. 2558 Fishery Act 1945, amended in 2015
33. พ.ร.บ. คุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ.2542 Plant Varieties Protection Act, B.E. 2542
34. พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน พ.ศ.2543 Land Excavation and Land Filling Act B.E.2543
35. พ.ร.บ. การเช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2524 Land Renting for Agriculture Act B.E. 2524
36. พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 Constuction Building Control Act 1979
37. พ.ร.บ. การผังเมือง พ.ศ.2518 City plan Act 1975
38. พ.ร.บ. ส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520 Investment Promotion Act 1977
39. พ.ร.บ. เลื่อยโซ่ยนต์ พ.ศ. 2545 Chainsaw Act B.E. 2545
40. พระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.2558 Rubber authority of Thailand Act B. E.2558
41. Notification of MOSTE on Types and Sizes of Projects or Activities of Government Agencies, State Enterprises or Private Required or Prepare an Environment Impact Assessment Report 1992 (24 August 1992)
42. Notification of Ministry of Industry Concerning Storage and Disposal of Toxic Substances 1982
43. Notification of Ministry of Industry Concerning Industrial Effluent Standards 1982
44. Notification of Ministry of Industry Concerning manufacture and Use of Toxic Substances 1982
45. Notification of Ministry of Industry Concerning Factory Waste 1988

46. Notification Concerning Duty Reduction on Energy Efficiency and Environmental Technology 1988

Non Timber Forest Products (NTFPs) – ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่เนื้อไม้

N1 Barks, N2 Soil conditioner and substrates for plants, N4

Straw, wicker, rattan and similar, N5 Bamboo and articles of Bamboo, N6 Plants and parts of plants, N7 Natural gums, resins, oils and derivatives, N8 Chemical, medicinal and cosmetic products, N9 Food and N10 Other non-timber forest products n.e.c. (not elsewhere classified) such as Bamboo shoot, Ant eggs, Pha wan (*Melientha suavis Pierre*) etc.

N1 เปลือกไม้, N2 สารปรับสภาพดินและพื้นผิวสำหรับพืช, N3 ฟาง หวาย, เครื่องจักรสานหรืออื่นๆที่คล้ายคลึงกัน, N5 ไม้ไผ่และส่วนประกอบของไม้, N6 พืชและส่วนประกอบต่างๆของพืช, N7 ขางธรรมชาติ, เรซิน, น้ำมันและอนุพันธ์, N8 ผลิตภัณฑ์เวชสำอาง, ยา, เคมี, N9 อาหาร, N10 ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่เนื้อไม้อื่นๆ (ไม่ถูกจัดประเภทไว้) อาทิเช่น หน่อไม้, ไข่มดแดง, ผักหวาน เป็นต้น

A.2 International conventions and agreements to which Thailand is a signatory

47. Convention on Biological Diversity

The CBD was signed by 150 government leaders at the 1992 Rio Earth Summit and entered into force in December 1993. There are currently 188 Parties to the Agreement. The three objectives of the convention are: the conservation of biodiversity, the sustainable use of biological resources and the fair and equitable sharing of benefits arising from the genetic resources. The principles of the CBD are broad in scope and unlike CITES, the CBD does not contain detailed provisions on implementation. Accordingly, implementation of the CBD depends on the incorporation of the convention and associated policies and guidelines into the national legislation of Member States.

อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพได้รับการลงนามโดยรัฐบาล 150 ประเทศ เมื่อปี 2535 ในการประชุม ริโอ เอิร์ธ ซัมมิต และบังคับใช้เมื่อเดือนธันวาคม 2534 ปัจจุบันมีภาคีสมาชิก 188 ประเทศ ให้สัตยาบัน วัตถุประสงค์หลัก 3 ข้อ ของอนุสัญญาคือ

- 1) อนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ
- 2) การใช้ทรัพยากรชีวภาพอย่างยั่งยืน
- 3) การแบ่งปันผลประโยชน์ของทรัพยากรทางพันธุกรรมอย่างยุติธรรม

หลักการของอนุสัญญาฯ มีขอบเขตที่กว้างขวางไม่เหมือนกับ CITES ตรงที่ CBD ไม่ได้บอกถึงรายละเอียดมาตรการในการทำให้บรรลุเป้าหมาย อย่างไรก็ตาม การทำให้บรรลุตามกรอบของ CBD ขึ้นอยู่กับความสอดคล้องของ CBD กับนโยบายและแนวทางในกฎหมายของประเทศสมาชิก

48. Convention on the International Trade in Endangered Species (CITES): The convention on international trade in endangered species of wild fauna and flora (CITES) was developed in the early 1970's in response to concerns that unregulated trade in wild species of wild fauna and flora could have a detrimental impact on species and their ecosystems. It currently has 167 State Parties and regulates trade about 30000 species. Only a small number of these are actually endangered, the majority being species for which trade measures have been introduced to avoid conservation threat. Parties acceding to CITES agree to place controls on international trade in species that are listed in any of the Convention's three Appendices.

อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศของสิ่งมีชีวิตใกล้สูญพันธุ์ (CITES) ได้ถูกพัฒนาในช่วงต้นปี 2513 เพื่อตอบสนองความกังวลเกี่ยวกับการค้าขายพันธุ์สัตว์และพันธุ์พืชระหว่างประเทศ ที่ปราศจากการกำกับดูแล ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายต่อสายพันธุ์และระบบนิเวศน์ ปัจจุบันมีภาคีสมาชิกทั้งหมด 167 ประเทศและมีสายพันธุ์ที่อยู่ในการควบคุมกว่า 30,000 สายพันธุ์ ซึ่งโดยที่จริงแล้วมีไม่กี่สายพันธุ์ที่กำลังตกอยู่ในอันตราย สิ่งมีชีวิตหลักส่วนใหญ่ที่ทำเป็นการค้า ได้รับการบรรจุไว้เพื่อไม่ให้คุกคามการอนุรักษ์ ประเทศที่ขอมรับ CITES ต้องควบคุมการค้าขายระหว่างประเทศในสิ่งมีชีวิตดังกล่าวที่ขึ้นบัญชีรายชื่อไว้ในภาคผนวกทั้งสามส่วน

49. International Labor Organization (ILO): with specific reference to

Code of Practice in Safety and Health in Forestry

Convention 87: Freedom of Association and Protection of the Right to Organise

Convention 98: Application of the principle of the right to organize and bargain collectively

Convention 138: Minimum age for working

Guidelines for worker's health surveillance

Guideline for labor inspection in forestry 2005

Guideline for occupational health and safety

Protection of worker's personal data

50. The International Tropical Timber Agreement (ITTA) was adopted on 26 January 1994 (successor agreement to the ITTA, 1983). There are currently 58 members, comprising 32 producing and 26 consuming members, including European community. The agreement is open to any state that produces or consumes tropical timber, and to intergovernmental organizations having responsibilities in respect of negotiation, conclusion, and application of international agreements. The members represent 90 percent of world trade in tropical timber and over 75 percent of the world's tropical forests.

ข้อตกลงด้านการค้าไม้ซุงเขตร้อนระหว่างประเทศ (ITTA) ได้รับการยอมรับตั้งแต่ 6 มกราคม 2537 (เห็นด้วยตั้งแต่ 2526) ปัจจุบันมีประเทศสมาชิกจำนวน 58 ประเทศ ประกอบด้วยผู้ผลิต 32 ราย และ ผู้ซื้อ 26 ราย รวมทั้งประเทศกลุ่มสหภาพยุโรป

ข้อตกลงนี้เปิดเผยต่อประเทศที่ผลิตหรือบริโภคไม้ซุงเขตร้อน และองค์กรระหว่างประเทศที่รับผิดชอบต่อการเจรจาต่อรอง สรุปและใช้ข้อตกลงระหว่างประเทศ สมาชิกร้อยละ 90 ทั่วโลกที่ค้าขายไม้ซุงเขตร้อนและมากกว่าร้อยละ 75 ของป่าไม้เขตร้อนของโลก

The International Tropical Timber Organization (ITTO), established by the ITTA, 1983, administers the provisions and supervises the operation of this agreement. It has the following mission statement: "the ITTO facilitates discussion, consultation and international co-operation on issues relating to the international trade and utilization of tropical and the sustainable management of its resources base. Among its objectives are to:

- Provide an effective framework for consultation, international co-operation, and policy development among all members with regard to all relevant aspects of the world timber economy;
- Provide a forum for consultation to promote non-discriminatory timber trade practices;
- Contribute to the process of sustainable development;
- Encourage members to support and develop industrial tropical timber reforestation and forest management activities as well as rehabilitation of degraded forest land with due regard for the interest of local communities dependent on forest resources and;
- Encourage members to develop national policies aimed at sustainable utilization and conservation of timber –producing forests and their genetic resources and at maintaining the ecological balance in the regions concerned, in the context of tropical timber trade.

องค์กรการค้าไม้ซุงเขตร้อนระหว่างประเทศ (ITTO) ก่อตั้งโดย ITTA 2526 มีหน้าที่บริหารมาตรการและการให้คำปรึกษาการปฏิบัติตามข้อตกลง โดยมีพันธกิจที่กล่าวไว้ดังนี้ ITTO มีหน้าที่อำนวยความสะดวกหรือ ปรึกษาหารือ ให้คำปรึกษาและร่วมมือระหว่างประเทศในประเด็นที่เกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศและการใช้ประโยชน์ไม้ซุงเขตร้อนและการจัดการด้านทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

- จัดหากรอบการทำงานที่มีประสิทธิภาพสำหรับการให้คำปรึกษา ร่วมมือระหว่างประเทศ และ พัฒนานโยบายระหว่างประเทศสมาชิกในด้านที่
เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจการค้าไม้ของโลก
- จัดหาเวทีสำหรับการให้คำปรึกษาเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติที่ไม่มีการกีดกันการค้าไม้ซุง
- ส่งเสริมกระบวนการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ผลักดันสมาชิกเพื่อสนับสนุนและพัฒนาพื้นที่ป่าไม้เขตร้อนเพื่อทำซุงเป็นการค้าและกิจกรรมการจัดการป่าไม้รวมทั้งการฟื้นฟูที่ป่าเสื่อมโทรม
ด้วยความสนใจต่อชุมชนท้องถิ่นที่ต้องอาศัยทรัพยากรป่าไม้และ
- ผลักดันให้พัฒนานโยบายระดับชาติที่มีเป้าหมายเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและการอนุรักษ์ป่าไม้เพื่อการทำไม้ซุงและทรัพยากรพันธุกรรม
ในระดับที่ดำรงรักษาความสมดุลของนิเวศน์วิทยาในภูมิภาค ในบริบทของการค้าไม้ซุงเขตร้อน

Annex 2: ILO Conventions

A FSC Policy on ILO conventions taken from FSC-POL-30-401 FSC certification and ILO conventions FSC-POL-30-401 FSC

Following the FSC policy document "FSC and the ILO Conventions" endorsed at the 24th Board Meeting of March 2002, compliance with all ILO Conventions relevant for forestry is a requirement for FSC forest management certification. The relevant ILO Labour Conventions are as follows. ILO Convention 87 and 98 are printed in full. Conventions number 29, 87, 98, 100, 105, 111, 138, and 182 are Core Standards covered by the 1998 ILO Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work and its follow-up.

1. Forest managers are legally obliged to comply with all ILO conventions that are ratified in that country.
2. Forest managers are expected to comply with the eight core (fundamental) ILO conventions in all ILO member countries, by virtue of their country's ILO membership, even if not all the conventions have been ratified.
3. FSC's policy for voluntary certification expects managers to comply with all conventions listed in Annex 2 [of FSC-POL-30-401 FSC certification and ILO conventions], in all countries (including countries which are not ILO members, and have not ratified the conventions).

The following conventions represent consensus among the 170 member countries of ILO, and have been adopted/endorsed by the International Labour conference or the Governing body of ILO: (Core conventions highlighted in bold)

- 29 Forced Labour Convention, 1930
- 87 Freedom of association and protection of the right to organize conventions, 1948.
- 97 Migration for employment (revised) convention, 1949.

- 98 Right to organize and collective bargaining convention, 1949.
- 100 Equal remuneration convention, 1951.
- 105 Abolition of forced labour convention, 1957.
- 111 Discrimination (occupation and employment) convention, 1958.
- 131 Minimum Wage fixing convention, 1970.
- 138 Minimum age convention, 1973.
- 141 Rural workers organizations convention, 1975.
- 142 Human Resources Development Convention, 1975
- 143 Migrant Workers (Supplementary Provisions) Convention, 1975
- 155 Occupational Safety and Health Convention, 1981
- 169 Indigenous and Tribal Peoples Convention, 1989
- 182 Worst Forms of Child Labour Convention, 1999

ILO Code of Practice on Safety and Health in Forestry Work.

Recommendation 135 Minimum Wage Fixing Recommendation, 1970

B Personal Protective Equipment อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล

จาก (Safety and health in Forestry work, ILO Code of practice, 1998)

Table 1. Personal protective equipment (PPE) appropriate for forestry operations

Parts of the body to be protected:	Feet	Legs	Trunk, arms, legs	Hands	Head	Eyes	Eyes/face	Hearing
PPE normally appropriate:	Safety boots or shoes ¹	Safety trousers ²	Close-fitting clothing	Gloves	Safety helmet	Goggles	Visor (mesh)	Ear muffs ³
Operation								
<i>Planting</i> ⁴								
Manual	✓			✓ ⁵				
Mechanized	✓		✓					✓ ⁶
<i>Weeding/cleaning</i>								
Smooth-edged tools	✓			✓		✓		
Handsaw	✓			✓				
Chain-saw	✓ ⁷	✓	✓	✓ ⁸	✓	✓	✓	✓
Brush saw								
- with metal blade	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
- with nylon filament	✓	✓		✓		✓		✓
Rotating knife/flail	✓		✓	✓				✓ ⁶
<i>Pesticide application</i>	To comply with those specified for the particular substance and application technique							
<i>Pruning</i> [*]								
Hand tools	✓ ⁹			✓	✓ ¹⁰	✓		
<i>Felling</i> ¹¹								
Hand tools	✓		✓	✓ ¹²	✓			
Chain-saw	✓ ⁷	✓	✓	✓ ⁸	✓		✓	✓
Mechanized	✓		✓		✓			✓
<i>Debarking</i>								
Manual	✓			✓				
Mechanized	✓		✓	✓		✓		✓ ⁶
<i>Splitting</i>								
Manual	✓			✓		✓		
Mechanized	✓		✓	✓		✓		✓
<i>Extraction</i>								
Manual	✓			✓	✓ ¹³			
Chute	✓			✓	✓ ¹³			
Animal	✓			✓	✓ ¹³			
Mechanized								
- skidder	✓		✓	✓ ¹⁴	✓			✓ ⁶
- forewarder	✓		✓	✓	✓			✓ ⁶
- cable crane	✓		✓	✓ ¹⁴	✓			✓ ⁶
- helicopter	✓		✓ ¹⁵	✓ ¹⁴	✓ ¹⁶	✓		✓
<i>Stacking/loading</i>								
	✓		✓	✓	✓			✓ ⁶
<i>Chipping</i>								
	✓		✓	✓	✓		✓	✓ ⁶
<i>Tree climbing</i> ¹⁷								
Using a chain-saw	✓ ⁷	✓	✓	✓ ⁸	✓ ¹⁸	✓		✓
Not using a chain-saw	✓				✓			

Notes: * If pruning involves tree climbing above 3 m, a fall restricting device should be used. ¹With integrated steel toe for medium or heavy loads. ²Safety trousers incorporating clogging material, in hot climates/weather chain-saw leggings or chaps may be used. Safety trousers and chap contain fibres that are inflammable and melt, and should

Table 1. Personal protective equipment (PPE) appropriate for forestry operations
(cont.)

not be worn during fire-fighting. ³Ear plugs and ear valves not generally suitable for forestry because of risk of infection. ⁴For planting of chemically treated plants and for dipping of plants in chemicals see relevant section of Chapter 13. ⁵When planting spiny seedlings or chemically treated plants. ⁶When noise level at work position exceeds 85dB(A). ⁷Chain-saw boots with protective guarding at front vamp and instep. ⁸Cut-resistant material incorporated in the back of the left hand. ⁹When falling branches are likely to cause injury. ¹⁰When pruning to a height exceeding 2.5 m. ¹¹Felling includes debranching and crosscutting. ¹²When using a handsaw. ¹³When extracting near unstable trees or branchwood. ¹⁴Only if manipulating logs; gloves with heavy-duty palm if handling wire choker rope or tether line. ¹⁵Highly visible colours. ¹⁶With chin strap. ¹⁷For required tree-climbing equipment see Chapter 15 of this code. ¹⁸Climbing helmets are preferable: if they are not available, safety helmets with chin straps may be used.

List of Rare, Threatened and Endangered species in THAILAND

The list is available at:

www.iucnredlist.org

www.panda.org

www.earthsendangered.com

www.nationasencyclopedia.com

www.animalinfo.org

www.conservationoutdoors.org

www.nationalredlist.org

Annex 3: CITES

Convention on International Trade in Endangered Species (CITES)

Additional Guidance for Timber Importers and traders GN15 (November 2005)

Latin name	Common/Trade name	Notes / Distribution
Appendix I:		
Abies guatemalensis	Guatemalan fir	Central America
Araucaria araucana	Monkey-puzzle tree	Chile and Argentina
Dalbergia nigra	Brazilian Rosewood	Brazil
Fitzroya cupressoides	Alerce	Costa Rica, Panama, Columbia
Pilgerodendron uviferum		Argentina, Chile
Podocarpus parlatorei	Parlatore's Podocarp	Argentina, Bolivia, Peru
Appendix II:		
Aquilaria spp.	Agarwood	Asia (all species)
Caryocar costaricense	Ajillo	Colombia, Costa Rica, Panama
Gonystylus spp.	e.g. Ramin	Asia (all species)
Guaiacum spp.	Lignum-vitae/Tree of life	Central America, Caribbean (all species)
Gyrinops spp.	Agarwood	Asia (all species)
Oreomunnea pterocarpa	Gavilaan	Costa Rica, Mexico, Panama
Pericopsis elata	Afromosia	Central and West Africa logs, sawn wood and veneers controlled only
Platymiscium pleiostachyum	Quira macaewood	Central America
Prunus africana	African cherry	Africa&Madagaskar
Pterocarpus santalinus	Red Sandalwood	India logs, wood-chips and unprocessed broken material controlled only
Swietenia humilis	Honduras Mahogany	Central America
Swietenia macrophylla	Big-leaf Mahogany	Central-South America
Swietenia mahagoni	Caribbean mahogany	USA, West Indies, Central America logs sawn wood and veneer sheets controlled only
Taxus: chinensis	Yew: Chinese	
cuspidata	Japanese	
fauana	Tibetan	
sumatrana	Sumatran	
wallichiana	Himalayan	

Appendix 3:

Cedrela odorata	Cigarbox Cedar	South&Central America (logs, sawn wood and veneer sheets only)
Dipteryx panamensis	Almendro	Costa Rica, Panama, Colombia
Magnolia liliifera var. obovata	Safan, Champak	Bhutan, China, India, Nepal
Podocarpus nerifolius	Yellow wood	Asia
Tetracentron sinense	Tetracentron	Bhutan, China, India, Nepal, Myanmar

Bureau Veritas supports the inclusion of the following species in Appendix II;
all are known to be in international trade and to be suffering or
having already suffered substantial decline:

Berchemia zeyheri	Pink ivorywood
Chamaecyparis lawsoniana	Port Orford cedar
Dalbergia cearensis	Kingwood
Dalbergia frutescens	Tulipwood
Dalbergia latifolia	Indian rosewood, Sonokeling
Dalbergia melanoxylon	African blackwood
Diospyros celebica	Macassar ebony
Diospyros crassiflora	African ebony
Diospyros ebenum	Sri Lankan ebony
Diospyros muni	Thai ebony
Diospyros philippinensis	Philippine ebony
Entandrophragma (all 11 spp.)	Utile, Sapele, African mahogany
Khaya (all 7 spp.)	African mahogany